

glad

*Guidance and Learning
App for Adult Digital Education*

GLAD

Aplicație de orientare și învățare pentru educația digitală a adulților

Manual pentru educatori:

Consolidarea capacității părinților în era digitală

Srijinul Comisiei Europene pentru elaborarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului, care reflectă numai punctele de vedere ale autorilor, iar Comisia nu poate fi trasă la răspundere pentru orice utilizare care ar putea fi făcută a informațiilor conținute în aceasta.

PROIECTUL NR.: 2019-1-PL01-KA204-065555

Cofinanțat prin
programul Erasmus+
al Uniunii Europene

glad

*Guidance and Learning
App for Adult Digital Education*

PREGĂTIT ȘI DEZVOLTAT DE ECHIPA DE PROIECT GLAD

Cuprins

Bine ați venit!	1
PARTEA 1	
MODULUL 1: Implicarea părinților	5
MODULUL 2: Resursa de internet	20
MODULUL 3: Promovarea bunăstării digitale	33
PARTEA 2	
MODULUL 4: Facilitarea învățării competențelor digitale	50
MODULUL 5: Capacitarea părinților	61
MODULUL 6: Mă bucur să învăț! Cum să configurați o activitate de formare	83
MODULUL 7: Evaluare	98
Trezoreria resurselor suplimentare	112
Glosarul	119
Bibliografie	120

Bine așvenit!

Despre GLAD

Glad – „Guidance and Learning App for Adult Digital Education” – a fost un proiect european de 2 ani finanțat prin programul Erasmus+. Proiectul a avut ca scop capacitatea adulților, a îngrijitorilor adulți și a educatorilor pentru adulți în ceea ce privește îmbunătățirea alfabetizării digitale a părinților și dezvoltarea de competențe și strategii utile care vor conduce la o educație digitală eficientă a copiilor.

Prin intermediul proiectului GLAD, am dezvoltat:

- Un model sigur de formare pentru părinți, concentrându-se pe relația dintre părinți și copii în utilizarea tehnologiei.
- O mai bună înțelegere a modului în care tehnologiile afectează relațiile părinte-copil.
- Materiale educaționale și de divertisment gata de utilizare, inclusiv Manualul pentru educatori, un set de seturi interactive de instrumente pentru părinți și o aplicație de joc inovatoare pentru părinți și copii.

În acest fel, am contribuit la situația actuală din Europa în ceea ce privește alfabetizarea digitală a părinților, prin crearea de adulți, educatori și îngrijitori adulți mai bine echipați pentru a sprijini educația lor digitală, astfel încât, la rândul lor, părinții să își poată îmbunătăți influența asupra dezvoltării copilului. education, so that in turn, parents can ameliorate their influence on child development.

Echipa noastră

Echipa GLAD este formată din șase organizații dinamice din Polonia, Cipru, Italia, Spania și România, cu experiență îndelungată în managementul de proiect, educație și formarea profesioniștilor.

Polska Fundacja Ośrodków
Wspomagania Rozwoju Gospodarczego
„OIC Poland” w Lublinie

<https://www.oic.lublin.pl>

<https://www.eurosc.eu>

<http://www.goneisdemotikonlca.com>

<https://www.neo-sapiens.com>

<https://www.polygonalngo>

<https://www.facebook.com/MixtSource>

Cum se utilizează acest manual

Scopul acestui manual este de a dota educatorii, formatorii și facilitatorii pentru adulți cu aptitudini și competențe relevante în ceea ce privește educația digitală a părinților, prin predarea unor modalități de a deveni mai conștienți de mediul digital și de a promova un sistem de cooperare și comunicare adecvat cu copiii lor, utilizând tehnologia și mass-media.

Manualul ar trebui considerat mai degrabă un manual de orientare; aceasta nu are ca scop „spune educatorilor adulți ce să facă”, ci, mai degrabă, să își consolideze rolul de facilitatori și susținători în orientarea părinților și îngrijitorilor în stabilirea unor relații mai puternice cu copiii lor, prin intermediul și cu tehnologia.

Activitățile și materialele teoretice integrate pot fi modificate sau ajustate în orice cadru de formare și context și pot fi utilizate în funcție de nevoile și așteptările individuale ale stagiariilor. Prin citirea manualului, educatorii vor fi introduși noilor perspective în domeniul medierii digitale și parentale, precum și metodologiilor și tehnicilor de formare și facilitare care îi vor ajuta să construiască o experiență de învățare cuprinzătoare cu părinții.

Structură

Manualul pentru educatori este împărțit în două părți principale:

PARTEA 1: Să începem – Teoria

Această primă parte a manualului se va concentra asupra teoriei, deoarece educatorii vor fi introduși în conceptele și metodologiile majore privind educația digitală a părinților. La început, educatorii vor putea defini metode de încurajare a implicării și colaborării părinților cu copiii lor și vor putea învăța despre modalități de facilitare a abilităților lor de schimb de cunoștințe. În plus, partea 1 va include strategii esențiale pentru a asigura siguranța online a părinților și a copiilor, modalități de căutare eficientă a informațiilor online și de evaluare a fiabilității resurselor online, precum și a tehnicilor de control parental. În cele din urmă, educatorii vor explora semnificația bunăstării digitale și motivele pentru care aceasta este importantă pentru părinți, inclusiv diferitele amenințări și riscuri cu care se confruntă copiii online, precum și regulile de bază ale „Eticheta online”.

Partea 1 include modulele:

- Implicarea părinților
- Resurse de internet
- Promovarea bunăstării digitale

PARTEA 2: Să discutăm despre lucruri practice.

A doua parte a manualului va fi orientată mai mult spre practică, deoarece va oferi educatorilor principiile de bază ale facilitării, tehnicilor de învățare activă și instrumentelor TIC utile și metodelor de mediere care trebuie aplicate în timpul unei activități de formare. În plus, educatorii vor învăța modalități de stimulare a creativității și a gândirii critice a părinților și vor dobândi perspective valoroase pentru a crea spații accesibile și medii participative, bazate pe caracteristicile sociale și culturale și pe competențele digitale ale părinților. În cele din urmă, în partea a 2-a vom analiza etapele de bază pentru a organiza o activitate de învățare cu părinții, de la selectarea metodologiei adecvate până la punerea în aplicare a metodelor de evaluare continuă și rezumativă.

Partea 2 include modulele:

- Facilitarea învățării competențelor digitale
- Capacitarea părinților
- Mă bucur să predau! Cum să configurați o activitate de formare
- Evaluare

Fiecare modul conține:

- O introducere care evidențiază principalele subiecte care trebuie abordate în modul
- Un conținut teoretic care acoperă cele mai importante elemente ale fiecărui subiect
- Studii de caz și bune practici din Europa și din întreaga lume
- Activități individuale și de grup pentru a ajuta educatorii să asimileze și să testeze cunoștințele furnizate
- Un rezumat al principalelor rezultate și „lecții învățate”
- Întrebări pentru cadrele didactice pentru a reflecta asupra subiectelor abordate

Pe lângă modulele de formare, manualul include, de asemenea, o **bibliografie** completă, un **glosar** cu termeni și definiții importante, precum și o **arhivă** cu resurse suplimentare (articole, publicații, materiale video, site-uri web etc.) pentru a îmbunătăți în continuare cunoștințele educatorilor în ceea ce privește educația digitală, medierea parentală și tehnicile de formare.

Metodologie

Elaborarea acestui manual s-a bazat în mare măsură pe o **cercetare cantitativă și calitativă** realizată de parteneriatul GLAD în Polonia, Cipru, Italia, Spania și România, utilizând chestionare și interviuri aprofundate. Cercetarea pe teren a implicat 97 de părinți și 52 de educatori, care și-au oferit cunoștințele cu privire la aptitudinile, canalele, mass-media și competențele necesare ambelor grupuri pentru a facilita funcționarea adecvată în domeniul tehnologiilor digitale. Analiza acestor rezultate a condus la crearea unui profil de competență digitală pentru părinți și educatorii adulți. **Vizitați site-ul nostru www.digitalparent.eu și aflați mai multe informații despre cercetarea noastră.**

*Enjoy reading the Handbook!
The GLAD project team*

PARTEA 1

Să începem

Teoria

MODULUL 1: Implicarea părinților

Pe scurt

Primul modul al manualului introduce conceptele de mediere și alfabetizare digitală și importanța implicării părinților în viața digitală a copiilor lor. Modulul stabilește baza teoretică a restului acestui manual și enunțează definiții, concepte și metodologii care vor fi explorate ulterior.

În acest modul, educatorii vor învăța despre:

- Principiile unei bune educații parentale
- Medierea digitală
- Principiile implicării parentale aplicate utilizării tehnologiei și mass-media
- Implicarea părinților în viața digitală a copiilor
- Pași pentru crearea comunităților de părinți

Să începem

Ecranele sunt aici să rămână. Noile tehnologii, platformele de comunicare socială și internetul joacă un rol mult mai important în viața noastră ca niciodată. Mai important, acestea au schimbat drastic modul în care membrii familiei comunică și petrec timp unii cu alții, rezolvă problemele zilnice și se angajează în activități comune. În lumina acestei noi realități, **părinții** se confruntă cu provocări de zi cu zi în ceea ce privește creșterea copiilor lor. Fără îndoială, rolul fundamental al părinților rămâne neschimbat: *părinții și îngrijitorii trebuie să cultive, să protejeze și să ghideze copiii, permițându-le să devină cetățeni buni și recunoscând valorile lor ca persoane cu propriile lor drepturi.* Cu toate acestea, având în vedere utilizarea tot mai frecventă a tehnologiei și a mass-mediei de către copii și adolescenți, părinții ar trebui nu numai să participe la era digitală, ci să înțeleagă efectiv activitatea și comportamentele online a copiilor lor, să poată recunoaște potențialele amenințări cu care copiii s-ar putea confrunta și să acționeze pentru aceștia ca niște „furnizori digitali” (Milovidov, 2020).

Asa cum au trebuit să facă dintotdeauna, părinții din era digitală trebuie să devină modele responsabile, să stabilească modele de încredere și comunicare și să se implice activ în viața digitală a copiilor lor. În prezent, există un număr în continuă creștere de studii care indică o varietate de abordări care permit părinților să „medieze” sau să stabilească reguli pentru activitățile online ale copiilor (de exemplu, Livingstone și Helsper, 2008; Valcke et al., 2010). Deși s-ar putea argumenta că tehnologia și dispozitivele ar putea submina obiceiurile familiale – de exemplu, petrecând prea mult timp cu mesaje text în timpul cinei – în același timp, ele oferă o multitudine de beneficii și oportunități de învățare în echipă, comunicare și divertisment.

De exemplu, au devenit posibile noi forme de conexiuni familiale prin utilizarea telefoanelor mobile și a platformelor de comunicare socială, ceea ce a făcut mai fezabilă coordonarea programelor aglomerate, comunicarea frecventă, schimbul de știri și crearea de experiențe comune în spațiul cibernetic. Cu toate acestea, pentru a crește copiii competenți și calificați, educatorii ar trebui să depună mai întâi eforturi pentru a „crea” părinți puternici, încrezători și informați, conștienți de numeroasele aspecte pe care lumea digitală le aduce în prim plan.

Pentru a implica părinții în viața digitală a copiilor lor, un educator pentru adulți ar trebui să țină seama de faptul că un **părinte bun** promovează caracteristici pozitive, cum ar fi empatia, onestitatea, încrederea în sine, autocontrolul, bunătatea și cooperarea (Fox News, 2021). Aceste caracteristici nu s-au schimbat odată cu utilizarea sporită a tehnologiei; în orice caz, părinții trebuie să fie precauți pentru a fi și mai sărguincioși în respectarea acestor principii cu schimbările agresive aduse de tehnologie și de utilizarea mass-media.

Pentru a facilita abilitățile părinților de a interacționa și de a colabora cu copiii, un educator ar trebui să fie conștient de diferitele principii ale unei **bune educații parentale**, astfel încât să transfere aceste atitudini și abilități părinților în timpul formării.

Conform Steinberg (2005) cele zece principii de bază ale „bunei educații parentale” sunt:

1. Ceea ce faci contează
2. Nu poți fi prea iubitor.
3. Fii implicat în viața copilului tău
4. Adaptează-ți stilul parental pentru a se potrivi copilului dumneavoastră
5. Stabilește reguli și limite
6. Sprijină promovarea independenței copilului tău
7. Fii consecvent
8. Evită pedepsele aspre
9. Explică-ți regulile și deciziile
10. Tratează-ți copilul cu respect

Nucleul acestor principii rămâne intact, în ciuda invaziei masive a tehnologiei și a utilizării mass-media. Pe scurt, aceste principii ale „bunei educații parentale” contribuie la creșterea copiilor încrezători, sănătoși și încrezători, într-un mediu în care predomină înțelegerea, empatia și bunele comportamente.

Educația parentală și medierea digitală

După cum vom examina în următoarele module, pentru a înțelege educația parentală în era digitală, este fundamental să monitorizăm comportamentul copiilor pe internet, deoarece acesta este un mediu în care aceștia au experiențe foarte diverse. Putem enumera câteva din riscurile și amenințările la care se pot supune: vizionarea de imagini sau videoclipuri supărătoare, primirea de mesaje nedorite, utilizarea excesivă a tehnologiei sau confruntarea cu izolarea socială – acestea sunt numai câteva dintre experiențele negative asociate cu activitățile online. Pe de altă parte, copiii experimentează, de asemenea, oportunități și descoperă noi posibilități de învățare prin videoclipuri, tutoriale, jocuri și alte resurse, care îi ajută să-și exprime creativitatea și să obțină abilități valoroase.

Mai mult, prezența tot mai mare a **Internetului Obiectelor (IoT), interacțiunea digitală** (cum ar fi vorbitorii inteligenți) și **alte tehnologii casnice** au schimbat considerabil relațiile interpersonale dintre familii, făcând din tehnologie o parte integrantă a relațiilor de comunicare cu care se confruntă familiile (Trilar et al. 2019).

În consecință, o parte esențială a educației digitale în perspectiva învățării în familie rezidă în **medierea parentală**, definită ca „o formă de socializare parentală, deoarece părinții, în calitate de agenți primari de socializare, influențează comportamentele și atitudinile copiilor lor de a deveni utilizatori mai competenți ai tehnologiei” (Youn, 2018 în Smahelova, Juhová, Cermak & Smahel, 2017). Există diferite stiluri de mediere parentală în educația digitală și au fost investigate în ultimul deceniu și, de fapt, este un concept relativ nou în cadrul conceptului de mediere parentală mai largă.

După cum au discutat Livingstone și Helsper (2008), medierea parentală poate fi clasificată în patru tipuri:

Utilizare comună activă	Restricții tehnice	Restricții de interacțiune	Monitorizare
de exemplu, atunci când un părinte întreabă copiii ce fac. Aceasta implică, de asemenea, restricții asociate comunicării online a informațiilor cu caracter personal, cumpărăturilor online, completării formularelor etc.	părinții se asigură că există restricții diferite și se referă în principal la instalarea de software și la barierele tehnice	este asociată cu interzicerea contactării altor persoane (de exemplu, utilizarea e-mailului, a chatului, a jocurilor etc.)	este procesul de feedback pe care un părinte îl caută după utilizarea tehnologiilor de internet sau a altor activități online

Zaman și Mifsud (2017) afirmă că aceste tipuri sunt stiluri comune prin care părinții – în special în culturile occidentale – mediază tehnologia și utilizarea mass-mediei pentru copii într-un spectru larg de vârstă. De asemenea, medierea digitală este un proces dinamic și susținut, precum și strâns conectat la diferite **stiluri parentale**. Acest proces este construit împreună

de părinți și copii în contextul situațiilor reale cu care se confruntă. Analizând în sens invers, în cadrul acestei medieri digitale construite la comun, copiii modelează, de asemenea, utilizarea mass-mediei de către părinți. Utilizarea tehnologiei și a mass-mediei în familii nu are loc într-un „vid social”, ci face mai degrabă parte din rutinele zilnice în funcție de timp și de cerințele locului.

Principiile implicării părinților

Educarea părinților cu privire la importanța stabilirii de norme și așteptări în ceea ce privește accesul la internet și tehnologie este la fel de importantă pentru explicarea acestor norme și aplicarea lor consecventă. Copiii își testează întotdeauna și își împing propriile limite din ziua în care se nasc, astfel încât probabilitatea ca părinții să se confrunte cu cazuri de încălcare regulilor, în special în timpul adolescenței, este ridicată. Oricât de frustrant poate fi acest lucru, momentul poate servi, de asemenea, ca un moment de predare pentru un proces decizional responsabil. Părinții trebuie să înțeleagă că nu pot fi prezenți pe toată durata folosirii tehnologiei și mass-media de către copiii lor, astfel încât scopul final va fi acela de a **promova responsabilitatea și independența și de a se asigura că** copiii lor pot face alegeri sigure pentru ei înșiși și își pot asuma propriile acțiuni. De fapt, potrivit studiilor (Stattin și Kerr 2000), eforturile părinților de a discuta sau de a monitoriza activitățile online ale copiilor lor sunt mai puțin eficiente dacă copiii nu au încredere în părinții lor.

Percepția părinților față de tehnologie este, de asemenea, un factor important care afectează relația părinte-copil. Cu alte cuvinte, convingerile pozitive ale părinților în ceea ce privește utilizarea tehnologiei și a dispozitivelor (de exemplu, internetul oferă oportunități de învățare) sunt legate de atitudini mai favorabile, stimulează comunicarea și îmbunătățește utilizarea adecvată a internetului de către copii (Nikken și de Haan, 2015).

Figura 1 și lista marcată prezintă principiile interdependente ale implicării părinților și oferă sugestii specifice cu privire la modalitățile în care pot fi aplicate în această eră a tehnologiei și a imersiunii mass-media.

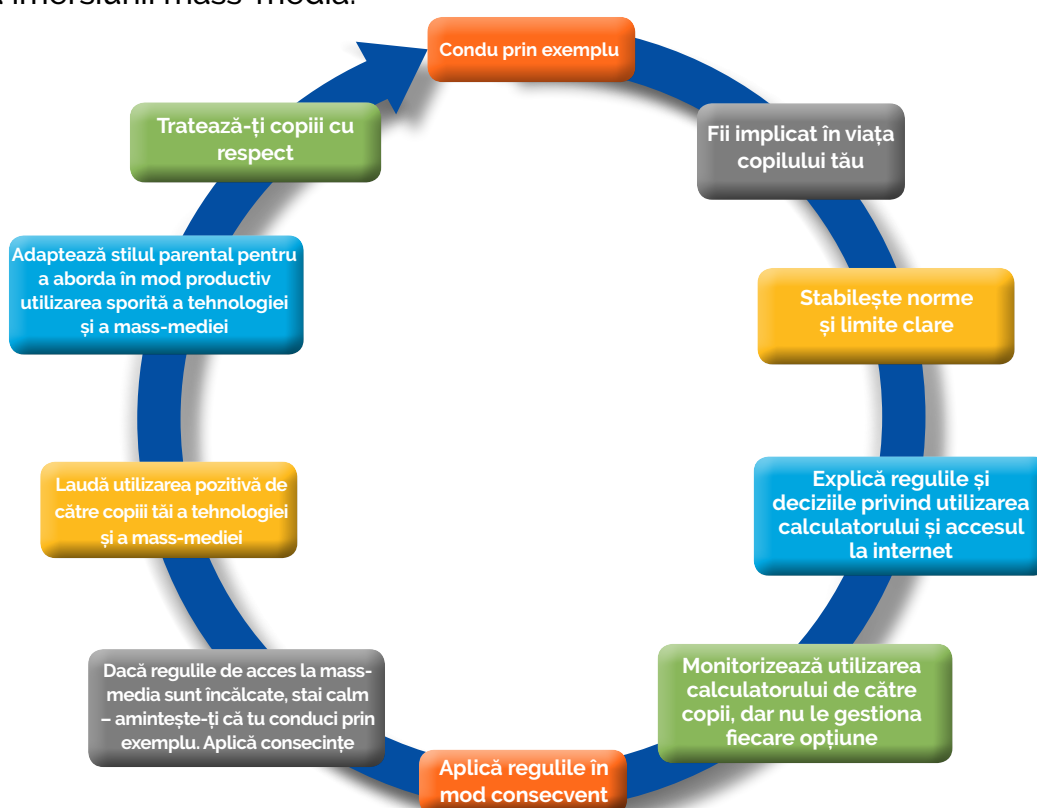

Figura 1. Zece principii interdependente de implicare a părinților aplicate tehnologiei și utilizării mass-media (din Patrikakou, 2016, p. 18)

Să luăm aceste principii unul câte unul:

1 Condu prin exemplu personal. De câte ori părinții nu se trezesc că îi roagă pe copiii să nu se mai joace cu telefoanele sau cu alte dispozitive, în timp ce, în același timp, ei înșiși trimit e-mailuri și trimit mesaje? Încurajați părinții să evite să fie în mod constant în fața ecranului strălucitor și să se angajeze în momente familiale semnificative atunci când acest lucru este necesar. Aceștia ar trebui să trimită mesaje prin e-mail, text și să navigheze online exact în maniera în care ar dori ca ai lor copii să utilizeze aceste instrumente de comunicare.

Excesul de utilizare problematică a tehnologiei de către părinți s-a bucurat de atât de multă atenție, încât a generat chiar și un nou termen: tehnoferență. Inventată de profesorul Brandon McDaniel, tehnoferența se referă la întreruperile zilnice ale comunicațiilor interpersonale cauzate de acordarea unei atenții prea mari dispozitivelor tehnologice personale (de exemplu, verificarea telefoanelor pentru mesaje text, fără a vă asculta în cele din urmă copilul).

Un studiu recent realizat de McDaniel și Radesky (2017) indică asocierea dintre tehnoferență și dificultățile comportamentale ale copiilor, ridicând o alarmă în ceea ce privește impactul negativ al utilizării excesive sau problematice a dispozitivelor tehnologice asupra relațiilor familiale. Alte studii arată că utilizarea intensivă a dispozitivelor mobile de către părinți este legată de interacțiuni verbale și nonverbale reduse între părinți și copii și poate fi asociată cu alte conflicte între părinți și copii (Jago et al., 2012; Radesky et al., 2014)

2 Fii implicat în viața copilului tău. Părinții ar trebui să fie conștienți de modul în care copiii își petrec timpul în medii virtuale, cum ar fi site-urile și platformele pe care le vizitează, canalele de socializare și aplicațiile pe care le utilizează și tipul de filme pe care le urmăresc. Ei ar putea încerca, de asemenea, juca jocurile lor video preferate împreună - *învingerea unui părinte este întotdeauna distractivă!*

3 Stabilește norme și limite clare privind accesul la internet, descărcarea și timpul generic al ecranului. Ar trebui să devină clar pentru copii că utilizarea tehnologiei și accesul la internet pentru divertisment reprezintă un privilegiu— nerespectarea normelor ar putea duce la pierderea acestuia.

4 Explică regulile și deciziile privind utilizarea calculatorului și accesul la internet, chiar și cele mai evidente. De exemplu, părinții trebuie să evidențieze motivele pentru blocarea conținutului considerat inadecvat; după cum vom vedea în modulele 2 și 3, educatorii ar trebui să sprijine părinții în revizuirea și discutarea pericolelor din mediul online cu copiii lor și să se pregătească pentru aruncarea peste cap a ochilor de către aceștia.

5 Monitorizează utilizarea calculatorului de către copii, dar nu le gestiona fiecare opțiune (de exemplu, în muzică și jocuri). Dacă aceste alegeri se încadrează în normele stabilite de părinți, atunci părinții trebuie să se asigure că copiii lor pot face alegeri sigure pentru ei înșiși.

6 Aplică regulile în mod consecvent. Clarificarea pentru părinți care dintre norme ar trebui să fie negociabile și care nu ar trebui să fie – cedarea de către aceștia pentru a evita plânsul copiilor nu este o soluție durabilă pentru niciun părinte.

7 Dacă regulile de acces la mass-media sunt încălcate, stai calm – amintește-ți că tu conduci prin exemplu. Aplică consecințe. În loc să se implice într-o serie de strigăte, părinții ar trebui să aplice consecințe prin transformarea momentului de încălcare a regulilor într-un moment de predare pentru copii. Acest lucru va contribui la creșterea unor copii responsabili, capabili să se mențină în siguranță și să preia controlul asupra propriei vieți.

8 Laudă utilizarea pozitivă de către copiii tăi a tehnologiei și a mass-mediei, bunătate demonstrată on-line, și grija față de alte persoane. Copiii, de asemenea, tânjesc după recunoaștere.

9 Adaptează stilul parental pentru a aborda în mod productiv utilizarea sporită a tehnologiei și a mass-mediei. Explicați părinților că nu ar trebui să se opună tehnologiei, ci mai degrabă să încerce să devină parte a vieții digitale a copiilor lor, să exploreze numeroase oportunități pe care le aduce și să fie deschiși să învețe din obiceiurile lor deschise către tehnologie. Părinții ar trebui, de asemenea, le facă cunoștință copiilor cu tehnologia încă de la o vârstă fragedă, să discute cu ei diferitele beneficii, precum și riscurile asociate cu aceasta.

10 Tratează-ți copiii cu respect, așa cum ați dori să-i trateze pe alții, față în față și online. Părinții ar trebui să fie atenți la ceea ce spun copiii în comunicarea online și să își recunoască perspectivele și opiniile.

Colaborarea cu copiii

Într-o lume în care tehnologia face parte în mod inevitabil din viața copiilor, este esențial ca educatorii să ofere părinților concepte sănătoase de utilizare digitală și de stil de viață, oferindu-le competențe relevante pe această temă. Iată câteva sfaturi de la Academia Americană de Pediatrie pentru a le comunica părinților pentru a-i ajuta să se implice cu copiii lor în lumea digitală (în GUADUSD, 2018):

- **Fă-ți temele.** Multe aplicații și site-uri web pot fi etichetate drept „educaționale”, presupunând că acestea sunt adecvate și utile pentru copii. Părinții ar trebui să poată face distincția între site-urile și aplicațiile „adecvate” și „necorespunzătoare”. Organizații precum Common Sense Media pot ajuta părinții să identifice aplicațiile, jocurile și programele adecvate vârstei și conținutului, astfel încât să facă cele mai bune alegeri pentru copiii lor.

- **Elaborează un plan de utilizare a mass-mediei.** După cum vom vedea în modulul 3, atunci când utilizarea mass-media este gândită și plasată în limite adecvate, aceasta poate duce la o serie de rezultate pozitive privind dezvoltarea copiilor. În caz contrar, atunci când este utilizată în mod necorespunzător sau fără o supraveghere adecvată, mass-media va fi percepută ca o subminare a unor aspecte importante de dezvoltare, cum ar fi somnul și greutatea (Fuller et al., 2017). Pe de altă parte, și activitățile offline pot stimula creativitatea și socializarea. Prin urmare, părinții ar trebui să urmărească realizarea unui bun echilibru între timpul online și cel offline al copiilor, încurajându-i să se implice atât în activități online (de exemplu, jocuri video, discuții cu prietenii pe platformele de comunicare socială), cât și în activități offline (de exemplu, jocuri în aer liber, citirea unei cărți, discutarea cu familiile lor despre probleme importante).

• **Timp fără tehnologie.** Realizarea echilibrului online-offline înseamnă, de asemenea, investirea în momente familiale în care tehnologia nu este deloc utilizată. Acestea pot fi mese de familie, adunări sociale, nopți de joc de masă, sau pur și simplu discutând și povestind povești vechi cu copiii. Televiziunea de fundal sau muzica ar putea fi oprită, astfel încât să nu deranjeze interacțiunile față în față.

• **Timpul petrecut în fața ecranului nu ar trebui să fie întotdeauna din „timp petrecut singur”.** Chiar dacă familiile pot crea “zone fără tehnologie”, părinții sunt încurajați să **vizualizeze, să se joace și să se implice** împreună cu copiii lor atunci când folosesc ecrane — atunci când împart timpul ecranului, aceasta devine o experiență interactivă și reală pentru copii, deoarece favorizează interacțiunile sociale cu părinții lor, conectarea și învățarea împreună. Părinții nu ar trebui doar să își monitorizeze copiii – ar trebui să încerce mai degrabă să-și petreacă timpul cu ei, astfel încât să aibă o idee clară despre activitățile pe care le fac aceștia și să devină o parte activă a acestui proces.

Câteva idei pentru timpul petrecut de părinte împreună cu copilul în fața ecranului:

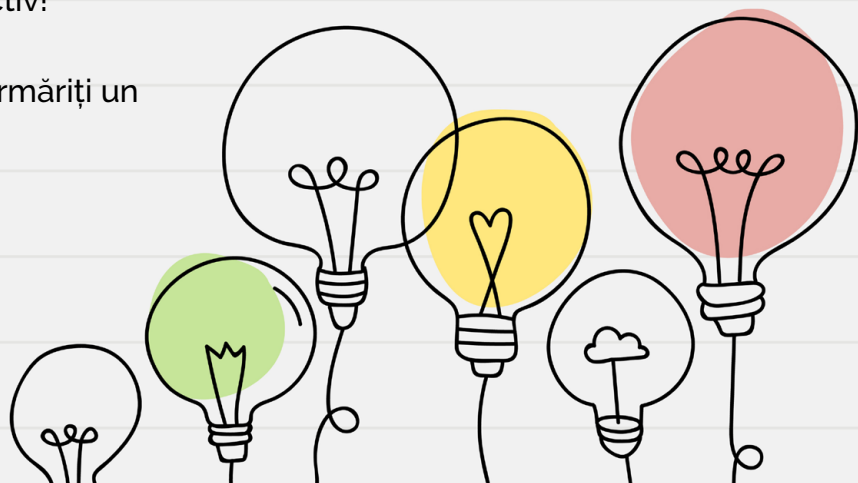
> Vizionați un film sau un serial TV – părinții pot introduce și împărtăși propriile experiențe de viață și perspective.

> Jucați un joc video sau un joc pe telefon – așa cum am menționat, învingerea unui părinte este întotdeauna distractiv!

> Citiți o carte electronică sau urmăriți un documentar

> Găsiți resurse pentru școală

> Ascultați muzică

• **Importanța comportamentului online.** Copiii explorează web-ul ca parte a dezvoltării lor personale și sociale. Cu toate acestea, deoarece orice relație din lumea reală necesită o bază bună pentru a se dezvolta, copiii trebuie, de asemenea, să-și amintească cum să se comporte în mod corespunzător, respectând alți utilizatori și fără a le încălca drepturile. Părinții ar trebui să poată preda aceste valori copiilor lor, menținând liniile de comunicare deschise în cazul în care au întrebări sau îngrijorări.

- **Să fii pregătit.** Copiii și adolescenții trebuie să fie extrem de atenți atunci când fac schimb de informații cu alți utilizatori, deoarece uneori acest lucru ar putea duce la un lanț de probleme care s-ar putea să nu fie ușor de rezolvat. Educatorii ar trebui să sensibilizeze părinții cu privire la importanța vieții private, precum și cu privire la numeroasele amenințări și pericole ale activității online.

- **Fii alarmat, dar într-un mod pozitiv.** Părinții trebuie să-și amintească faptul că, de-a lungul modului de utilizare a internetului, copiii vor face greșeli și alegeri stângace. Educatorii ar trebui să încurajeze părinții să trateze aceste greșeli cu empatie și să le transforme în momente de educație. În cazul în care apar incidente grave, cum ar fi hărțuirea sau autovătămarea, părinții ar trebui să fie anunțați pentru a lua măsuri imediate. În cazul în care se confruntă cu dificultăți în abordarea acestor probleme, părinții ar trebui să solicite sprijin profesional.

- **Să investească în dialoguri deschise.** În cele din urmă, părinții ar trebui să stabilească momente regulate și oneste de discuții în cadrul familiei, să încurajeze gândirea critică a copiilor și să îi motiveze să devină **cetățeni digitali** buni, pentru a evita experiențele nedorite. Pentru a realiza acest lucru, părinții ar trebui să devină buni ascultători și să identifice modalități de abordare a problemelor prin cooperarea cu copiii lor.

Fiecare dintre subiectele menționate mai sus va fi discutat în detaliu în cadrul următoarelor module:

Promovarea comunităților de părinți pentru creștere și sprijinirea acțiunilor de protecție a copilului

O bună strategie care poate sprijini părinții să se implice mai mult în viața digitală a copiilor lor este de a construi **comunități de părinți** care să ofere spațiul și oportunitatea de a discuta preocupări, întrebări, provocări cu care se pot confrunta în ceea ce privește viața digitală a copiilor și implicarea lor în calitate de părinți în aceasta.

Comunitățile le permit părinților și îngrijitorilor să stabilească un spațiu comun, în care să poată interacționa, împărtăși experiențe și rezolva probleme. Cu o lume online în evoluție, o comunitate care face schimb de informații și consolidează capacitățile părinților cu privire la modul în care își pot îmbunătăți relația cu copiii poate fi o resursă vitală pentru învățarea continuă a părinților. Comunitățile online pot fi restricționate la granițele unui oraș sau ale unui cartier sau chiar pot merge mai departe pentru a conecta părinți din întreaga Europă și din întreaga lume. Este important ca părinții să se simtă respectați, recunoscuți și apreciați în cadrul comunităților lor (CSSP, 2010)

Cum să ghidați părinții să creeze comunități

De la apariția lor pentru prima dată, au fost înființate forumuri pentru părinți în majoritatea zonelor importante de pe întregul continent, fiind sprijinite în cea mai mare parte de școli, autorități publice locale și ONG-uri. Cu toate acestea, realizând importanța existenței unei

structuri organizate pe care să se bazeze pentru ajutor și sprijin, părinții din întreaga Europă au creat comunități și forumuri fără a beneficia de protecția sau influența altor organizații. Aceste tipuri de forumuri – online și offline – au avut succes în ceea ce privește sprijinirea părinților și a copiilor, promovarea conștiinței digitale, crearea de sisteme de strângere de fonduri și transformarea în arhive de informații pentru părinții fără experiență.

Mai jos sunt câteva etape pe care le puteți partaja cu părinții pentru a-i ajuta să-și înființeze propria comunitate online sau offline (din CSSP, 2010):

ETAPA

1

ÎNFIINȚAREA GRUPULUI DE COORDONARE

Primul pas este de a găsi alți părinți pentru a crea alianța și pentru a demara crearea comunității. Acești părinți vor trebui mai întâi să împărtășească unele interese comune și nevoi de învățare și să fie în măsură să ofere idei pentru crearea comunității. Părinții ar putea proveni din grupuri de sprijin locale, din centre de îngrijitori sau ar putea stabili deja grupuri cu membri bine cunoscuți.

Odată ce grupul de coordonare este format, este important ca părinții să distribuie sarcini și responsabilități, pentru a evita confuziile și acțiunile repetate. Acest lucru va contribui la identificarea rolului fiecărui părinte în cadrul comunității și al grupului pentru a deveni mai organizat și mai structurat. Sfătuiți părinții să distribuie responsabilitățile în funcție de punctele forte și capacitățile fiecărui părinte.

În acest stadiu, va fi util să nominalizăm o persoană care să acționeze ca:

- **Leader** - să organizeze reuniuni, să inițieze discuții și să sprijine grupul în procesul decizional.
- **Secretar** - să ia notă de deciziile convenite, să distribuie sarcinile și să anunțe următorul pas și următoarele acțiuni.

ETAPA

2

DEFINIREA MISIUNII

Odată ce grupul de coordonare este format și responsabilitățile sunt alocate, părinții vor trebui să convină asupra **scopurilor** și **obiectivelor** specifice, pentru a obține o declarație clară de misiune pentru comunitate. Stabilirea scopurilor și obiectivelor va ajuta părinții să definească nevoile care trebuie îndeplinite prin diferitele activități ale comunității.

De exemplu, o anumită comunitate ar putea viza creșterea necesității în diferite comunități locale în ceea ce privește educația digitală a părinților

Pentru a implica mai mulți părinți și a răspândi vestea printre alte persoane, declarația de misiune a comunității poate fi distribuită utilizând pliante, site-uri web și buletine informative. În plus, pe baza scopurilor și obiectivelor, liderii trebuie să decidă cine este eligibil pentru a deveni membru al comunității.

Se pot utiliza următoarele criterii de eligibilitate, întotdeauna în funcție de ceea ce își propune comunitatea să realizeze:

- **Statut** - părinte, îngrijitor, educator, medic, administrator școlar etc. – trebuie să fie cineva care are legătură cu copiii vizați
- **Vârsta** - comunitatea poate viza, de exemplu, părinți tineri sau părinți cu copii de până la 19 ani.
- **Geografie...** comunitatea va implica părinți din împrejurimi, din zona orașului? În cazul unei comunități online, va implica părinți din întreaga țară sau din Europa/lume?
- **Tema** - se va concentra comunitatea pe o anumită temă (de exemplu, educația digitală a copiilor cu handicap)?
- **Alte atribute** - comunitatea va viza grupuri specifice (de exemplu, părinți singuri sau părinți cu competențe digitale reduse)?

ETAPA

3

PLANIFICAȚI MODUL ÎN CARE VA FUNCȚIONA FORUMUL

Acest pas crucial va defini modul în care părinții vor colabora și vor comunica între ei pentru a realiza lucrurile planificate. Modul în care va funcționa comunitatea depinde de aria geografică pe care o acoperă. În cazul unui **grup local**, va fi relativ ușor să se organizeze întâlniri și evenimente la care vor putea participa majoritatea părinților. Părinții ar putea, de exemplu, să decidă să organizeze întâlniri ale comunității lunar sau la trei luni, fiecare având o durată de câteva ore.

În cazul unui **grup mare sau online**, pot avea loc evenimente mari o dată sau de două ori pe an, în care părinții pot fi invitați din întreaga țară sau, alternativ, se pot întâlni online. Întâlnirile și evenimentele oferă părinților ocazia de a discuta problemele actuale, de a acorda prioritate acțiunilor în lunile următoare și de a oferi feedback cu privire la progresele înregistrate în cadrul comunității.

Prin aceste discuții și întâlniri, membrii comunității vor putea elabora scopul comunității (pasul 2), inclusiv:

- Ce își propune comunitatea să realizeze
- Roluri și responsabilități
- Frecvența reuniunilor și a evenimentelor
- Participanți și membri
- Selectarea reprezentanților
- Procesele decizionale

În cazul în care comunitatea decide să implementeze acțiuni la scară largă, va fi util să se creeze un **cont bancar**, cu una sau două persoane responsabile de scrierea cecurilor.

ETAPA**4****DECIDEȚI CU PRIVIRE LA UN NUME ȘI RĂSPÂNDIȚI VESTEA**

În timp ce discută scopurile, obiectivele și modalitățile de operare, o comunitate de părinți va avea nevoie și de un **nume**. Va fi de un real folos dacă părinții vor crea un nume inspirat deoarece acesta va putea încuraja alte persoane să se alătore inițiativei.

Pentru a răspândi vestea și a face comunitatea bine cunoscută, informațiile pot fi difuzate prin publicitate, din gură în gură sau prin distribuirea de articole și pliante. În plus, crearea unui site web dedicat comunității va fi un instrument util pentru a promova activitățile și obiectivele și pentru a ajunge la o audiență mai largă. Cel mai bine ar fi ca site-ul web să fie dotat cu un forum online, unde membrii vor putea oferi consiliere și vor putea face schimb de idei pentru o perioadă lungă de timp.

ETAPA**5****INSTITUIREA POLITICILOR PRIVIND PROCESELE INTERNE**

Pentru ca orice comunitate să funcționeze corect, este important ca aceasta să posede un set de proceduri scrise astfel încât toți membrii să aibă o idee clară despre modul în care funcționează aceasta, iar neînțelegerile să fie evitate. Aceste proceduri scrise pot fi postate și pe site-ul web – dacă acesta există, pentru a fi vizualizate cu ușurință de către vizitatori.

Existența unor politici și proceduri clare va contribui, de asemenea, la asigurarea faptului că toți membrii implicați vor ști cum să facă față situațiilor apărute. Prin urmare, este de preferat să se decidă cu privire la aceste politici și proceduri din etapele inițiale ale dezvoltării comunității, pentru a evita problemele mai târziu.

Politicile și procedurile nu trebuie să fie complexe sau lungi. Acestea pot include aspecte legate de:

- Codul de conduită
- egalitate și diversitate
- protecția persoanelor
- protecția datelor
- platformele de comunicare socială
- politici financiare

Exemple de comunități online relevante

CafeMom: un site online care a început să funcționeze în 2006. Potrivit celor descrise în acesta, site-ul își propune să "ajute familiile să crească copii fericiți, amabili și încrezători", oferind sfaturi și ponturi pe o varietate de subiecte, cum ar fi sănătatea, stilul de viață, școala, educația și stabilirea unor relații bune cu copiii. Această comunitate online permite mamei din aceleași zone sau din diferite zone să se conecteze și să țină legătura între ele.

Site-ul internet: www.cafemom.com

Tinyhood Circle: această comunitate virtuală este dedicată tuturor părinților și îngrijitorilor, permițându-le să devină parte a unei comunități parentale mai largi, să creeze sau să se alăture grupurilor existente și să participe la discuții. Grupul oferă cursuri și seminarii conduse de experți, precum și sfaturi parentale pe teme precum siguranța, nutriția, învățarea și dezvoltarea.

Site-ul internet: www.tinyhood.com

ParentsTogether: o organizație non-profit cu misiunea de a oferi informații despre cele mai recente politici, cercetări și tendințe în domeniul parental, astfel încât părinții să devină mai competenți în creșterea copiilor lor. ParentsTogether atrage peste 2,5 milioane de părinți online, oferind cunoștințe în educație, sănătate, știință și stil de viață.

Site-ul internet: www.parents-together.org

Știați că?

Google Families ©

Google a lansat recent o platformă pentru a încuraja colaborarea și comunicarea dintre părinți și copii prin tehnologie. Platforma conține informații, aplicații și resurse pe o varietate de subiecte, cum ar fi modalități de a menține copiii în condiții de siguranță online, instrumente de comunicare cu aceștia, jocuri pentru divertisment familial, aplicații de învățare pentru copii și instrumente pentru părinți pentru a promova obiceiuri digitale sănătoase pentru familiile lor.

Sursă: Google (2021) *Familia ta pe Google. Extras de pe site-ul: www.families.google.com*

Să exersăm

Principiile implicării părinților

Prezent părinților Patrikakou cele 10 principii interdependente ale implicării părinților:

1. Condu prin exemplul personal
2. Fii implicat
3. Stabilește norme și limite clare
4. Explică-ți regulile și deciziile privind utilizarea calculatorului și accesul la internet
5. Monitorizează utilizarea calculatorului copiilor, dar nu le gestiona opțiunile
6. Aplică regulile în mod consecvent
7. Dacă regulile de acces la mass-media sunt încălcate, stai calm și aplică consecințele
8. Laudă utilizarea pozitivă a tehnologiei și a mass-mediei de către copiii tăi
9. Adaptează-ți stilul parental pentru a aborda în mod productiv utilizarea sporită a tehnologiei și a mass-mediei
10. Tratează-ți copiii cu respect

Începeți o dezbatere în jurul fiecăruia dintre aceste principii. Solicitați părinților să reflecteze asupra aplicării acestor principii împreună cu copiii lor, dacă sunt de acord sau nu cu aceste principii și dacă ar îmbunătăți medierea parentală pe baza acestora.

Pot încerca această activitate: cu părinții

Întrebări legate de medierea digitală

Pregătirea unei liste de întrebări pentru o sesiune de formare, care se va concretiza în dezvoltarea unor ateliere de mediere digitală pentru părinți. Scopul atelierelor va fi acela de a dezvolta competențele părinților de a stabili regulile de utilizare a dispozitivelor electronice de către copiii lor. Pentru a dezvolta în continuare discuția pe baza întrebărilor primite, discutați lista cu un educator cu experiență, verificând relevanța și eficacitatea acestora.

Pot încerca această activitate: pe cont propriu și sau cu un coleg educator

Elaborarea unei strategii comunitare a părinților

Cereți părinților să se grupeze în perechi sau în grupuri mici. Fiecare grup trebuie să pregătească o strategie pentru crearea unei comunități parentale. Câteva întrebări pentru a-i ajuta să o creeze:

- Ce va urmări grupul să realizeze?
- Cine va fi implicat?
- Ce activități, reuniuni sau evenimente vor fi puse în aplicare?
- Cum vor fi implicați alți părinți, experți, profesori, organizații etc.?
- Există politici sau norme specifice pe care fiecare membru trebuie să le respecte?

Odată ce toate strategiile sunt pregătite, cereți fiecărei perechi/grup să le prezinte celorlalți părinți și să le discute.

Pot încerca această activitate: cu părinții

În acest modul, am învățat că...

- Diferite niveluri de implicare a părinților pot fi asociate cu diferite realizări ale copilului.
- Crearea unui forum este un mod util și facil de a conecta părinții ce au aceleași obiective.
- Părinții ar trebui încurajați să se implice în activitatea online a copiilor lor pentru a monitoriza și supraveghea în mod eficace comportamentul lor digital.
- O parte esențială a educației digitale din perspectiva învățării în familie rezidă în medierea părinților.
- Comunitățile de părinți oferă oportunități mari pentru părinți să se conecteze și să discute preocupările și provocările legate de viața digitală a copiilor.

Să reflectăm asupra următoarelor întrebări

- Ce tehnici pot fi predate părinților pentru ca aceștia să fie implicați în mod eficient în viața digitală a copiilor lor?
- Numiți cele zece principii de implicare a părinților privind tehnologia și utilizarea mass-mediei?
- Numiți câteva tehnici bune de interacțiune și colaborare a părinților cu copiii într-un mod eficient?
- Ce înseamnă medierea parentală și cum poate fi predată părinților?
- Iau în considerare funcțiile tehnologiilor/dispozitivelor atunci când îi susțin pe părinți în alegerea celei mai adecvate strategii de mediere parentală digitală?

MODULUL 2:

Identificarea de resurse pe internet

Pe scurt

Acest modul își propune să prezinte diverse modalități prin care părinții își vor putea îmbunătăți înțelegerea asupra căutărilor online precum și utilizarea în mod eficient a resurselor online pentru activitățile de zi cu zi. Mai mult decât atât, acest modul conține rezultate practice ce vor sprijini utilizarea eficientă a materialelor online, astfel încât educatorii să poată instrui părinții în îmbunătățirea abilităților lor tehnologice.

În acest modul, educatorii vor învăța despre:

- Modalități de a-i ajuta pe părinți să caute informații online într-un mod eficient și adecvat
- Strategii sigure de căutare a surselor și portalurilor online
- Principiile controlului parental

Să începem

Căutarea online într-un mod competent

În prezent, din ce în ce mai mulți părinți merg online pentru a căuta informații de susținere, date științifice sau răspunsuri pe diverse teme (sănătate, educație, etc.). În plus, părinții își ajută adesea copiii cu temele lor prin căutarea de informații online (Planting și Daneback, 2009). După cum majoritatea știu deja, Internetul conține o multitudine de astfel de resurse, dar cum ar putea părinții să facă această căutare în mod eficace și să evite să se simtă pierduți în momente importante? Ce rol joacă educatorii în acest proces?

Pur și simplu: predați-le informații legate de „căutarea inteligentă” pentru a evita o mulțime de timp irosit. Educarea părinților să gândească critic cu privire la rezultatele căutării îi va ajuta să identifice informații mai de calitate. De exemplu, aceștia își pot sprijini copiii să găsească informații mai exacte, mai fiabile și mai sigure cu privire la activitatea școlară. Căutarea inteligentă va permite părinților și copiilor să se gândească mai critic la orice informație găsită pe internet.

În acest sens, căutarea online necesită părinții să fie grijulii și buni planificatori.

Căutare inteligentă – Sfaturi pentru educatori

Mai jos sunt mai multe recomandări, perspective, și sfaturi pe care educatorii le pot transmite părinților, în scopul de a-i învăța să caute online în mod eficient și în siguranță:

1. Verificați sursele

Atunci când căutați surse online, atât educatorii, cât și părinții trebuie să se asigure că aceste surse sunt **exacte, valabile și adecvate** scopului necesar, precum și dacă sunt cu adevărat importante. De fapt, mulți copii caută foarte repede conținut online, *dar au întotdeauna capacitatea necesară pentru a evalua dacă sursele sunt fiabile sau dacă sunt sigure?*

Atunci când caută resurse, un utilizator trebuie să verifice următoarele (din PEHS, 2018):

- Actualitatea (*informațiile sunt actualizate?*)
- Securitatea (*este site-ul cere prea multe informații personale sau alerte prompt virus?*)
- Domeniul de aplicare (*informațiile sunt aprofundate?*)
- Autoritatea (*informațiile provin de la un expert de încredere?*)

În calitate de educator, ar trebui să reamintiți atât dumneavoastră cât și părinților să evaluați diferitele surse pe care le consultați sau să îi invitați să caute surse oficiale și cunoscute. În special, este important să le recomandați să evite soluțiile simpliste la probleme mai complexe, în special la cele privind sănătatea sau alte nevoi personale.

2. Pune întrebări bune

Căutarea online presupune definirea combinațiilor de cuvinte, care vă pot conduce la unul sau mai multe răspunsuri care pot oferi soluții la nevoile dvs. În timp ce suntem online, vom face în mod continuu căutări pentru diferite răspunsuri (motivați fiind de "Trebuie să știu acest lucru", "Trebuie să înțeleg acest lucru", "Am nevoie pentru a cumpăra acest produs", etc.). În acest sens, cu cât petrecem mai mult timp online, cu atât simțim că este mai necesară căutarea de noi informații.

Ca primă acțiune, folosim în mod normal motoare de căutare, și anume site-uri care „organizează” informațiile pentru utilizatori pentru a evidenția site-uri web și conținutul acestora, într-un mod

prietenos (de exemplu, Google). De fapt, pentru mulți oameni a devenit din ce în ce mai frecventă acțiunea de a căuta ceva on-line, și să facă acest lucru într-un fel inconștient.

De ce unele materiale vin înaintea altora în rezultatele motorului de căutare? Cu alte cuvinte, de ce este pus un site în fața altuia? Înainte de a răspunde la aceste întrebări, este important ca părinții să fie conștienți de modul de planificare a unei cercetări și apoi să evalueze critic sursele care provin din această căutare.

Atunci când caută online, părinții ar trebui să utilizeze sinonime, precum și termeni mai rafinați pentru a ajunge la rezultatele dorite. În plus, aceștia ar trebui să compare diferitele surse în funcție de întrebările puse. În acest fel, ei pot începe de la termeni generali și pot duce ulterior căutarea în direcția unor termeni mai specifici.

Să luăm un exemplu:

Un părinte caută „stiluri sănătoase” online și dă peste mii de site-uri web care descriu fie importanța și impactul unei diete sănătoase, exercitarea, timpul de dormit, sau utilizarea tehnologiei, anxietatea etc. Acest set foarte vag de rezultate oferă informații utile, dar nici o informație specifică. Prin urmare, părintele ar trebui să adauge mai mulți termeni în această căutare, cum ar fi "ce regim sănătos trebuie să urmez atunci când fac jogging,, sau "ce alimente sunt ideale atunci când facem jogging în fiecare zi?,,

Desigur, acest lucru poate fi aplicat și atunci când copiii caută informații pentru temele lor. Deci, în loc de a scrie „Al Doilea Război Mondial,, *puteți scrie "Viața unui partizan în Italia în al doilea război mondial,, sau „Cauza invaziei Franței în al doilea război mondial,,etc.*

Amintiți-vă: cu cât este mai restrânsă o căutare, cu atât este mai ușor să dai peste rezultatele dorite.

O modalitate bună de a exersa ar fi compararea rezultatelor și discutarea modului în care schimbarea câtorva cuvinte poate genera informații diferite.

Principalele sfaturi pentru a comunica cu părinții pentru a căuta on-line într-un mod util:

- *Încercați să definiți cercetarea în conformitate cu termeni specifici*
- *Faceți mai multe combinații de cuvinte pe același subiect*
- *Încercați să utilizați sinonime pentru a varia căutarea*
- *Caută mai departe decât rezultatele Wikipedia! Wikipedia este o enciclopedie cu conținut liber, scrisă de utilizatorii voluntari printr-o colaborare deschisă. Prin urmare, aveți grijă cu privire la fiabilitatea informațiilor găsite în Wikipedia.*

3. Du-te dincolo de suprafață

După cum arată studiile, atunci când oamenii caută informații pe Google, este cel mai probabil să se oprească la primele cinci rezultate care apar, fără a căuta în continuare, lipsa celor mai relevante și critice informații (Dewey, 2015). În plus, copiii și adolescenții mai târziu se opresc în principal la primul rezultat Wikipedia pentru a înțelege ceva despre un subiect sau pentru a copia texte pentru a-și îmbunătăți eseurile și lucrările de grup. Ca atare, copiii au înțeles modul în care „primele rezultate” sunt cele mai de încredere, dar cercetarea le impune să urmărească informații din diferite surse pentru a obține o perspectivă mai largă.

În calitate de educatori, trebuie să invitați părinții să evalueze critic sursele lor și să vă consulte atunci când vine vorba de nevoia de informații științifice. Există o tendință din ce în ce mai mare printre părinți de a căuta informații online cu privire la probleme de sănătate sau diverse probleme cu care se confruntă copiii; cu toate acestea, mulți dintre ei evită discutarea subiectelor cu specialiști, educatori sau pediatri doar pentru că se bazează pe „rezultatele internetului”.

În acest sens, trecerea dincolo de suprafață este o abilitate pe care părinții și copiii ar trebui să o dobândească pentru a utiliza internetul într-un mod critic și pentru a utiliza în continuare surse mai formale de informații pentru a revizui ceea ce au învățat online (de exemplu, manuale școlare, profesori și specialiști pentru copii).

Ca atare, simpla depășire a celei de-a doua pagini a rezultatelor căutării este primul pas pentru a avea o varietate mai solidă de informații pentru a compara și a evalua. Depășind suprafața înseamnă că părinții își consolidează relațiile sociale cu sursele instituționale pentru a obține informații științifice și informate.

Prin urmare, în calitate de educator, încercați să descurajați părinții să spună "Acesta este ceea ce am citit pe Internet..."

Trebuie să fim conștienți de faptul că părinții se bazează adesea informația transmisă din gură în gură sau pe grupuri de social media în care informațiile sunt transmise între părinți (cum ar fi grupuri de WhatsApp ©, Facebook ©, alte forumuri, etc.), prin urmare, este important să se insufle abordarea gândirii critice prin varierea surselor de informații.

Principalele sfaturi de comunicat părinților:

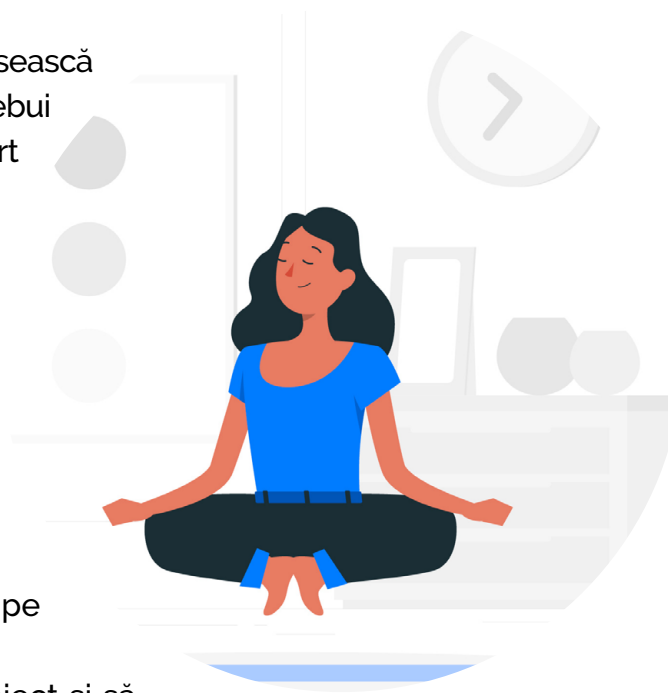
- Nu vă bazați doar pe primul rezultat pe care îl găsiți – căutați cât de multe informații puteți
- Atunci când scrieți un eseu, obțineți informații din cel puțin 5 surse diferite
- Atunci când căutați informații, împărtășiți cercetarea dumneavoastră în mai multe segmente, pentru a o face mai specifică

4. Ai răbdare

De multe ori, copiii sunt frustrați pentru că doresc să găsească răspunsuri imediat și fără efort. De fapt, ca educator, ar trebui să subliniați importanța timpului; adică, de a depune un efort suficient pentru a-ți îmbogăți cunoștințele personale, mai degrabă decât pentru a îndeplini o sarcină. În acest sens, a avea răbdare înseamnă a **da valoarea corectă lucrurilor pe care le face un copil**. Prin urmare, părinții ar putea avea o influență pozitivă dacă, într-un fel, transformă munca de cercetare într-un joc.

Pentru a exersa răbdarea, învățați părinții să:

- Definească întrebările care nu pot fi căutate pe Google
- Solicite găsirea de curiozități despre un subiect și să definească toți termenii de căutare pe care i-au folosit
- Creeze structură ramificată a cuvintelor de cercetare utilizate

5. Oh, este on-line, așa că-l pot folosi!

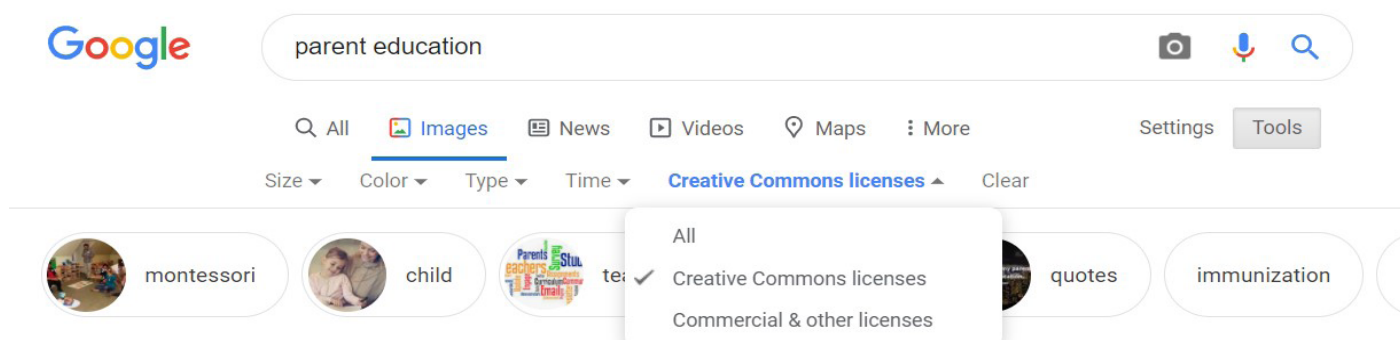
În timp ce suntem online, trebuie să arătăm respect față de **drepturile de proprietate** ale creatorilor și producătorilor. De multe ori, tinerii copiază sau modifică texte, fotografiile și videoclipuri în scopuri personale, dar nu le citează sau nu iau în considerare permisiunile necesare. În general, orice material găsit online conține drepturi de utilizare, iar acestea sunt reglementate prin licențe online. *Prin urmare, cum pot părinții să înțeleagă modul de utilizare corectă a imaginilor, videoclipurilor și textelor online?*

În acest moment, am putea introduce câteva concepte.

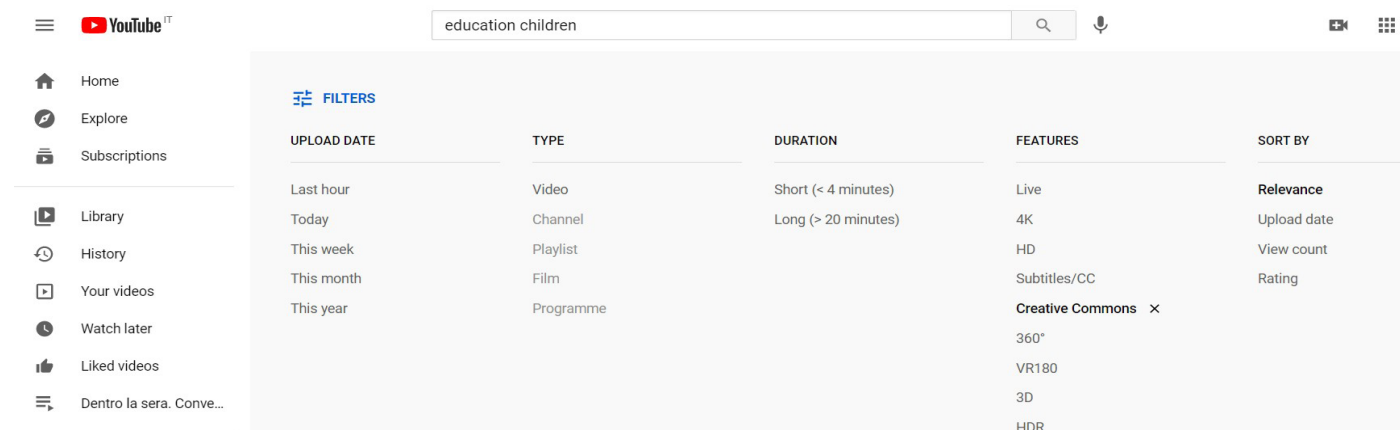
Licențele online sunt instrumente de reglementare care oferă instrucțiuni cu privire la modul în care conținutul online poate sau nu poate fi utilizat. Cea mai comună licență online este Creative Commons — o organizație non-profit care oferă licențe gratuite pentru creatori, pentru a putea împărtăși munca lor publicului. Sub licența Creative Commons, creatorii pot da permisiunea altor utilizatori într-un mod standardizat și simplu, astfel încât să poată copia, distribui, edita, remixa și îmbunătăți conținutul, întotdeauna în conformitate cu principiile și limitările drepturilor de autor.

O modalitate simplă de a defini modul de utilizare corectă a surselor online este de a defini drepturile de proprietate prin opțiunea „**Licențe Creative Commons**”, de exemplu pe imagini Google și YouTube:

Căutarea de imagini cu o licență Creative Commons pe Google:

Căutarea videoclipurilor cu licență Creative Commons pe YouTube:

Bifând această opțiune „Creative Commons”, părinții și copiii pot descărca conținutul în condiții de siguranță și îl pot reutiliza în alte scopuri, de exemplu teme pentru copii.

Consultați Creative Commons pe site-ul www.creativecommons.org

Cum rămâne cu restul conținutului găsit online?

Legislația europeană nu a adoptat încă așa-numita abordare de „utilizare echitabilă”, care este populară și afirmată în Statele Unite ale Americii. Ce s-a întâmplat? Atâta timp cât utilizați conținuturi protejate de drepturi de autor (adică majoritatea conținutului online) în scopuri educaționale și non-profit, în mod normal nu ar trebui să apară nicio problemă. Cu toate acestea, dacă cineva dorește să facă profit dintr-un conținut, nu există nici o modalitate de a utiliza materiale protejate prin drepturi de autor.

Pericolele depășirii limitei

Deci, ce se întâmplă dacă un părinte sau un copil decide să utilizeze conținut online fără a examina drepturile de autor? Există mai multe modalități de a depăși limita și de a se confrunta cu consecințe importante. Să examinăm câteva exemple majore:

1. Plagiatul este o problemă extrem de gravă, care nu este întotdeauna luată în considerare de părinți și copii, mai ales atunci când vine vorba de căutarea online. Cu alte cuvinte, doar pentru că pe un set de materiale este disponibil pe Wikipedia nu înseamnă că un părinte poate copia pentru a finaliza temele copiilor lor.

2. Descărcarea ilegală și utilizarea ilegală de conținut care încalcă drepturile de autor (de exemplu, pentru programe TV, muzică și film) reprezintă o altă practică răspândită pe scară largă, în special înainte de existența unor platforme precum Netflix © YouTube © și Spotify ©. Deși este în scădere în întreaga Uniune Europeană (pe baza rezultatelor EUIPO, 2019), pirateria digitală rămâne o problemă semnificativă, deoarece mulți tineri ar putea descărca în mod ilegal diverse tipuri de conținut digital și ar putea încălca caracteristicile drepturilor de autor ale produselor digitale. Chiar și prin faptul că, în prezent, copiii și adolescenții sunt în mare măsură utilizatori de mass-media și de platforme de streaming, ei încă trebuie să se asigure că le utilizează în mod responsabil.

Principalele sfaturi pentru a comunica părinților:

- Încercați să mergeți online și activați opțiunea Creative Commons pentru a descărca mass-media
- Asigurați-vă că copiii au sursele corecte de utilizare a temelor
- Utilizați mai multe surse atunci când căutați informații on-line

Părinții și rețelele lor

În calitate de educator, ar trebui să știți că părinții tind să facă diferența între „mediul online” și „mediul offline”, identificându-le ca domenii distincte atât ale activității copiilor, cât și ale influenței parentale. Părinții consideră că au mult mai mult control și contribuție privind implicarea copiilor lor atunci când interacționează offline în comparație cu momentele de interacțiune online.

Educatorii ar trebui să fie conștienți de faptul că părinții se bazează în mare măsură pe rețelele lor sociale pentru a partaja și a colecta informații relevante. Astfel de rețele creează acel fenomen de “gândire oglindită” care influențează profund modul în care părinții evaluează informațiile și modul în care se influențează (citiți mai multe despre acest subiect în modulul 3).

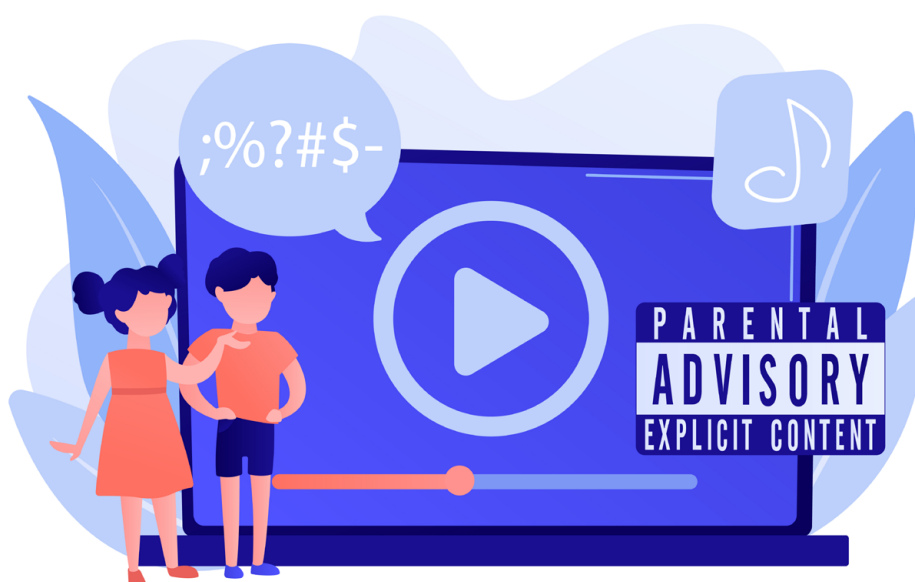
În acest fel, este esențial să se încurajeze gândirea critică și să se sprijine părinții în ceea ce privește schimbul și utilizarea informațiilor considerate demne de încredere. Dacă părinții nu caută surse de încredere, este foarte probabil ca și copiii lor să dobândească această atitudine. Mulți copii folosesc adesea platforme – cum ar fi Facebook ©, Reddit ©, și Wikipedia © – pentru a colecta informații și a le pune în lucrări; cu toate acestea, nu fac distincția între partajarea corectă și plagiere.

Controlul parental Ce ar trebui să știe educatorii

După cum vom vedea mai în detaliu în **modulul următor**, din ce în ce mai mulți părinți încearcă să profite de diverse instrumente și tehnici pentru a monitoriza în mod eficient comportamentul online al copiilor lor, activitățile și timpul petrecut pe dispozitivele digitale, ca o modalitate de a avea grijă de starea lor de bine. De exemplu, studiile arată (Anderson, 2016) că o mare majoritate a părinților monitorizează istoricul web al copiilor, platformele de comunicare socială și înregistrările apelurilor telefonice sau utilizează mijloace de blocare sau filtrare a activităților online ale adolescenților, pentru a-i proteja de expunerea la „timp petrecut excesiv în fața ecranului” sau conținut dăunător. Cu alte cuvinte, părinții tind și doresc să utilizeze tehnici de **control parental** pentru a gestiona în mod eficient activitatea online a copiilor lor.

Programele și aplicațiile de control parental sunt instrumente software care contribuie la siguranța online a copiilor, prin restricționarea sau gestionarea activității acestora și a conținutului media în care sunt expuși. Pentru a utiliza în mod eficient programele și aplicațiile de control parental, este esențial ca orice părinte să aibă o bună înțelegere cu privire la tipul de site-uri web și activități online în care se implică copiii lor

După cum vom vedea în paginile următoare ale acestui manual, internetul conține multe riscuri și amenințări pentru copii. De exemplu, multe jocuri includ elemente interactive, cum ar fi chat-uri, concursuri online sau magazine unde copiii pot achiziționa caracteristici suplimentare de joc. Prin urmare, este la latitudinea educatorilor să informeze părinții cu privire la modul în care să utilizeze în mod eficient programele și aplicațiile de control parental pentru a monitoriza aceste activități, astfel încât părinții, la rândul lor, să își poată proteja copiii.

Un bun exemplu este **Controlul Parental instituit de Nintendo**.

În 2017, Nintendo – una dintre cele mai mari companii de jocuri video din lume – a lansat Parental Controls, o aplicație gratuită App Store și Google Play, pentru a-i ajuta pe părinți să fie cunoscători activitatea familiilor lor pe Nintendo Switch, o consolă de jocuri video lansată în același an. Aplicația permite părinților să urmărească timpul de joacă al copiilor, să stabilească limite pentru a fi online cu sistemul de joc și să adauge restricții (de exemplu, poate fi restricționată joaca în modul VR sau pot fi selectate jocuri clasificate pentru vârstele 3+ până la jocurile clasificate pentru vârstele 18+).

Aplicația poate chiar seta alarme de notificare pentru a avertiza copiii atunci când timpul lor de joacă s-a terminat și cât timp au fost peste limita de timp.

Urmăriți acest [videoclip distractiv](#) cu părinții unde Nintendo prezintă aplicația și caracteristicile sale.

Sursă: Nintendo (2021) *Nintendo Switch Parental Controls aplicație mobilă*. Extras de pe site-ul: www.nintendo.com/switch/parental-controls/

Atunci când se efectuează o sesiune de formare cu părinții, controlul parental ar trebui să constituie un subiect major de discuție, astfel încât părinții să aprecieze ce cuprinde astăzi experiența de a juca jocuri sau de a petrece timp online. Încercați să încorporați exemple și bune practici, cum ar fi aplicații, site-uri web și ghiduri care îi vor ajuta pe părinți să-și îmbogățească cunoștințele cu privire la acest subiect.

În concluzie, printr-o notă finală, programele și aplicațiile de control parental nu reprezintă o soluție unică pentru a rămâne în siguranță online; informați părinții că ar trebui încurajați să discute cu copiii lor și să-i facă să se simtă confortabil pentru a discuta despre interesele lor, astfel încât să poată găsi împreună site-uri adecvate vârstei și conținutului prin intermediul motoarelor de căutare ușor de utilizat.

Descoperiți mai multe detalii despre controlul parental în setul de instrumente GLAD pentru părinți „Copiii mei și cu mine într-o lume tehnologică”.

Știați că?

Generazioni connesse – Internet mai sigur

Centrul pentru un internet mai sigur – Generazioni connesse (generații conectate), este un proiect cofinanțat de Comisia Europeană în cadrul programului Mecanismul pentru interconectarea Europei (MIE). Scopul său este de a oferi informații, consultanță și sprijin copiilor, adolescenților, părinților, profesorilor și îngrijitorilor care se ocupă de tranziția digitală și de riscurile utilizării internetului. Platforma proiectului permite părților interesate să raporteze orice conținut sau material ilegal și periculos găsit online. Scopul general al proiectului este de a dezvolta servicii inovatoare și de calitate, de a garanta siguranța online, ghidând în același timp utilizatorii să răsfoiască informații sigure și fiabile online.

Proiectul include chiar și o formare online certificată pentru educatori și părinți.

Sursă:

Generazioni connesse (n.d.) Accesat din: www.generazioniconnesse.it

Să exersăm

Ce motoare sunt potrivite?

În timpul sesiunii de training, cereți părinților să listeze motoarele de căutare prietenoase pentru copii pe care ei le cunosc. Discutați cu aceștia despre ce face un motor de căutare sigur pentru copii și apoi continuați cu o discuție privind potențialele riscuri și amenințări pe care copiii le-ar putea întâlni online.

Unele motoare de căutare specifice pentru copii includ:

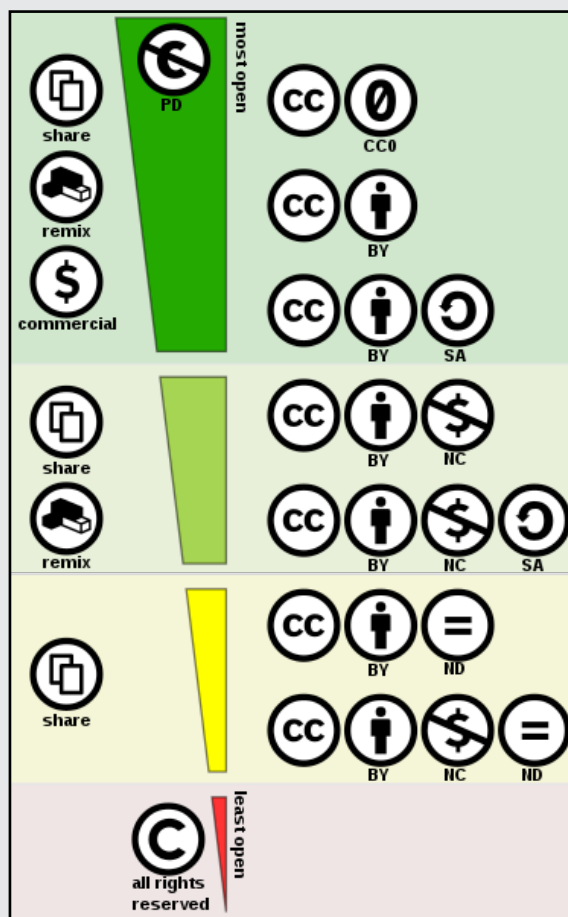
- *Kiddle (www.kiddle.co)*
- *Kidtopia (www.kidtopia.info)*
- *Famhoo (www.famhoo.com)*

Pot încerca această activitate: cu părinții

Sursă:

California Casualty (2020) Kid-Friendly Search Engines. Extras de pe site-ul: <https://mycalcas.com/2020/02/kid-friendly-search-engines/>

Noțiuni de bază pentru a cunoaște Creative Commons

Prezent Creative Commons împreună cu un spectru de licențe individuale și permisiuni sunt disponibile în link-ul de mai jos. Părinții trebuie să caute informații sau imagini la alegere (prin intermediul laptopurilor/smartphone-urilor lor) și să verifice site-ul web pentru a verifica drepturile de proprietate intelectuală.

Această activitate se bazează în mare măsură pe reflecție și pe brainstorming și îi va învăța pe părinți cum să caute sau să producă conținut în conformitate cu drepturile de autor, protecția datelor și reglementările legale.

Pot încerca această activitate: cu părinții

Sursă:

Creative Commons (n.d.) 2.1 Bazele drepturilor de autor. Extras de pe site-ul:
<https://certificates.creativecommons.org/cccertedu/chapter/2-1-copyright-basics/>

Sursa imaginii:

Wikipedia.https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Creative_commons_license_spectrum.svg

Gândire critică – Utilizare responsabilă

Uneori, oamenii fac o fotografie, modifica sau schimba, pentru a păstra o amintire și pentru a avea un efect anume. Ei pot folosi, de asemenea, o imagine care arata ca are un sens, dar de fapt provine dintr-un alt moment sau loc. Utilizarea abilităților noastre de gândire critică și a instrumentelor online ne poate ajuta să descoperim faptele reale.

Să ne uităm la două perechi de imagini: Haideți să vedem ce s-a schimbat în prima pereche. Apoi vă rugăm să dezbateți de ce cineva ar schimba imaginea. Ulterior, vă rugăm să vă uitați la cea de-a doua pereche: Fotografia a fost folosită ca și cum ar fi fost făcută într-un alt loc și timp.

De ce ar schimba cineva imaginile ca să arate diferit?

Când vedem oameni folosind imagini pentru crea un anumit efect și cum putem spune dacă acestea sunt reale?

După ce discutați cu un părinte sau cu un coleg educator online vă rugăm să verificați răspunsurile!

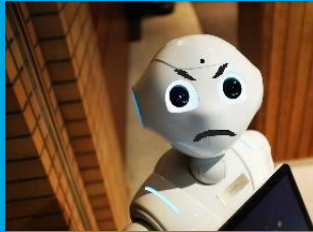
1st pereche

Titlu original:

Oamenii de știință
crează un robot
prietenos

Titlu modificat:

Noul robot s
înfurie pe oamenii de
știință

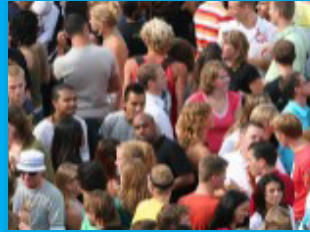
2nd pereche

Titlu original:

O mulțime așteaptă
ca o trupă să înceapă
să cânte

Titlu modificat:

Mii de oameni se
adună
pentru a protesta

Soluții:

Imaginea cu robotul s-ar fi schimbat pentru a convinge oamenii că roboții sunt răi sau înfricoșători. A doua imagine ar fi putut fi folosită pentru a portretiza un protest pentru a convinge oamenii că o lege sau o regulă este greșită. Dacă citiți o poveste care folosește o imagine pentru crea un anumit efect, puteți implica imaginea într-o căutare web pentru a afla de unde provine!

Pot încerca această activitate: cu părinții

Sursă:

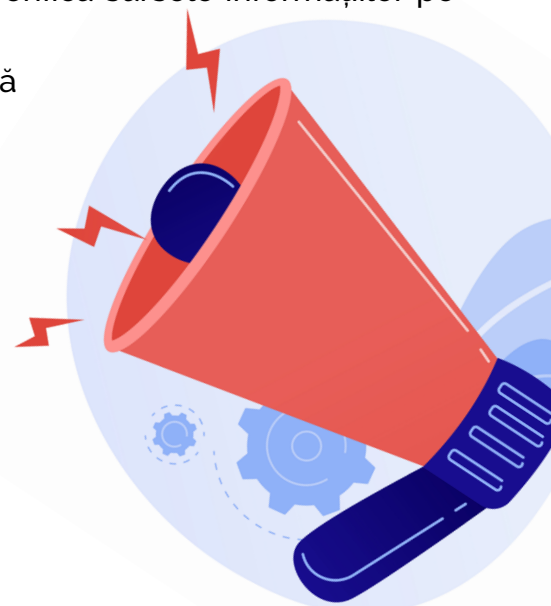
Educație desimț comun (n.d.) Știri & alfabetizare media. Extras de pe site-ul: https://docs.google.com/presentation/d/1yldihO3NSv3h1FGoQoSjrh1RVlKiY7cSjWnHOnRoye4/edit#slide=id.g3d07a721d2_1_47

În acest modul, am învățat că...

- Cercetarea necesită obținerea de informații din diferite surse pentru a obține o perspectivă mai largă.
- Sursele de cercetare trebuie să fie exacte, valabile, importante și adecvate, în funcție de ocazie și de necesități.
- Căutarea online implică utilizarea sinonime și încercați să utilizați termeni care sunt mai rafinate.
- Părinții nu ar trebui să se bazeze pe primul rezultat pe care îl găsesc, ci mai degrabă să meargă dincolo de suprafață.
- Compararea diferitelor surse găsite online duce la răspunsuri fiabile și adecvate.
- Licențele online sunt instrumente de reglementare care explică unui utilizator cum poate sau nu poate utiliza un conținut.
- Licențele Creative Commons sunt cele mai frecvente licențe online și, în funcție de termenii de licență specifici, acestea pot fi utilizate, reutilizate și modificate.
- Plagiatul și descărcarea ilegală sunt probleme grave care au consecințe importante.

Să reflectăm asupra următoarelor întrebări

- Câți părinți dintre cei formați de mine, folosesc motoarele de căutare pentru a găsi informații online?
- Sunt părinții pe care îi formează utilizatorii competenți ai tehnologiei? Dacă da, aceștia doresc să caute informații online?
- Ce sfaturi și informații pot comunica părinților astfel încât aceștia să navigheze în siguranță pe Internet?
- Ce fel de informații caută părinții pe care îi formează sau susțin? Verifică sursele informațiilor pe care le navighează?
- Care sunt principalele riscuri pe care ar trebui să le cunoască un părinte atunci când caută informații online?
- Sunt conștient de problemele legate de drepturile de autor atunci când menționez sau procesez informații pentru a dezvolta conținut pentru părinți?

MODULUL 3:

Promovarea bunăstării digitale

Pe scurt

Acest modul se concentrează pe bunăstarea digitală, un concept complex care necesită o mare atenție, în special în rândul părinților. Modulul va ghida educatorii în diferite moduri și strategii care trebuie transmise părinților pentru a gestiona în mod eficient impactul mental, fizic și emoțional al copiilor lor folosind tehnologia de la o vârstă fragedă și încurajând utilizarea corectă a tehnologiei.

În acest modul, educatorii vor învăța despre:

- Conceptul și aspectele bunăstării digitale
- Riscurile și amenințările online pe care copiii le pot întâlni online
- Regulile de bază ale Etichetei online
- Timpul petrecut în fața ecranului
- Stabilirea unei "diete media digitale" sănătoase pentru familie

Să începem

În domeniul tehnologiei, copiii care utilizează internetul sau serviciile online sunt expuși la diverse riscuri, care trebuie abordate de părinți și îngrijitori. Astfel, este esențial ca, dumneavoastră, în calitate de educator, să instruiți părinții pentru a se implica cu încredere în activitățile digitale ale copiilor promovând astfel **bunăstarea digitală** a acestora.

În termeni simpli, bunăstarea digitală este un concept utilizat pentru a descrie „impactul tehnologiilor și al serviciilor digitale asupra sănătății mintale, fizice, sociale și emoționale a oamenilor” (Jisc, 2019).

Implicarea și supravegherea părinților în timpul activității online a copiilor sunt esențiale pentru a preveni potențialele riscuri sau amenințări. Prin urmare, în calitate de educator, ar trebui să evidențiați importanța acestei implicări parentale și să recomandați părinților să-și supravegheze copiii în timpul activității lor online, fiind conștienți de relevanța conținutului digital raportat la vârsta acestora.

La început, educatorii ar trebui să informeze părinții cu privire la seria de reguli și norme specifice atunci când utilizează internetul. În termeni oficiali, aceasta se numește Eticheta online:

Eticheta online se referă la codul de bună conduită pe internet, care include diferite tipuri de comunicare online sau jocuri de noroc. Educatorii ar trebui să învețe părinții necesitatea de a urma „Eticheta online” în timp ce sunt conectați la Internet sau în diferite rețele, și, prin urmare, părinții trebuie să învețe copiii lor cum să se comporte responsabil în lumea reală. Este la fel de important pentru părinți și copii să se comporte responsabil în lumea virtuală.

În plus, cunoașterea **posibilelor riscuri** și a pericolelor în continuă schimbare cu care s-ar putea confrunta un copil, în timp ce se implică în activități online, face parte integrantă din siguranța online. În calitate de educatori, ar trebui să informați și să recomandați părinților diferitele modalități și strategii pe care le pot urma pentru a pune în aplicare practici adecvate pentru a-și ține copiii departe de riscuri și amenințări și pentru a-i împiedica să devină victime ale amenințărilor online.

Aspectul cheie ce trebuie urmărit pentru a fi protejat de aceste riscuri și amenințări, care sunt adesea subestimate, este dezvoltarea unei bune mentalități în materie de securitate și conștientizarea utilizatorilor.

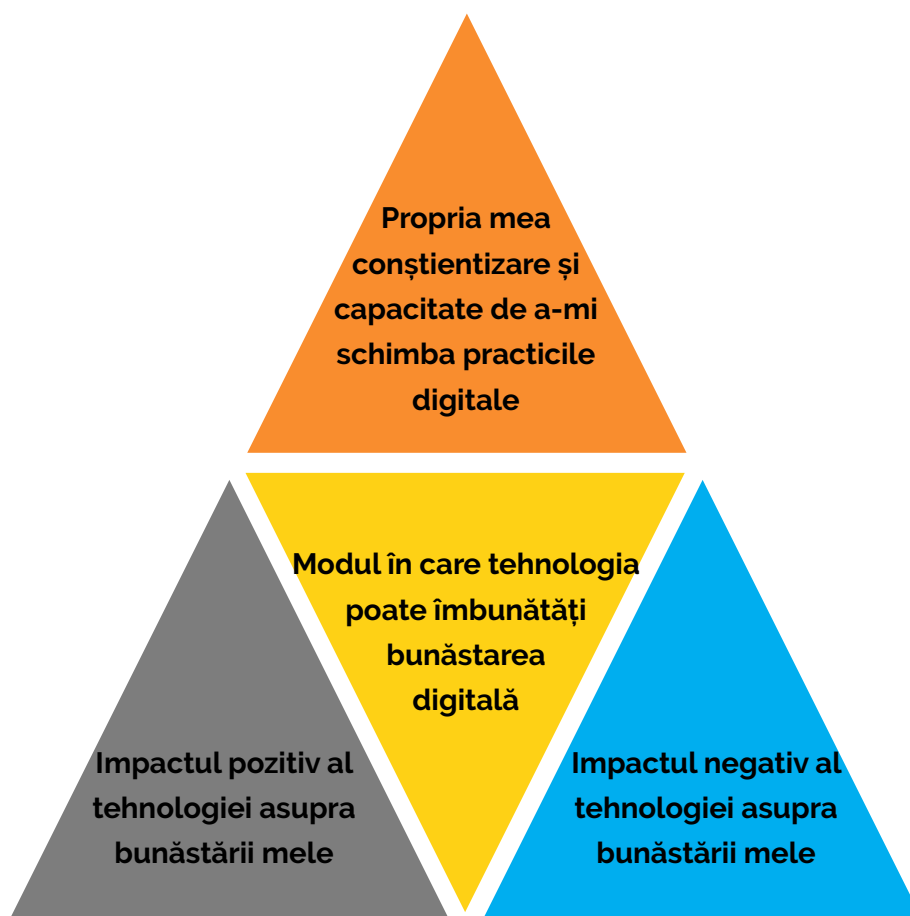

Bunăstarea digitală

Impactul mental, fizic și emoțional al utilizării tehnologiei

Bunăstarea digitală nu reflectă neapărat doar impactul negativ al utilizării mass-mediei și al tehnologiei. Este mai degrabă un concept complex care se extinde în diferite contexte și situații și poate fi privit din perspective diferite. Potrivit Jisc (2019), există patru aspecte principale diferite ale bunăstării digitale în ceea ce privește persoanele fizice: primele două se referă la **impactul pozitiv și negativ** al tehnologiei, al treilea se concentrează asupra **modului în care tehnologia poate îmbunătăți bunăstarea**, în timp ce a patra se concentrează pe necesitatea ca **persoanele să fie conștiente și capabile să își schimbe practicile digitale**.

Acest aspect final este deosebit de important pentru publicul acestui manual; educatorii ar trebui să-și amintească faptul că nu toți părinții au abilitățile sau capacitatea necesară pentru a gestiona impactul tehnologiei asupra vieții copiilor lor, deoarece este posibil ca aceștia să nu fi dobândit cunoștințele și competențele necesare pentru a face acest lucru. Prin urmare, educatorii pot juca un rol vital în sensibilizarea părinților cu privire la bunăstarea digitală. Aceasta include consilierea acestora cu privire la conținutul mass-mediei, contextul în care acesta este utilizat și impactul asupra sănătății mentale, fizice și emoționale a copiilor lor.

Cele patru aspecte ale bunăstării digitale (Jisc, 2019)

Mergând mai adânc, mai jos este un rezumat al diferitelor efecte pozitive și negative ale utilizării tehnologiei și a mass-mediei, atât la nivel personal (de exemplu, în ceea ce privește individul), cât și la nivel social (adică în ceea ce privește societatea) (adaptat din Jisc, 2019).

PERSONALĂ		SOCIALĂ	
pozitivă +	negativă –	pozitivă +	negativă –
<ul style="list-style-type: none"> • Creează o identitate pozitivă • Promovează divertismentul • Oferă informații despre idei și inspirații noi • Oferă instrumente pentru sănătatea fizică (de exemplu, exerciții fizice) • Construiește stima de sine 	<ul style="list-style-type: none"> • Comportamente online care creează dependență (jocuri de noroc, pornografie etc.) • Permite accesul facil la activități ilegale • Datele cu caracter personal pot fi ușor încălcate • Ar putea provoca lipsa somnului • Provoacă consumul pasiv (de exemplu, răsfoirea poveștilor Instagram fără a se gândi la actul de a face acest lucru.) • Ar putea provoca comparații negative cu altele 	<ul style="list-style-type: none"> • Previne izolarea și reduce singurătatea • Relațiile pot fi dezvoltate și întreținute • Conectează familii, prieteni și comunități • Creșterea oportunităților de incluziune (și anume, pentru persoanele cu handicap) 	<ul style="list-style-type: none"> • Oferă un spațiu deschis pentru dezvoltarea hărțuirii cibernetice • Oferă oportunități de hărțuire sexuală online • Ar putea promova excluziunea și/sau accesibilitatea (de exemplu, în ceea ce privește sexul, vârsta, nivelul de sărăcie).

Revenind la ceea ce am învățat în modulul 1, este esențial ca părinții să se implice în activitățile legate de utilizarea tehnologiei și a mass-media de către copiii lor, având în vedere diferitele efecte pozitive și negative. Să ne amintim încă o dată cele zece principii interdependente ale implicării părinților:

1. Condu prin exemplul personal
2. Fii implicat
3. Stabilește norme și limite clare
4. Explică-ți regulile și deciziile privind utilizarea calculatorului și accesul la internet
5. Monitorizează utilizarea calculatorului copiilor, dar nu le gestionează opțiunile
6. Aplică regulile în mod consecvent
7. Dacă regulile de acces la mass-media sunt încălcate, stai calm și aplică consecințele
8. Laudă utilizarea pozitivă a tehnologiei și a mass-mediei de către copiii tăi
9. Adaptează-ți stilul parental pentru a aborda în mod productiv utilizarea sporită a tehnologiei și a mass-mediei
10. Tratează-ți copiii cu respect

Părinților ar trebui să li se reamintească faptul că internetul oferă o multitudine de oportunități de educație și îmbogățire pentru a maximiza beneficiile prin utilizarea tehnologiei. În plus, implicarea activă prin utilizarea tehnologiei alături de copiii lor sau prin manifestarea interesului față de ceea ce fac este încurajată de părinți, deoarece acest lucru îi va face pe copiii lor să se simtă încurajați și sprijiniți și să construiască obiceiuri online mai sănătoase.

Riscuri și confidențialitate online

Predarea faptelor necesare părinților

Având în vedere că aproximativ unul din trei utilizatori de internet sunt copii, care obțin acces online la vârste foarte mici pe mai multe dispozitive (Comisia Europeană, 2021), nu este ciudat să ne imaginăm gama de conținuturi dăunătoare, comportamente și riscuri la care ar putea fi expuși. Mai jos este o clasificare a riscurilor online pe care copiii le pot întâlni, astfel cum sunt definite de Livingstone et al. (2011):

	CONȚINUT Copil în calitate de receptor	PERSOANĂ DE CONTACT Copil în calitate de participant	CONDUITA Copil ca și emițător
Agresiune	Conținut violent, plin de ură	Hărțuire, urmărire, intimidare	Intimidarea sau hărțuirea altora
Sex	Conținut sexual pornografic sau dăunător	Hărțuire sexuală, abuz sexual, întâlnirea cu străinii	Crearea sau încărcarea de materiale pornografice
Legat de valori	Conținut rasist/de ură sau părtinitor	Auto-vătămare, convingere nedorită	Furnizarea de consiliere dăunătoare (de exemplu, sinucidere)
Comercial	Publicitate, spam, sponsorizare	Urmărirea, exploatarea și utilizarea abuzivă a datelor cu caracter personal	Jocuri de noroc, hacking, descărcări ilegale

Pe cât de periculoase și alarmante par categoriile de mai sus, un studiu recent efectuat în Noua Zeelandă (LSE, 2020) a arătat că părinții tind să subestimeze implicarea copilului lor în activități online. Prin urmare, există o lacună importantă care trebuie remediată, pornind de la implicarea și sprijinul părinților în identificarea experiențelor nedorite. Pentru a-i ajuta pe părinți să asigure siguranța online a copiilor lor, sfătuți-i să:

- Se familiarizeze cu riscurile și oportunitățile pe care copiii le-ar putea întâmpina în timp ce sunt online.
- Cunoască site-uri web, de jocuri și de alte resurse care sunt utile pentru învățarea și distrarea copiilor într-un mod sigur.
- Facă echipă cu copiii lor pentru a stabili limite împreună; copiii trebuie să fie conștienți de activitatea lor digitală și de cât de ușor este să fie înșelați online; prin urmare, este important să se discute cu părinții lor ce acțiuni îi vor menține în siguranță.

- Să stabilească un acord părinte-copil cu privire la site-urile web specifice pe care copiii le pot vizita sau să marcheze site-urile web pentru acces facil și să stabilească limite de timp pentru utilizarea calculatorului. Întrebări cum ar fi „Pe ce site-uri vă place să petreceți cel mai mult timp?”, „Care sunt lucrurile tale preferate de făcut în timp ce navighează pe aceste site-uri?” creează un mediu de încredere între părinți și copii, astfel încât aceștia din urmă se vor simți mai încrezători și mai siguri pentru a-și împărtăși experiențele online.

Pe de altă parte, părinții și educatorii nu reușesc uneori să distingă presupusele „riscuri online” decât ceea ce ar putea pune copiii în pericol real. Prin urmare, este important să-i învățăm pe părinți cum să recunoască miturile și faptele. Raportul UE Kids Online 2011 a dezamorsat principalele mituri despre siguranța internetului, care, după cum s-a afirmat, „încearcă să exagereze sau să simplifice problemele” (pg. 43).

10 MITURI DESPRE RISCURILE COPIILOR LEGATE DE LUMEA ONLINE

(Livingstone et al., 2011, pg. 42-43):

1. Copii născuți în era digitală știu totul

Nu există dovezi concrete care să sugereze această afirmație. După cum arată raportul, doar 36 % dintre copiii de 9-16 ani cred că știu mai multe despre internet decât părinții lor, în timp ce doi din trei copii de 9-10 ani demolează această teorie.

2. Toată lumea își creează propriul conținut acum

De fapt, chiar dacă rețelele de socializare facilitează o opțiunile legate de încărcarea de nou conținut, majoritatea copiilor utilizează conținuturi gata făcute, produse în masă, găsite pe internet.

3. Sub 13 ani nu pot utiliza site-uri de rețele sociale, astfel încât nu vă faceți griji

Înregistrarea cu o vârstă falsă, crearea de profiluri publice cu informațiile personale afișate și contactarea străinilor se numără printre activitățile pe care copiii mici le desfășoară astăzi. Setările de confidențialitate și siguranță nu pot monitoriza întotdeauna aceste activități.

4. Toată lumea se uită la pornografie online

Estimările pentru pornografia de expunere online sunt mai mici decât se preconiza – raportul de cercetare indică o sub-raportare a numărului de activități legate de pornografie online, prin urmare, această afirmație s-a bazat fie pe eșantioane nereprezentative, fie pe simple ipoteze.

5. Bătăușii sunt răi.

Este pur și simplu greșit să etichetați agresorii ca băieții răi – o mare majoritate a copiilor care agresează online sau offline au fost agresați de alții, în timp ce cei care hărțuiesc online au fost, de asemenea, agresați online. Acești copii tind să fie mai vulnerabili decât alții, creând un cerc vicios în care victimele și făptașii își fac rău și sunt ei înșiși afectați.

6. Oamenii pe care îi întâlnești pe internet sunt străini

Cercetările au arătat decât cei mai mulți 11-16 ani comunică cu oameni pe care deja îi cunosc, în timp ce cei care stabilesc noi contacte online sunt cel puțin conectați cu prietenii sau rudele lor. Doar câțiva dintre copiii studiați au raportat experiențe negative – prin urmare, provocarea pe care părinții trebuie să o înfrunte este de a-i proteja de orice evenimente dăunătoare, fără a le limita oportunitățile de creare de rețele.

7. Riscurile offline migrează online

Într-o anumită măsură, acesta este un fapt bine dovedit – copiii care își asumă mai multe riscuri offline au mai multe șanse de a suporta mai multe întâlniri online cu riscuri și prejudicii cauzate de experiențele online. Cu toate acestea, nu toate riscurile offline se corelează cu toate întâlnirile online cu riscuri. Nu există suficiente cercetări care să exploreze toți factorii justificați de efectele nocive online, prin urmare, ar trebui să se presupună că copiii care nu sunt încă identificați ca fiind în situație de risc offline nu sunt deja expuși riscului online.

8. Punerea PC-ului în camera de zi va ajuta

Acest sfat este considerat expirat. Copiii accesează internetul în casele prietenilor, în dormitorul propriu, folosesc un telefon mobil sau un alt dispozitiv portabil. Părinții ar trebui mai degrabă să fie sfătuiți să discute despre utilizarea internetului cu copiii lor sau chiar să împărtășească o activitate online cu ei.

9. Predarea competențelor digitale va reduce riscul online

De fapt, mai multe competențe digitale vor duce la mai multe riscuri. Pentru a spune pur și simplu: mai multă utilizare -> mai multe competențe -> mai multe oportunități -> mai multe riscuri. Pentru a câștiga experiență și a învăța, copiii explorează în mod inevitabil mediile online, care nu sunt neapărat concepute prin luarea în considerare a copiilor și care pot duce la riscuri neașteptate. Observația importantă pe care trebuie să o spuneți părintelui este că mai multe competențe ar putea reduce efectele nocive pe care copiii le suferă din cauza unor astfel de riscuri (și anume, impactul psihologic și mental cauzat).

10. Copiii pot ocoli software-ul de siguranță

După cum indică datele, doar o mică parte a copiilor cu vârste cuprinse între 11 și 16 ani își schimbă preferințele de filtrare, în timp ce doar unii copii consideră că acțiunile părinților lor limitează activitățile online. Mai mult, unii copii își ignoră părinții atunci când vine vorba de software-ul de siguranță.

Eticheta online: predarea către părinți a regulilor comportamentale folosite pe Internet

Eticheta online este un set de orientări pentru eticheta „NET”. Educatorii ar trebui să fie conștienți de acest set de reguli de respectat în mediul online, și ar trebui să le predea părinților pentru ca aceștia să își învețe copiii despre ele. Aceste reguli comportamentale ale internetului țin de respectarea opiniilor altor persoane on-line și evitarea judecării altor persoane. Educatorii ar trebui să sublinieze importanța utilizării unui limbaj respectuos și adecvat, menționând părinților să le reamintească copiilor lor că există un om real în spatele ecranului și că ar trebui să-i arate respectul corespunzător. Întrebări cum sunt "Aș fi de acord cu acest lucru dacă altcineva l-ar fi scris?" înainte de a posta sau de a trimite un mesaj sau comentariu, este un sfat bun pentru părinți să pentru a-l folosi cu copiii lor. În plus, tipul specific de limbaj utilizat în timp ce aceștia navighează online poate fi adesea interpretat greșit, astfel încât copiii trebuie atenționați să-l folosească în mod corespunzător diferitelor contexte online.

În plus, educatorii ar trebui să le evidențieze părinților cât de important este ca ai lor copii să respecte alte culturi, tradiții și puncte de vedere și să-și trateze prietenii online în mod civilizată și cu toleranță, răspunzând în mod corespunzător. Copiii trebuie să realizeze că utilizarea internetului este un privilegiu; prin urmare, părinții trebuie să clarifice faptul că acest privilegiu poate fi restricționat sau revocat în orice moment, în orice mod, dacă normele stabilite sunt încălcate.

Regulile de bază ale Etichetei online

Pentru a comunica „în mod corespunzător” într-un mediu virtual, utilizatorii de internet ar trebui încurajați să urmeze un set de „norme comportamentale”. Învață părinții următoarele reguli Eticheta online, discutând fiecare regulă în detaliu (adaptat din Norton, 2021; Shea, 1994):

- 1 Amintiți-vă de om:** atunci când comunicați online, este uneori ușor să uitați că o persoană reală este pe cealaltă parte a ecranului. Indiferent de modul în care facilitați interacțiunea – fie prin e-mail, mesaj instant, postare, text, apel video etc. – încercați să reflectați asupra cuvintelor pe care le comunicați; este foarte ușor să interpretezi greșit sau să înțelegeți greșit un context online, sau chiar să rănești pe cineva.
- 2 Standard normal vs on-line?** Deși se poate argumenta că nu se aplică aceleași standarde comportamentale în cuvintele virtuale, aceste standarde nu ar trebui, cu siguranță, să fie mai scăzute în comparație cu lumea reală. Încercați să vă comportați în aceleași manieră etică în timp ce sunteți în „spațiul virtual”. Un comportament cibernetice nepoliticos sau rău te poate băga în belele.
- 3 Să știți unde vă aflați:** internetul include o multitudine de forumuri, site-uri, bloguri, platforme și canale, iar fiecare dintre ele vine cu un set diferit de reguli și standarde comunitare. Fiți mereu conștienți de contextul și publicul spațiului online în care vă aflați. De exemplu, vă alăturați din greșeală unui grup de Rugăciuni online, și dintr-o dată, începeți

să postați despre opiniile dvs. ateiste și de denigrare a bisericii; puteți primi dintr-o dată comentarii de la membrii jigniți ai grupului.

- 4 Respect, respect, respect!** În lumea modernă, oamenii duc de obicei vieți ocupate și, prin urmare, nu au întotdeauna timp să citească un răspuns la e-mailuri și mesaje postate. Păstrați comunicarea online semnificativă și la obiect, fără a adăuga text străin sau grafică complicată, a căror descărcare va dura la nesfârșit.
- 5 Arata bine on-line:** pe privilegiul de a fi on-line este lipsa de judecată cu privire la aspectul fizic, stilul de îmbrăcăminte sau sunetul vocii tale. Dar conținutul este un element-cheie în acest sens; asigurați-vă că calitatea scrierii dvs. este bună. Verificați întotdeauna dacă aveți greșeli de ortografie și gramatică, fiți politicoși în utilizarea cuvintelor dvs. și spuneți clar mesajele. Încercați să evitați comentariile negative, înjurăturile și tonul neplăcut.
- 6 Schimbul de cunoștințe:** un alt beneficiu important al comunicării online este posibilitatea oferită de a împărtăși și de primi cunoștințe de specialitate; dacă aveți cunoștințe extinse, informații și știri despre un subiect care poate fi comunicat cu alți utilizatori online, aceasta este o modalitate ideală de a face acest lucru.
- 7 Păstrați "flacăra" sub control:** „flaming” sau încercarea de a provoca dramă prin exprimarea unor opinii foarte puternice, ar putea frustra alți oameni. Flamingul nu este neapărat interzis în lumea virtuală, dar schimbul de mesaje furios și comentarii pasionate poate fi compromițător. De exemplu, administratorii Facebook© ar putea bloca utilizatorii sau pot șterge mesajele, în cazul în care consideră că acestea sunt ofensatoare sau inadecvate.
- 8 Respectați viața privată a oamenilor:** este destul de ușor să fii expus la informații private sau personale în timp ce ești online. Fii foarte atent la schimbul de informații valoroase despre tine și copiii tăi. În același timp, gândiți-vă ce s-ar întâmpla dacă informațiile despre altcineva „ar fi în mâini greșite” — jenă, sentimente rănite, dezamăgire? La fel cum dumneavoastră și copilul dumneavoastră vă așteptați ca și ceilalți să vă respecte drepturile de confidențialitate, același lucru ar trebui făcut și de dumneavoastră.
- 9 Nu abuzați de puterea dumneavoastră:** este posibil să ai o „putere” mai mare decât alții în spațiul cibernetic; de exemplu, unele persoane au mai multă experiență în tehnologie sau au mai multă experiență în gestionarea platformelor de comunicare socială. Cunoașterea mai mult decât alții nu înseamnă a profita de ceilalți utilizatori. Amintiți-vă doar regula 1: Amintiți-vă de om.
- 10 Iertarea:** greșelile sunt inevitabile, chiar și în lumea tehnologiei. Nu toată lumea ar putea fi conștient de regulile de Eticheta online, sau ar putea avea mai puțină experiență decât alți utilizatori. La un moment dat, tu și copilul tău ați putea întâlni o imagine ofensatoare, ați putea întâlni cuvinte greșite sau ați putea citi răspunsuri inutile de lungi. Încercați să practicați bunătatea și iertarea, mai degrabă decât să răspundă la această greșeală în mod public.

Timpul petrecut în fața ecranului Nu este atât de simplu pe cât pare.

După cum s-a explicat deja, o parte din realizarea bunăstării digitale include **luarea în considerare a timpului petrecut în fața ecranului**, adică cât timp ar trebui să li se permită copiilor să stea în fața ecranului zilnic. Este în regulă dacă copiii mei petrec o oră de utilizare Facebook pe zi? Este un spectacol de jumătate de oră adecvat pentru a viziona, dar ce zici de un film de 2 ore? Cât timp de jocuri video este considerat problematic? Acestea sunt întrebări dificile pentru orice părinte să răspundă.

În ultimii ani, companii mari, cum ar fi Apple®, Google®, și Facebook®, ca răspuns la preocupările oamenilor cu privire la timpul dedicat utilizării tehnologiei, au dezvoltat mai multe instrumente pentru a ajuta utilizatorii să își limiteze timpul de ecran. Există acum sute de aplicații și extensii de browser pe care oamenii le pot folosi ca un efort de combatere a distragerii online (Lukoff, 2019). Cu toate acestea, după cum am examinat, bunăstarea digitală nu este și nu ar trebui să fie strict asociată doar cu efecte negative, ci poate, de asemenea, să genereze un impact semnificativ și pozitiv asupra persoanelor. Deci, de ce reducerea sau gestionarea timpului ecranului este atât de strâns legată de conceptul de bunăstare digitală?

Să mergem dincolo de timpul zilnic al ecranului copiilor și să luăm în considerare concepte mai concrete:

Fără îndoială, există motive valide pentru părinți să fie alarmați cu privire la timpul petrecut în fața ecranului ecran. Rezultatele unor sondaje făcute la nivel european în 2019 arată că timpul petrecut zilnic de copii în mediul online aproape s-a dublat în multe țări europene în comparație cu date similare din 2010, creând diverse anxietăți parentale (Smahel et al, 2020). Există dovezi contradictorii cu privire la impactul tehnologiei asupra dezvoltării copiilor. În timp ce cercetările indică faptul că utilizarea excesivă a mass-mediei **este legată de obezitatea infantilă**, de **problemele comportamentale**, de **dezvoltarea întârziată a limbajului** și de **modelele neregulate de somn**, alte surse sugerează că timpul ecranului nu este un fenomen atât de simplu pe cât pare. De fapt, atunci când dispozitivele și resursele digitale sunt utilizate pentru o cauză bună (de exemplu, pentru citire, divertisment etc.), acestea se pot dovedi a fi instrumente pozitive de învățare pentru dezvoltarea cognitivă și mentală a copiilor (Rhodes, 2017).

De exemplu, un studiu realizat de Cheryl Olson (2010), care a intervievat mai mult de 1200 de copii din gimnaziu, sugerează că jocurile video sunt asociate cu multe beneficii psihologice, **dacă sunt utilizate cu înțelepciune**. Ea a recunoscut o serie de motivații sociale care îi determină pe copii să joace jocuri video, inclusiv încurajarea concurenței, agățat cu prietenii și învățarea colegilor cum să joace un joc. În ceea ce privește băieții care se luptă cu stresul, frica și emoțiile negative de furie care pot avea consecințe violente, jocurile video au acționat ca o alternativă sigură pentru eliberarea sentimentelor puternice care sunt dificil de controlat.

Într-adevăr, timpul ecranului poate lua mai multe forme și pare să existe o linie fină între ceea ce este considerat timp de „calitate” petrecut în fața ecranului și ceea ce nu este. Ecranele digitale nu sunt utilizate doar în scopuri de divertisment, ci și pentru conectarea cu alții, comunicarea, rezolvarea problemelor și dezvoltarea identității (Granic et al., 2020). De exemplu, copiii și părinții pot utiliza tehnologiile digitale pentru a citi cărți electronice, pentru a viziona documentare sau pentru a vorbi prin apel video cu bunica și bunicul care locuiesc în străinătate. Prin urmare, provocarea profundă pe care educatorii trebuie să o evidențieze pentru părinți nu constă în timpul petrecut online de copiii lor, ci mai degrabă în modul în care copiii se implică în mass-media digitală și în ce scopuri.

În acest caz, părinții trebuie să găsească modalități de gestionare proactivă a consumului mediatic și tehnologic al copiilor. Părinții, în loc să-i monitorizeze constant timpul petrecut de copil în fața ecranului, ar putea fi încurajați să-și întrebe copiii următoarele:

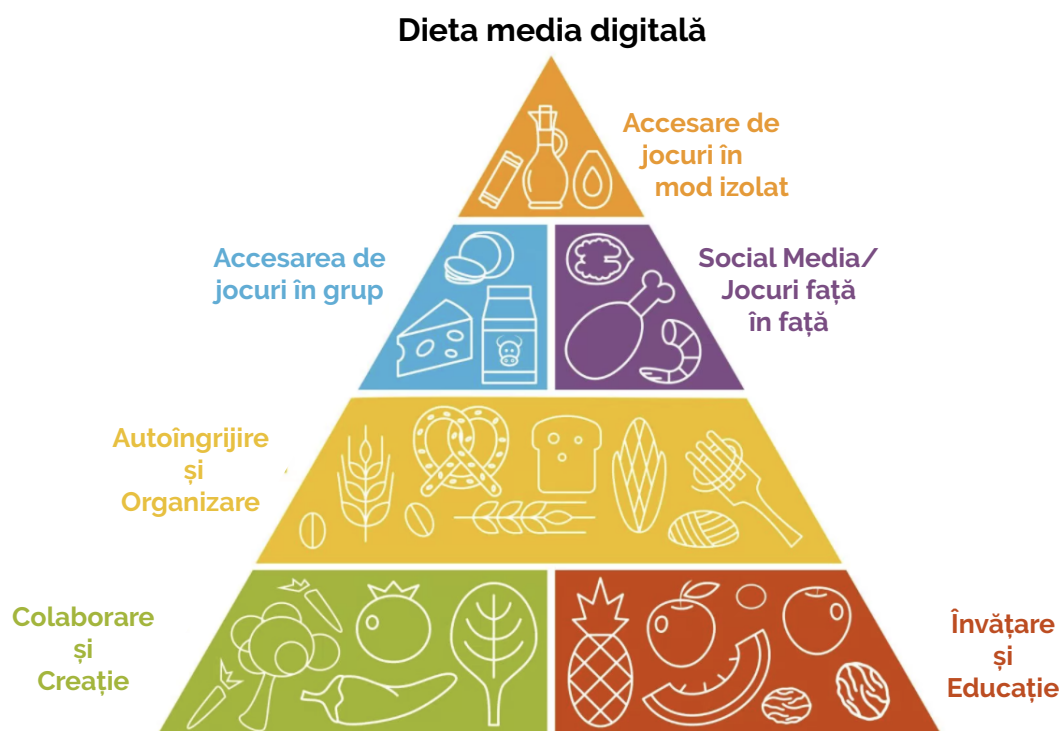
- *Cum găsiți filme, aplicații, canale YouTube și emisiuni TV?*
- *S-a întâmplat să dai peste un lucru stresant online? Cum te-ai descurcat cu această experiență?*
- *Ai folosit vreodată Internetul pentru a face cercetări pentru școală?*
- *De unde știi că un site web poate fi de încredere?*

Aceste întrebări îi pot ajuta pe părinți să gândească critic cu privire la mass-media digitală, la modul în care acestea sunt utilizate de copii și la posibilele riscuri care i-ar putea însoți.

O modalitate prin care părinții pot promova bunăstarea digitală a copiilor este dezvoltarea unui program sănătos privind utilizarea **mass-mediei digitale** – adică **echilibrarea timpului de activități online** (de exemplu, **vizionarea de filme, clipuri video YouTube, jocuri video și navigare**) și de activități offline (jocuri sportive, întâlniri cu prietenii implicați în conversații), îi poate ajuta pe părinți să controleze mai bine timpul petrecut de copii în fața ecranului. Un program sănătos privind utilizarea mass-mediei digitale permite utilizarea pozitivă a tehnologiei și implementarea de competențe cognitive pentru a păstra controlul atunci când sunt online. Atunci când programele de utilizarea **mass-mediei digitale** sunt aplicate în mod eficient, copiii vor putea să își gestioneze propriul timp de ecran pe termen lung (Knorr, n.d.)

lată câteva modalități de a ajuta părinții să stabilească o dietă media digitală sănătoasă:

- **Încurajați-i să păstreze un jurnal de „media digitală” atât pentru ei înșiși cât și pentru copiii lor:** Scopul este de a deveni mai conștiințioși și mai conștienți privind modul în care ei înșiși ghidează copiii pentru în vederea menținerii unui echilibru între a fi online și a se implica în activități offline (sport, cărți de lectură etc.). Prin utilizarea unui „jurnal media digital”, părinții pot urmări activitatea online a copiilor și timpul petrecut în fața ecranului și, prin urmare, îi pot controla prin stabilirea unor limite clare. Consumul media trebuie să fie însoțit de orientări clare pentru copii, în ceea ce privește scopul, modul și durata acestuia.
- **Să motiveze părinții să lucreze acasă cu copiii lor prin crearea unei reprezentări vizuale a lor în calitate de** cetățeni ai mass-mediei, care prezintă un rezumat al programului lor media actual și a modului în care se simt atunci când sunt online. Educatorii trebuie să încurajeze părinții în crearea împreună cu copiii lor a unui desen al amprentei lor digitale, pentru a-i ajuta să înțeleagă diferitele urme pe care le pot lăsa pe internet precum și modul în care aceste urme i-ar putea afecta personal.
- **Educați părinții despre piramida dietei media digitale (programului media digital),** pentru a-și putea da seama de timpul total petrecut de copiii lor consumând mass-media într-o anumită zi (începând de la bază la vârf – învățare & educație, colaborare & creare, auto-îngrijire & organizare, jocuri în cadrul unei comunități virtuale și social media în persoană și atunci când sunt izolați). Este similar cu Piramida alimentară, care este o recomandare schematică pentru o dietă echilibrată pentru o viață sănătoasă, arătând cantitatea de alimente alimentare din fiecare categorie. La fel cum piramida alimentară îi ajută pe copii să vizualizeze importanța consumului de alimente sănătoase în comparație cu grăsimile, uleiurile și junk food-ul, la fel și Piramida Dietei Digitale Media, care îi ajută pe copii să vizualizeze importanța timpului petrecut învățând, educându-se și creând în cadrul activităților online, mai degrabă decât simple jocuri izolate.

Știați că?

Competențe digitale și competențe în materie de siguranță

În cadrul **raportului UE Kids Online 2011**, 25 000 de utilizatori de internet europeni cu vârste cuprinse între 9 și 16 ani au fost studiați pentru a-și evalua competențele digitale, activitățile online și auto-eficacitatea. S-a constatat o corelație între gama de competențe digitale a copiilor și activitățile online. Cu toate acestea, multor copii mici (cu vârste cuprinse între 11 și 13 ani) le lipseau competențe critice și de siguranță esențiale, în timp ce competențele au fost distribuite inegal în funcție de diferențele în statutul socioeconomic. Puțini elevi au reușit să blocheze mesajele nedorite sau să găsească informații privind siguranța, ceea ce duce la concluzia că competențele educaționale digitale sunt importante pentru a fi predate copiilor mici. Asocierea dintre competențele în materie de siguranță și competențele critice de alfabetizare este interesantă, deoarece implică faptul că îmbunătățirea (sau predarea) le poate îmbunătăți și pe cele din urmă.

În plus, dezvoltarea competențelor în materie de siguranță poate încuraja dobândirea mai multor competențe, în timp ce mai multe competențe au fost asociate cu mai multe activități online. Prin urmare, nu ar trebui restricționată predarea copiilor în condiții de siguranță atunci când sunt online, deoarece ar putea încuraja, de asemenea, mai multe oportunități online.

Sursă:

Sonck, N., Livingstone, S., Kuiper, E. and de Haan, J. (2011) Digital literacy and safety skills. EU Kids Online, London School of Economics & Political Science, London, UK. Apelant din partea: <http://eprints.lse.ac.uk/33733/1/Digital%20literacy%20and%20safety%20skills%20%28Isero%29.pdf>

Prin Pădurea Rețelei Sălbatice

În 2009, Consiliul Europei a proiectat jocul online **Prin Pădurea Rețelei Sălbatice (Through the Wild Web Woods)** pentru a ajuta copiii între 7 și 10 să învețe regulile de bază privind siguranța pe internet. Este un labirint de pericole potențiale, în timp ce copiii trebuie să treacă prin și să învețe cum să-și protejeze identitatea și informațiile personale, precum și pentru a proteja dispozitivele lor pentru spam și viruși. Jocul a fost dezvoltat în mai mult de 20 de limbi inclusiv în limba română.

Sursă:

Consiliul Europei (2021) Prin pădurea rețelei sălbatice. Extras de pe site-ul: <http://www.coe.int/en/web/children/through-the-wild-web-woods>

Trasee digitale

Faceți cunoștință părinților cu noțiunea de "**amprentă digitală**," explicând procesul de "lăsare a datelor" în timp ce navighează online. Provocați-i să se gândească critic la cantitatea și tipul de informații pe care le lasă în urmă și solicitați-le să identifice modalitățile în care dețin sau nu controlul ampretei lor digitale. Solicitați-le să analizeze ce informații sunt adecvate pentru a le partaja pe internet, pentru a-i ajuta să vizualizeze importanța partajării și creării de conținut despre persoana lor.

Pot încerca această activitate: cu părinții

Sursă:

Educația pentru bunul simț (2018) Urmele noastre online: Cum afectează activitatea noastră online amprenta digitală a noastră și a altora? Extras de pe site-ul: <https://www.commonsense.org/education/digital-citizenship/lesson/our-online-tracks>

Riscuri online – Scenarii

Prezintă părinților următoarele trei scenarii:

- 1. Copilul tău acceptă o cerere de prieten în Facebook de la un coleg din școala lor. El/ea începe în curând să primească comentarii pline de ură și imagini amenințătoare în inbox-ul său de la acel coleg, spunând „ești un ratat, nimeni nu vrea să fie în jurul tău!”*
- 2. Într-o zi la școală, copilul tău își aruncă accidental mâncarea pe pământ, vărsându-se peste tot. Unii dintre colegii săi de clasă filmează un videoclip cu acel incident și îl transmit la toată lumea de la școală, făcând mișto de copilul dvs. și râzând de el și de incident.*
- 3. În ultima vreme, observați că copilul dvs. petrece o mulțime de timp discutând pe social media, fără a se angaja în alte activități. Când îl întrebați cu cine vorbește în mod constant, vă spune că a întâlnit o persoană online, fără a se întâlni vreodată în persoană. El/ea, de asemenea, vă spune că străinul a cerut să se întâlnească copilul la o cafenea, pentru a ajunge să se cunoască mai bine.*

Pentru fiecare dintre scenariile de mai sus, cereți părinților să definească incidentul (de exemplu, hărțuirea online, sextingul, hărțuirea pe internet etc.). Cereți-le să analizeze fiecare situație și pericolele asociate cu fiecare, precum și acțiunile pe care le-ar lua pentru a elimina consecințele problemei.

Pot încerca această activitate: cu părinții

Dieta media digitală

Bazat pe ceea ce ați învățat în acest modul, și împreună cu părinții, creați un program de mass-media digital al familiei. Cereți părinților să stabilească unele „reguli” pe care copiii lor trebuie să le urmeze, de exemplu:

- *Nici o utilizare/utilizare limitată a dispozitivelor la masa de cină*
- *Nu juca jocuri video după ora 22.00*
- *Verificați întotdeauna ratingul de vârstă înainte de a descărca un joc*

Discutați cu părinții despre programul de mass-media digital pe care l-au creat.

Pot încerca această activitate: cu părinții

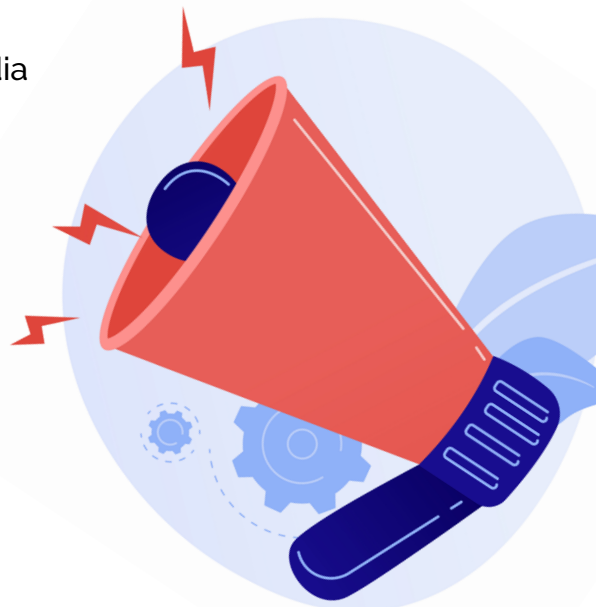

În acest modul, am învățat că...

- Părinții trebuie să fie conștienți de diferitele strategii și instrumente care trebuie utilizate pentru a-i ajuta pe copiii lor să evite potențialele riscuri online și, prin urmare, să fie în siguranță în timp ce sunt online.
- Eticheta online reprezintă un set de reguli comportamentale specifice pe care utilizatorii de internet trebuie să le respecte. O rețea de internet adecvată a devenit crucială pentru menținerea unei imagini bune pe internet.
- Există diferite modalități care îi pot ajuta pe părinți să sprijine starea mentală și psihologică a copiilor în ceea ce privește utilizarea mass-mediei digitale.
- Bunăstarea digitală merge dincolo de reducerea timpului petrecut în fața ecranului – este mai degrabă o chestiune de cum și în ce scopuri sunt utilizate mijloacele media și dispozitivele tehnologice.
- Realizarea unui program sănătos de mass-media digital permite implicarea pozitivă în tehnologie și implementează abilități cognitive pentru a rămâne sub control atunci când sunt online.
- Găsirea unui echilibru adecvat între activitățile online și cele offline poate ajuta părinții și copiii să evite potențialele riscuri și să asigure confidențialitatea online.

Să reflectăm asupra următoarelor întrebări

- De ce este important de știut de către părinți ce este „Eticheta online”?
- Cât de bine știu „Cyber Safety” pentru a putea transmite aceste cunoștințe părinților?
- Care sunt orientările digitale privind siguranța pe care ar trebui să le predau părinților?
- Care sunt unele amenințări și riscuri online majore pe care părinții trebuie să le cunoască?
- Cum pot învăța părinții să aplice abilități de gândire critică și creativă copiilor lor atunci când sunt online?
- Cum pot ajuta părinții să decidă modul în care mass-media digitală poate fi utilizată de ei înșiși și de copiii lor?

PARTEA 2

Să discutăm aspecte

MODULUL 4: Facilitarea învățării competențelor digitale

Pe scurt

Acest modul reflectă tehnicile de facilitare atunci când practicați medierea digitală cu părinții, ghidându-i spre o utilizare sigură și responsabilă a dispozitivelor/aplicațiilor/programelor digitale. Abordarea explorată în acest modul se bazează pe o viziune holistică, ce ține cont de contextul social în care este utilizată informația digitală precum și de modul în care procesele de învățare în familie pot influența modul în care copiii percep experiențele.

În acest modul, educatorii vor învăța despre:

- Principiile-cheie ale facilitării
- Perspective de lucru pentru educatori
- Cele trei dimensiuni ale participării ghidate
- Tehnici de învățare activă și instrumente TIC pentru facilitare

Să începem

Principiile-cheie ale facilitării

Părinții vor dori întotdeauna să fie unii buni și își iubesc copiii, dorind ca aceștia să fie fericiți, în siguranță și sănătoși. Ca atare, pentru a asigura un grad sporit de asumare de către aceștia al informațiilor transmise privind educația digitală, cu scopul final de a spori educația digitală a copiilor acestora, educatorii ar trebui să își însușească următoarele afirmații generale:

- **Să fii părinte nu e ceva ce știi deja.** Părinții au nevoie de informații și sprijin pentru a-și recunoaște punctele forte și pentru a dezvolta strategii care să le satisfacă nevoile.
- **A face părinții să înțeleagă propriile nevoi** este fundamental, deoarece este o modalitate de a satisface nevoile copiilor lor.
- **Facilitarea înseamnă** înțelegerea diferitelor situații create în jurul educației digitale a părinților și crearea de răspunsuri utile, practice și cu costuri reduse.

Un bun proces de facilitare urmărește:

- Promovarea educației parentale în mod pozitiv și conștient
- Sprijinirea părinților în a-și îmbunătăți abilitățile și a-și dezvolta altele noi
- Consolidarea încrederii în sine și a abilităților de rezolvare a problemelor
- Conectarea părinților cu comunitatea mai largă, cu serviciile și resursele existente
- Prevenirea violenței în familie și îmbunătățirea competențelor de negociere

Valori.

Ce ar trebui să știe educatorii

Ca educator, este esențial să vă definiți propriile valori pe care doriți să le predați părinților. Aceste valori cu siguranță nu sunt considerate „cele mai bune”, ci sunt adaptate în funcție de caracterul și convingerile dumneavoastră. Rețineți, de asemenea, că ar trebui să fiți respectuos și față de valorile altor persoane. Educatorii trebuie să rămână neutri față de problemele care apar în timpul unei sesiuni de formare și trebuie să ajute diferitele părți ale unui grup de învățare să creeze o bază comună pentru toată lumea, făcând ca toate valorile individuale să fie respectate.

Rolul unui educator nu este de a schimba valorile, ci de a le recunoaște și de a-și sensibiliza cursanții cu privire la propriile convingeri. În acest fel, atenția reală va cădea pe examinarea impactului pe care aceste valori le vor avea asupra alegerilor pe care părinții le fac în fiecare zi.

Luați în considerare următoarele principii:

- **Educatorii ar trebui să dețină competențe și experiențe specifice atunci când formează părinții, și anume:**
 - > Cunoașterea principiilor educației adulților.
 - > Cunoștințe privind creșterea și dezvoltarea copiilor.
 - > Cum se pot sensibiliza activitățile privind grupurile specifice (de exemplu, minorități etnice, de părinți LGBTQI+ etc.) — **citiți mai multe despre acest subiect în Modulul 5.**
 - > Evaluarea nevoilor.
 - > Tehnici de lucru în grup.
 - > Group work techniques.
- **Educatorii sunt ascultători, nu vorbitori.**

Educatorii trebuie să-i ajute pe părinți să se simtă suficient de confortabil încât să vorbească, să asculte ce spun aceștia, să învețe de la ei și să-i ajute să învețe unii de la alții. Adulții învață cel mai bine atunci când participă activ.

- **Educatorii sunt susținători, nu lideri.**

Așa cum vom examina în paginile următoare, principiul de bază al facilitării constă în ideea că educatori vor **sprijini părinții** și aceștia, în timp, vor deveni mai capabili și mai încrezători în capacitatea lor de a crește copii fericiți, sănătoși și competenți. Ei îi vor ajuta pe părinți să adune și să facă schimb de sfaturi și ponturi și să se sprijine reciproc.

- **Educatorii sprijină părinții în găsirea punctelor forte atât pentru ei înșiși, cât și pentru întreaga familie.**

Educatorii ar trebui să motiveze părinții să se simtă mai încrezători, abilitându-i mai degrabă decât să concentreze toată puterea și procesul decizional educației, doar în mâinile lor.

- **Educatorii sunt cursanți, nu profesori.**

Munca educatorului nu este de a „învăța” oameni cum să fie părinți buni – nu există nici un mod corect sau greșit de a deveni unul. În schimb, educatorii ar trebui să colaboreze cu părinții pentru a face schimb de idei și informații și să descopere noi abordări pentru a răspunde nevoilor părinților și pentru a învăța mai multe de la ei.

Famiile ca centre de învățare

Ca educator, este fundamental să considerăm orice familie ca pe un „colectiv de învățare” (McClain 2018), cu alte cuvinte ca și grup având propriile „priorități, norme și credințe” care reglementează modul în care se desfășoară învățarea. De fapt, membrii de familie adulți vor adopta rolul de „mediatori de învățare” pentru copii, deoarece ei constituie modele privind valorile, cunoștințele și experiența pe care un copil le poate dobândi de-a lungul timpului, în special în ceea ce privește experiențele de învățare informală.

O experiență de învățare informală se referă la "orice activitate care implică acumularea de înțelegere, cunoștințe sau competențe, ce are loc în afara programelor școlare ale instituțiilor de învățământ, a cursurilor sau atelierelor oferite de agențiile educaționale sau sociale” (Livingstone, 1999). De exemplu, o experiență de învățare informală ar putea fi o activitate desfășurată după ore de către un club pentru copii.

După cum se afirmă în literatura de specialitate (Forman și Kuschner, 1983), copiii încep să învețe de la începutul vieții lor. Această voință înăscută de a învăța poate fi fie susținută fie suprimată de ceea ce experimentează copiii în condițiile și mediul lor familial. Prin urmare, oferirea de experiențe corecte și încurajarea părinților la medierea acestor aspecte reprezintă o responsabilitate de căpătâi a unui educator.

Perspective de lucru pentru educatori

Pentru a putea oferi părinților un mediu educațional și de reflecție, un educator ar trebui să devină mai întâi un „facilitator”.

Rolul unui facilitator este de a extinde explorarea învățării și de a sensibiliza părinții (sau tutorii sau orice alt membru adult al familiei) cu privire la modul în care o astfel de experiență de învățare „difuză” poate fi modelată pe baza experiențelor zilnice ale familiilor. În mod tradițional, educația digitală este văzută ca o dobândire de competențe tehnice. Prin urmare, facilitatorii ar trebui să facă o „de-construcție” a acestei viziuni și, cumva, să încorporeze o nouă viziune în mediul familial printr-o practică solidă de reflecție și învățare **experimentală**.

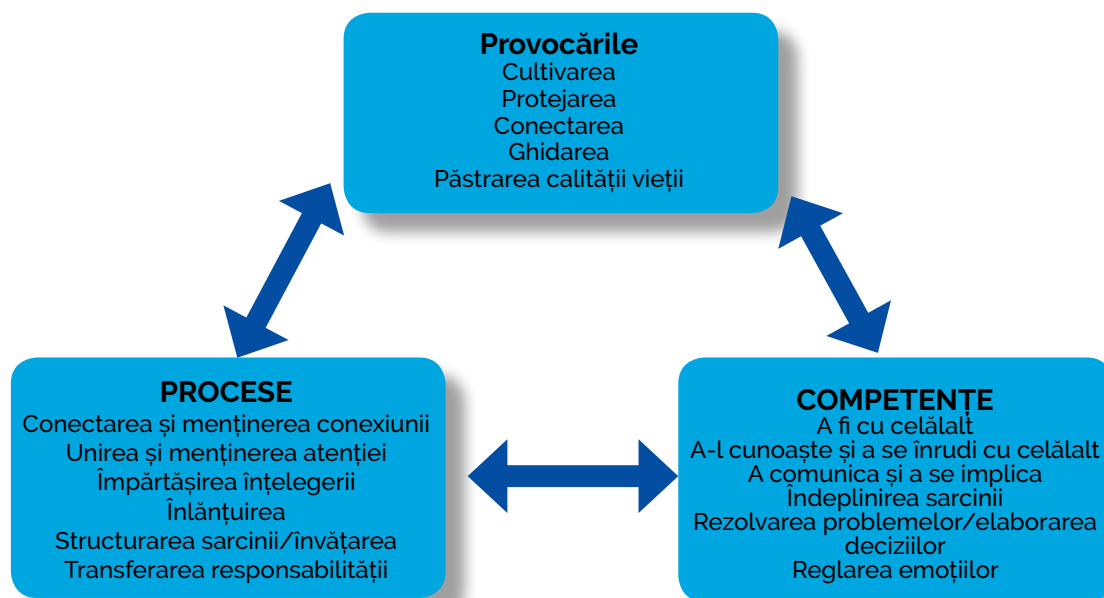
Acest mod specific de învățare a fost numit **”învățare ghidată”**, (Rogoff, 2003) și este bazată pe concepția principală a "dezvoltării de proximitate", care este presupunerea că toți cursanții vor trebui beneficieze mai întâi de sprijinul experților și abia apoi vor acționa independent. În acest sens, învățarea este un rezultat continuu și secvențial al rezolvării problemelor comune și cel mai bine va fi facilitat prin activități incluzive și autentice (Harland, 2003).

Perspectiva învățării ghidate este că nucleul învățării este conexiunea iar dezvoltarea competențelor pentru desfășurarea activităților și responsabilităților reprezintă fundamentul principal al acesteia. În comparație cu alte experiențe de învățare, învățarea ghidată nu se bazează pe obiective stabilite în prealabil, deoarece principala sa motivație este definită în funcție de competențele de îngrijire a unui copil (Rogoff, 2003). Adică, învățarea ghidată este aliniată în funcție de experiența și situația familială specifică cu care copilul se poate confrunta.

Participare ghidată

Participarea ghidată este un tip de practică de predare-învățare care se distinge prin interconectarea ei cu activitatea social-culturală de zi cu zi (Rogoff, 2003). Pentru a structura și evalua activitatea de învățare bazată pe participare ghidată, trebuie să luăm în considerare 3 dimensiuni: **Provocările**, **Competențele**, și **Procesele** (Pridham, Scott, Limbo 2018).

Participarea ghidată se bazează pe câteva ipoteze principale (Rogoff, 2003):

1. Părinții și copiii definesc reciproc semnificațiile și realizează activități împreună.
2. Participarea structurată îi face pe copii să-și împărtășească rutinele și activitățile cu părinții lor.
3. Participarea este nuanțată și poate fi direcționată către dobândirea responsabilităților, menținerea legăturii, împărtășirea înțelegerii etc.
4. Prezentarea unui număr limitat de aspecte care pot fi abordate.
5. Definirea competențelor care urmează să fie dobândite prin implicarea emoțională și îngrijirea copilului. Motivația, sensul și obiectivele sunt interconectate.

Practic, interacțiunea cu o „unitate de învățare familială” poate constitui baza pentru a spori rolul părinților ca facilitatori ai copiilor lor în eforturile și provocările vieții, făcând copiii participanți activi la învățare prin imersiunea în lumea părinților prin observarea și asistarea acestora în timpul activităților de formare de zi cu zi (Paradise și Rogoff, 2009).

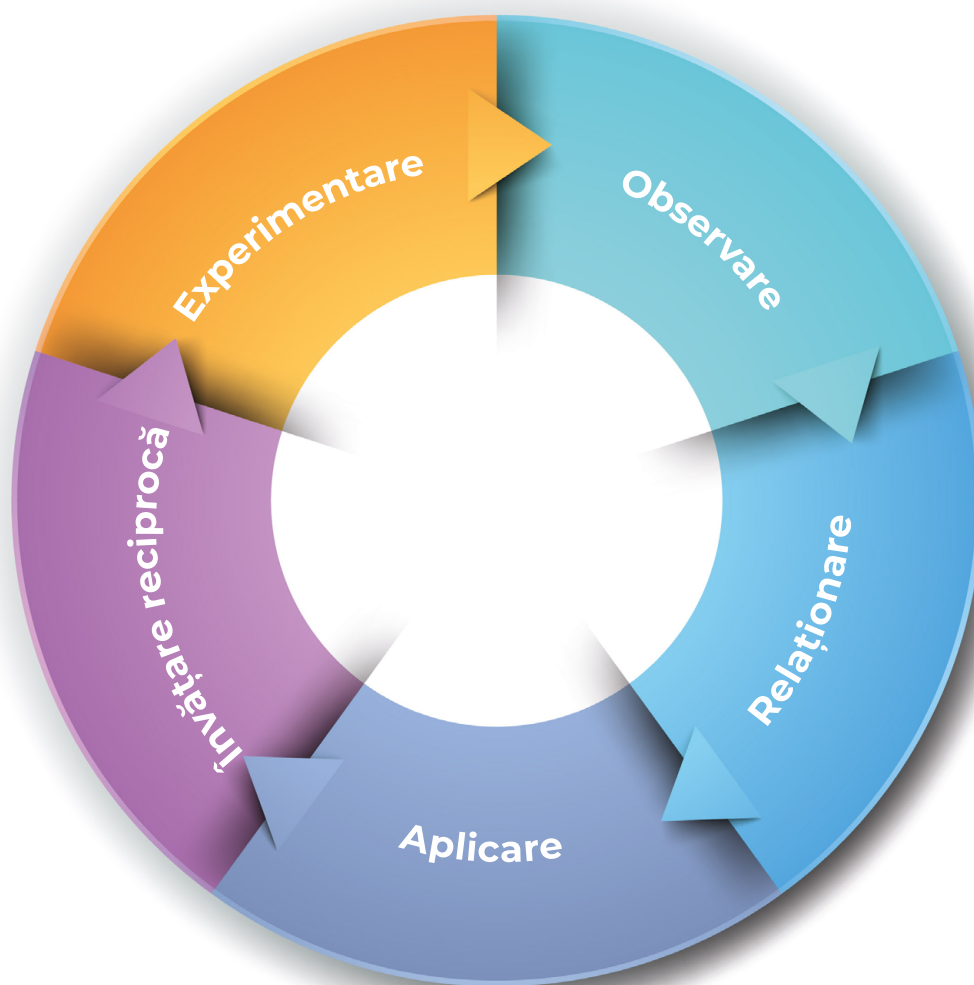
În termeni practici, învățarea ghidată din perspectiva unui facilitator înseamnă a-i face pe părinți să observe o problemă specifică și să se adapteze în consecință, creând o linie fină între învățarea independentă a copiilor și modul în care părinții își pot îmbunătăți prezența, strategiile și propriile competențe.

După cum s-a menționat, învățarea este reciprocă și progresivă între părinți și copii, iar rolul unui facilitator nu este de a-i învăța pe părinți ce ar trebui sau nu ar trebui să facă în termeni absoluți, ci de a motiva împreună pentru a obține rezultate comune.

Facilitarea în practică

Adoptarea unei metodologii pentru un facilitator înseamnă stabilirea unei rutine de lucru cu părinții și stabilirea unei serii de activități menite să îi încurajeze, să îi capaciteze, să învețe din experiență și să reflecteze asupra propriilor obiceiuri. Cu învățarea ghidată, vă puteți concentra pe **experiență ca nucleu al unei activități de formare**. Rezultatele formării sunt întotdeauna treptate și legate de situațiile parentale specifice. Din această perspectivă, fiecare părinte este sprijinit să înțeleagă și să aplice experiențele ca răspuns la nevoile lor specifice (**citiți mai multe despre acest subiect în modulul 5**).

De vreme ce procesul de învățare este un proces de colaborare între educatori și părinți, educatorii nu ar trebui să spună ce ar trebui să facă părinții, ci mai degrabă să-i ajute să realizeze ceea ce nu funcționează printre strategiile lor zilnice de părinți. Experiențele trebuie să fie în centrul formării acestora, pentru a reflecta critic și a învăța în timp își exersează abilitățile

În calitate de facilitator, este important să începem cu întrebări cu interes pentru a defini domeniul de activitate. Să luăm sensul graficului de mai sus, termen după termen:

OBSERVARE

A OBSERVA înseamnă a limita problema, problema concretă pe care părinții o pot avea cu copiii lor.

Pentru a identifica problema, întrebați părinții:

- Ce s-a întâmplat?
- Ce s-a spus? De către tine? De către copilul tău?
- Ce ai observat?
- În ce ordine s-au întâmplat lucrurile?
- La ce oră din zi s-a întâmplat?
- Ce s-a mai întâmplat atunci?
- Cine a fost acolo/nu a fost acolo?

RELAȚIONARE

A RELAȚIONA înseamnă a crea o oportunitate pentru fiecare persoană din grup de a-și găsi propria experiență și de a interacționa în timpul sesiunii.

Pentru a crea o oportunitate, întrebați părinții:

- Ai aflat ceva nou?
- Ai putea să-l conectezi la un subiect specific?
- Poți vedea un nou înțeles?

APLICARE

A APLICA înseamnă a oferi posibilitatea de a pune în practică experiența și de a permite reflecția asupra strategiei viitoare pe care fiecare dintre părinți o va face în viitor.

Pentru a ajuta la punerea în practică a lucrurilor, întrebați părinții:

- Ce noi opțiuni mai aveți la dispoziție?
- Ce crezi că vei face acum?
- Ce ai observat și ce înseamnă pentru tine?

ÎNVĂȚARE RECIPROCĂ

ÎNVĂȚAREA RECIPROCĂ înseamnă gruparea ceea ce grupul de părinți a învățat prin experiență și reflecție.

Pentru a-i face să reflecteze asupra experiențelor lor de învățare, întrebați părinții:

- Cum veți crea (ca unitate familială) noi activități?
- Vreți să definiți noi rutine?
- Puteți defini noile competențe pe care le-ați dobândit?

EXPERIMENTARE

EXPERIMENTAREA reflectă situația reală a formării, oricare ar fi aceasta. Un exemplu ar putea fi un părinte care în timpul unei sesiuni de training, începe să apere cu pasiune sau emoție o părere sau povestește grupului despre experiența sa ca părinte.

Tehnici de învățare activă și instrumente TIC pentru educatori

Învățarea activă are loc atunci când tehnologia este utilizată în mod activ, de exemplu atunci când copiii utilizează computere, dispozitive și aplicații pentru a se implica în experiențe semnificative de învățare sau povestiri. Împărtășirea experiențelor prin documentarea acestora cu fotografii și povești, înregistrarea sau utilizarea software-ului de chat video pot provoca profund copiii într-un mod pozitiv și constructiv, în special atunci când un adult îi sprijină.

Pe partea lor, adulții trebuie să recunoască faptul că mai mult contează ca mintea copilului să fie activă și profund angajată cu conținutul decât simpla gestionare a timpului petrecut în fața ecranului. Așa cum am stabilit în modulul 3, în vederea atingerii "**bunăstării digitale**", adulții ar trebui să echilibreze și să modereze utilizarea tehnologiei cu copiii, prin stabilirea unor limite adecvate, răspunzând nevoilor copiilor și familiei lor. Adulții trebuie să își modeleze comportamentul în timp ce utilizează tehnologia și la copii, înainte de a le permite copiilor să o utilizeze în mod independent.

Mai precis, educatorii trebuie să ia în considerare **vârsta** și **nivelurile** de dezvoltare ale copiilor la momentul utilizării echipamentelor digitale. Acest lucru este util pentru definirea a variantei optime pentru dezvoltarea sănătoasă a copiilor și obținerea de rezultate pozitive în procesul de învățare. În special în mediile de învățare timpurie, utilizarea tehnologiei ar trebui integrată în programul de învățare al unui copil și echilibrată cu alte instrumente de învățare (cum ar fi materiale de scris, cărți și materiale de joc). Analize și observații specifice trebuie efectuate atunci când tehnologia este inclusă în procesul de formare, în principal în legătură cu caracteristicile dispozitivelor care urmează să fie utilizate. De fapt, dispozitivele nu ar trebui să înlocuiască interacțiunea cu profesorii, colegii sau părinții, deoarece unele caracteristici ale acestora ar putea distra atenția copiilor de la învățare. În cele din urmă, educatorii și părinții trebuie să analizeze cu atenție dacă echipamentul digital este util pentru procesul de învățare al copiilor, atât într-un context structurat, cât și într-un context non-formal (Oficiul de Tehnologie Educațională, n.d.)

Știați că?

Colaborarea cu părinții pentru a sprijini învățarea copiilor

„Colaborarea cu părinții pentru sprijinirea învățării copiilor” este un raport de orientare emis de Fundația pentru Educație Endowment (Education Endowment Foundation – EEF), menit să ajute școlile cu privire la modul în care pot lucra cu părinții și îngrijitorii pentru a îmbunătăți învățarea copiilor. Atunci când ne referim la „angajamentul parental”, ne referim la școlile și educatorii care lucrează cu părinții pentru a îmbunătăți rezultatele academice ale copiilor. Aceasta reprezintă o imagine de ansamblu accesibilă a cercetării existente, cu priorități clare și realizabile. Prioritățile se bazează, de asemenea, pe o serie mai largă de dovezi și contribuții ale experților.

Citiți raportul complet aici: <https://educationendowmentfoundation.org.uk/tools/guidance-reports/working-with-parents-to-support-childrens-learning/>

Vizitați site-ul web al fundației pentru a descoperi alte rapoarte de orientare și instrumente practice: www.educationendowmentfoundation.org.uk

Să exersăm

Profilul de competență al unui facilitator

Pe baza a ceea ce am examinat în acest modul despre facilitare, vă rugăm să pregătiți o listă a competențelor pe care ar trebui să le dețină un facilitator. Apoi, evaluați nivelul propriu vis-a-vis de competențele pe care le-ați enumerat utilizând o scară de la 1 la 10 – unde 1 înseamnă un nivel foarte scăzut de competență, iar 10 înseamnă un nivel foarte ridicat de competență. După autoevaluare, scrieți concluziile privind propria dezvoltare în contextul conducerii unor procese de facilitare.

Pot încerca această activitate: pe cont propriu

Facilitare în timpul sesiunilor proprii de formare

Alegeți un modul de instruire din sesiunile de formare pentru părinți pe care le-ați pregătit sau efectuat deja. Analizați scopul și conținutul modulului de formare respectiv. Analizarea modulului în care modulul de formare ar putea fi pus în aplicare dacă s-ar utiliza instrumente și ipoteze de facilitare. Pregătirea și scrierea unui scenariu al sesiunii de facilitare, inclusiv etapele acestui proces: Observare, Relaționare, Aplicare, Învățare reciprocă, Experimentare. Scrieți întrebările relevante pentru modulul selectat în scenariu.

Pot încerca această activitate: pe cont propriu

În acest modul, am învățat că...

- Familiile ar putea fi considerate ca un grup cu propriile „priorități, reguli și credințe” care reglementează modul în care se face învățarea.
- Cursanții învață mai întâi cu sprijinul experților înainte de a acționa independent. Învățarea este un proces continuu și de proximitate și rezultatul rezolvării în echipă a provocărilor.
- Învățarea ghidată nu este bazată pe protocol, deoarece principala sa motivație este definită în funcție de abilitățile necesare pentru îngrijirea fiecărui copil.
- Rolul unui facilitator de a extinde orizontul de învățare și de sensibilizare a părinților cu privire la modul în care este efectuată învățarea, poate fi bazat pe experiența de zi cu zi a familiilor.

Să reflectăm asupra următoarelor întrebări

- Părinții se simt confortabil în împărtășirea experiențelor parentale?
- Care este rolul familiei în sesiunile de formare pe care le planific?
- Părinții se simt confortabil să interacționeze cu mine sau să reacționeze în timpul sesiunilor de formare?
- Există un schimb de opinii inter-pares și un dialog deschis între mine și părinții care participă la sesiunea de formare?
- Cum planific și încorporez utilizarea tehnologiei/dispozitivelor digitale în sesiunea mea cu părinții?

MODULUL 5:

Capacitarea părinților

Pe scurt

Acest modul analizează modurile de creare a unui mediu accesibil, de responsabilizare și favorabil învățării pentru părinți. În cadrul acestuia se vor formula modalități prin care educatorii pot deveni mediatori competenți în procesul de învățare al părinților și informații despre cum să creeze condiții adecvate pentru toți cursanții implicați.

În acest modul, educatorii vor învăța despre:

- Crearea de spații accesibile și asigurarea accesului părinților la mediul digital
- Promovarea creativității și a gândirii critice a părinților
- Diferența dintre pasivitate, agresivitate și asertivitate
- Sistemul de învățare VAK
- Modalități de abordare a părinților cu diferite nevoi de învățare, profiluri sau medii de proveniență
- Principiile empatiei

Să începem

Crearea de spații accesibile și asigurarea accesului la mediile digitale

Pentru a crea spații accesibile și interactive pentru părinți, educatorii trebuie să asigure un rol activ al celor implicați. Acest lucru face posibil efectuarea de sesiuni adaptate în funcție de competențele, așteptările și nevoile părinților. Înainte de a primi părinții, **sălile de clasă** utilizate pentru sesiune, **planul de timp**, precum și măsurile de **pregătire** luate devin factori esențiali pentru atingerea obiectivelor stabilite și a rezultatelor așteptate (Centrul pentru Fundațiile Sociale și Emoționale pentru Învățare Timpurie, n.d.; Controlul tensiunii, 2019).

Timpul și pregătirea

Timpul și pregătirea sunt factori cheie atunci când planificați o sesiune de formare. În calitate de educator, trebuie să vă asigurați că programul este adecvat și vă va permite să îndepliniți tot ceea ce ați planificat. Pentru a realiza acest lucru:

- **Fiți realist cu timpul alocat pentru o sesiune.** Asigurați-vă suficient timp pentru fiecare activitate. Este întotdeauna mai bine să aprofundați un subiect și să planificați alte activități înlocuitoare în cazul în care depășiți timpul, mai degrabă decât să vă grăbiți pentru a acoperi multe subiecte pe care părinții nu sunt pregătiți să le abordeze. Dați cuvântul părinților pentru a vorbi pe larg despre subiectele abordate, dar aveți grijă să nu vă blocați într-un singur subiect.

- **Atunci când aveți programate sesiuni bilaterale** (și anume, sesiuni unu la unu), favorizați implementarea unor reuniuni scurte, deoarece acestea sunt mai intense și necesită o atenție constantă din partea participanților (maximum 60-80 de minute).
- **Dacă aveți de-a face cu mai mulți părinți sau planificați o sesiune lungă**, stabiliți mici pauze între diferitele părți ale sesiunii, astfel încât dvs. și părinții să vă puteți odihni. Oferiți-le ceva de băut sau de mâncare (de exemplu, cafea sau ceai, biscuiți etc.), astfel încât să se simtă mai bineveniți și să fie mai ușor de deschis pentru a vă împărtăși grijile lor. Astfel, veți putea genera spații informale de interacțiune în care încrederea și legăturile cu părinții ar putea fi consolidate.
- **Arată flexibilitate în ceea ce privește timpul.** Ar trebui să vă adaptați sesiunile la cel mai bun moment pentru părinți în afara timpului lor de lucru și a îndatoririlor familiale.
- **Creați o agendă mică sau o listă de subiecte de discuție** pentru a structura sesiunea și pentru a respecta structura (chiar dacă puteți face variații pe parcurs). Uneori, este, de asemenea, util să împărtășiți informațiile în avans, astfel încât părinții care participă la sesiunea de formare să nu își facă așteptări greșite cu privire la problemele pe care le veți aborda în timpul sesiunii.
- **Organizați elementele sau subiectele sesiunii într-o ordine logică și durată.** Asigurați-vă că subiectele mai relevante sau urgente sunt discutate mai întâi. Investiți mai puțin timp în chestiuni secundare sau mai puțin importante.
- **Ați putea, de asemenea, să vă confrunțați cu situații în care sesiunile nu au fost planificate de dumneavoastră, dar au fost solicitate de părinți.** În acest caz, pe lângă faptul că va trebui să vă ocupați de toate problemele de mai sus, cereți părinților să vă informeze cu privire la conținutul și motivele pentru atingerea respectivelor subiecte. Acest lucru vă va ajuta să deveniți mai bine pregătiți și conștient de așteptările lor.

Accesibilitatea spațiului și logistica

Spațiul fizic și elementele sale sunt, de asemenea, esențiale pentru crearea unui cadru adecvat pentru discuții, reflecții și procese de învățare. Acest lucru implică alegerea unui spațiu de curs corespunzător și furnizarea materialelor necesare pentru a implementa în mod corespunzător sesiunea de instruire:

- **Alegeți o cameră sau un spațiu în funcție de nevoile dvs.:** luați în considerare factori precum numărul de participanți, tipul de echipament de utilizat, dimensiunea spațiului etc. Ar trebui să asigurați intimitatea, așa că încercați să localizați un spațiu liniștit fără distrageri ale atenției venite din exterior sau care nu este folosit de alții în același timp, pentru a obține o acustică bună a camerei și lăsați pe toată lumea să vă audă în timp, fără a deranja pe alții din afara aceluia spațiu.

- **Locația trebuie să fie familiară.** Dacă este posibil, acordați prioritate spațiilor pe care părinții le frecventează deja și pe care le cunosc (de exemplu, o sală de clasă școlară). Acest lucru va implica, de asemenea, părinții în viața copiilor lor și îi va face conștienți de viața lor de zi cu zi sau de munca dumneavoastră. Dacă acest lucru nu este posibil, alegeți locuri din proximitatea locuințelor grupului de părinți (de exemplu, folosind un centru social de cartier) sau cu o infrastructură bună (de exemplu, bine conectat de mai multe cartiere prin mijloacele de transport în comun sau având spațiu de parcare).
- **Spațiile ar trebui să fie accesibile persoanelor cu mobilitate redusă (de exemplu, cu lift sau fără a avea doar scări).** Gândiți-vă la eventualele nevoi suplimentare pentru participanții la formare. De exemplu, aduceți un câine de serviciu pentru persoanele cu dizabilități dacă spațiul permite acest lucru, asigurați-vă că există spații suplimentare pentru scaune cu roțile electrice și îndepărtați firele sau alte elemente ale camerei.
- **Aranjați sala de ședințe în mod corespunzător, astfel încât să puteți sta direct în fața părinților și la același nivel.** În acest fel, nu vei fi considerat un „superior”. Dacă aveți mai multe persoane care participă la sesiunea de formare, încercați să formați un cerc; este important ca participanții să se poată vedea în timp ce vorbesc și schimbă idei, deoarece acest lucru îi va ajuta să perceapă limbajul corpului și să îmbunătățească comunicarea. Acest lucru este deosebit de util pentru părinții cu probleme de auz, deoarece vor putea citi și buzele celorlalți.

- **Stabiliți mobilierul și materialele corespunzătoare în funcție de activitățile pe care intenționați să le efectuați.** De exemplu, dacă părinții vor trebui să scrie, asigurați-vă că spațiul are mese, pixuri și hârtii.
- **Fierbinte sau rece? Asigurați-vă că temperatura camerei nu este prea scăzută sau prea mare,** deoarece acest lucru ar putea face părinții să se simtă inconfortabil și să creeze probleme suplimentare.
- **Verificați iluminarea camerei:** asigurați-vă că iluminatul camerei este potrivit pentru activitățile de formare pe care doriți să le implementați. Încercați să profitați de lumina naturală, fără a provoca distragerea atenției (de exemplu, alegeți o cameră cu ferestre mari, dar nu la nivelul străzii, astfel încât participanții să nu vadă pietonii trecând; în caz contrar, s-ar putea simți ca fiind observate).
- Aveți în vedere faptul că, în funcție de caracteristicile părinților și de nevoile diverse ale acestora (după cum am văzut mai sus), este **posibil să aveți nevoie de materiale de accesibilitate suplimentare** pe care ar trebui să le pregătiți în prealabil (de exemplu, fișiere ușor de citit, braille, cititoare de ecran, suprafețe tactile sau modele 3-D, materiale audiovizuale etc.).

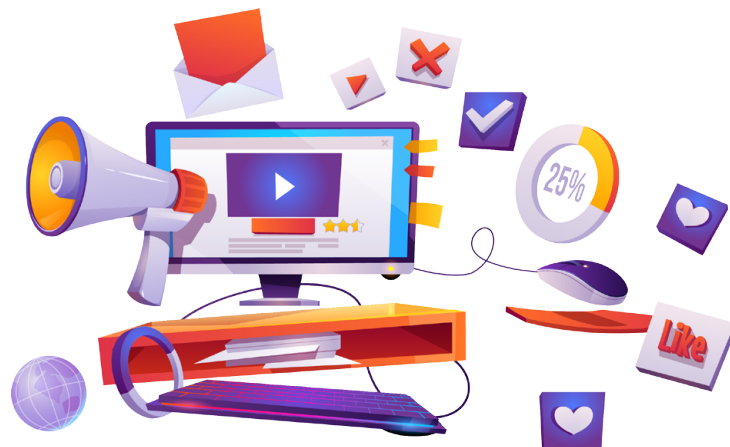
Spațiul este un aliat cu care să lucrați, astfel încât să profitați de el pentru succesul sesiunii dvs. și spre beneficiul părinților, deoarece poate ajuta la facilitarea schimbului de informații și a procesului de învățare.

Spațiul virtual

Tehnologia poate înlocui, de asemenea, spațiul fizic, poate elimina distanța și poate depăși barierele geografice. Acestea pot contribui, de asemenea, la satisfacerea nevoilor părinților care, din cauza programului de lucru sau a altor restricții legate de timp, nu pot participa la o activitate de formare față în față. În ciuda acestor beneficii, teama de a nu fi familiarizat cu diverse dispozitive poate apărea în timpul implementării sesiunilor online, astfel încât în timpul pregătirii, va trebui să luați în considerare probleme suplimentare, pe lângă cele anterior menționate:

- Amintiți-vă că practica părinților în ceea ce privește utilizarea TIC din cadrul acestei sesiuni va contribui la o mai bună implicare a acestora în utilizarea acestor instrumente împreună cu copiii lor sau în viața de zi cu zi. Instrumentele TIC pot contribui la crearea de noi oportunități de implicare a familiilor în interiorul și în afara mediului școlar tradițional. Evitați demonizarea TIC și reamintiți părinților că timpul petrecut în fața ecranului poate fi, de asemenea, o mare oportunitate de a discuta cu copiii lor și de a consolida relația lor cu ei. Instrumentele TIC pot constitui, de asemenea, niște unelte active în educația copiilor și nu îi vor face întotdeauna mai pasivi sau îi vor izola de alte persoane sau de membrii familiei, dacă sunt utilizate în mod corespunzător.

- Alegeți dispozitivele pe care părinții știu deja cum să le utilizeze (de exemplu, smartphone-uri, tablete, computere), precum și software-ul cu care ei sunt familiarizați (de exemplu, Whatsapp ©, Skype ©, Zoom © etc.). Invitați-i să le testeze înainte de a începe sesiunea, astfel încât acestea să fie gata să vă întâlnească în mod corespunzător. Dacă este posibil, sfătuiți-i să accepte ajutorul copiilor lor în această sarcină. Asigurați-vă că se simt confortabil cu dispozitivul și software-ul utilizat, pentru a evita să rămână urmă sau să devină frustrați.
- Odată ce cunoașteți nivelul de competență al părinților în ceea ce privește utilizarea TIC, asigurați-vă că aceștia utilizează, de asemenea, suficiente mijloace digitale pentru a vă contacta în funcție de capacitatea lor (de exemplu, folosind e-mail, Whatsapp ©, rețele sociale, mesaje text etc.). Acest lucru poate contribui la extinderea învățării dincolo de sesiune și le poate oferi părinților idei despre activitățile la domiciliu cu copiii lor care utilizează TIC.
- Țineți cont de faptul că sesiunile online în mod normal nu sunt la fel de dinamice ca cele față în față, astfel încât să aveți nevoie de mai mult timp pentru a le pune în aplicare și pot dura mai mult decât se aștepta.
- Încercați să utilizați camera video cât mai mult posibil. Văzând fețele altora, părinții pot folosi limbajul corpului, evita neînțelegerile și stabilesc o discuție mai puternică și mai încrezătoare între părțile implicate. Acest lucru vă va ajuta să detectați reacțiile nonverbale și să înțelegeți mai bine sentimentele părinților. În ciuda acestui fapt, respectați intimitatea părinților dacă doresc să-și țină camera oprită.
- Țineți cont de faptul că, în școli, comunitatea este esențială și importantă pentru părinți, iar sesiunile bilaterale online îi pot face să se simtă lăsați pe dinafară. Acest lucru poate fi rezolvat prin utilizarea grupurilor Whatsapp ©, grupurilor de Facebook ©, transmiterea de emailuri la toata lumea, buletine informative, etc., care ar putea permite mai multor părinți să rămână informați și în contact cu dumneavoastră în timp ce lucrați cu mai multe persoane.
- Încercați să utilizați diferite site-uri sau unelte online pentru a interacționa cu părinții, chiar dacă aveți de a face cu ei într-un canal principal. Puteți începe să utilizați unul simplu și să le schimbați după aceea în funcție de abilitățile actuale ale părinților din grupă. Asigurați-vă că introduceți aceste instrumente unul câte unul, astfel încât părinții să se familiarizeze cu ele treptat și să nu se simtă supraîncărcați. Este o modalitate bună de a-i face proactivi în utilizarea de noi instrumente, crescându-și în același timp abilitățile de utilizare a aplicațiilor și instrumentelor digitale și făcându-i conștienți de cât de utile pot fi. Aceste instrumente pot fi [Wooclap](#) © [Padlet](#) © [Mentimeter](#) © [Jamboard](#) © [Framapad](#) © and [Trello](#) ©

Promovarea creativității și a gândirii critice a părinților

După cum am văzut în modulul 4, pentru a putea oferi un mediu de învățare și reflecție fără a impune idei părinților, considerându-i destinatari goi, educatorul trebuie să devină mai întâi un „**facilitator**”. Asta înseamnă că părinții trebuie să devină o parte activă a experienței de învățare, prin conducerea parțială a procesului de învățare și îmbogățirea acestuia cu propriile lor contribuții. Astfel, educatorul devine responsabil de crearea unei atmosfere și a unui sentiment de securitate și încredere, în care părinții se simt confortabil să participe, iar opiniile și contribuțiile lor sunt utile și binevenite. Pentru a face posibil acest lucru, este important să se acorde atenție celor două fețe ale aceleiași monede: **atitudinea educatorului și participarea părinților** (Agenția de Sănătate Publică din Canada, 2019).

Puterea asertivității

Profilurile, competențele și mediile din care provin părinții se pot schimba întotdeauna, deci este important să se asigure un transfer adecvat de informații cu stabilirea argumentelor într-un mod eficient pentru a-i ghida și pentru a găsi soluții împreună.

Pentru a realiza acest lucru, asertivitatea este un concept cheie de adoptat nu numai pentru dumneavoastră ca educator, ci și pentru părinții cu care lucrați. Acesta vă va ajuta să vă desfășurați sesiunile de formare și să sprijiniți părinții să se ocupe de problemele de mediere și conflictele la domiciliu.

A fi asertiv înseamnă a fi capabil să te aperi pe tine și opiniile tale într-un mod calm și pozitiv, respectând în același timp gândurile și sentimentele altora. Asertivitatea nu se referă numai la mesaj și la modul de transmitere a acestuia; se ocupă, de asemenea, de tipul de oameni și de modul în care se comportă în cadrul unei conversații. Veți găsi oameni pasivi și agresivi ce sunt mai dificili de abordat. Sarcina ta va fi de a-i aduce într-un punct de mijloc asertiv (adică nu prea agresiv sau prea pasiv). Acest lucru le va permite să își împărtășească obiectivele și să obțină ceea ce solicită, dar, în același timp, luând în considerare nevoile altora fără a renunța la drepturile lor.

Întrebare
Lată cum să identificați persoanele cu caracteristici asertive, în comparație cu cele pasive și agresive:

PASIV	ASERTIV	AGRESIV
Vorbește încet sau slab sau inexpressiv	Vorbește ferm, sincer și direct	Vorbește foarte zgomotos și tare
Mi-e frică să vorbesc	Transmite mesaje clare	Îi întrerupe pe alții
„Prea cuminte”	Ton obișnuit, conversațional	Vorbește peste alții
Umeri căzuți	Relaxat	Invadează spațiul personal al altora
Micșorat	Poziție deschisă	Standuri rigide, tensionate
Evită contactul vizual	Contact vizual bun	Se holbează insistent la alții
Neputincios	Puternică	Amenințări
Pasivă	În acțiune	Atacă
Limite personale slabe sau inexistente	Limite bune	Limite rigide
Stimă de sine scăzută	Încrezător în forțele proprii	Nu îi ia în considerare pe ceilalți
Se izolează de grupuri	Participă la grup	Controlează grupul
Mâini nervoase	Mâini relaxate și simple	Închide pumnul

Surse: Centrul pentru educația parentală (n.d.),

Pentru a obține asertivitatea, puteți încerca un proces simplu împreună cu părinții:

1. Invitați părinții să descrie problema pe care încercați să o examinați în cadrul sesiunii de formare, utilizând fapte empirice și aspecte care sunt considerate **obiective** (de exemplu, acțiuni, comportamente etc.), și nu pe baza **opiniilor subiective**. De exemplu, dacă un părinte încearcă să descrie o situație afirmând „El/Ea se comportă rău”, acesta nu este un concept valid sau concret. Ce înseamnă „rău”? Pentru a merge mai departe în decizii evidente, părinții trebuie să înțeleagă modul în care a început o anumită problemă: *Ce s-a întâmplat? Cine a fost implicat? Ce-au făcut oamenii ăștia? Unde s-a întâmplat?*

2. Invitați-i, de asemenea, să-și împărtășească sentimentele și gândurile într-un mod deschis și clar în legătură cu conflictul: De exemplu, întreabă-i „*Ce ai simțit în acel moment? Și acum? Ai împărtășit-o cu ceilalți oameni implicați?*”

3. Încurajați-i să găsească soluții creative pentru a îmbunătăți această situație. Împingeți-i să găsească modalități de acțiune operative și concrete: „*Aș putea...*”, „*Îți voi spune că...*”, etc.

4. Invită-i să reia toți pașii anteriori cu propriile lor cuvinte, astfel încât să poată folosi asertivitatea cu alții, cum ar fi copiii lor. Spune-le să repete cu voce tare rezultatul final ca într-un joc de rol: "De exemplu:....."

George, azi dimineață mi-ai luat calculatorul fără permisiune (1)

Am crezut că l-am pierdut și m-am simțit copleșit (2)

Data viitoare, te rog să mă întrebi mai întâi, ca să știu unde este pentru a-ți-l cere când voi avea nevoie de el din nou iar între timp îl poți folosi liber (3)

Deci, putem folosi amândoi același dispozitiv, să ne facem sarcinile în mod liber și să economisim bani pentru echipamentul școlar (4)

5. Reamintiți părinților să practice acest proces acasă și să-l aplice cu copiii lor (cu cât îl încercă mai mult, cu atât îl vor efectua mai bine).

Cu toate acestea, chiar dacă un educator poate distinge în mod clar părinții asertivi de cei agresivi și pasivi, ce se va întâmpla atunci când părinții vor întâmpina dificultăți în a găsi alternative sau soluții la problemele lor? **Acesta este momentul ca educatorii să devină creativi.**

Creativitate și gândire critică

Pentru a găsi alternative adecvate și pentru a adopta o abordare asertivă, părinții trebuie să fie capabili să înțeleagă situațiile și să stabilească strategii pe măsură. Acest lucru va oferi o valoare adăugată soluțiilor identificate și este un element esențial în crearea unui proces de schimbare sau inovare în viața lor de zi cu zi (Aula Planeta, n.d.; Dewar, 2009-2012; Taneri, 2012).

Ce ar trebui să știe un educator pentru a face acest lucru posibil?

- **Sensibilitate și empatie.** Puneți întrebări și intervievați reprezentanții grupului țintă pentru a afla mai multe despre nevoile, așteptările și abilitățile lor. Acordați o atenție deosebită informațiilor din partea reprezentanților grupurilor minoritare sau etnice și analizați caracteristicile și nevoile acestora.
- **Capacitatea de a extrage concluzii din acțiuni, de a ghida sesiunile de informare și de a evalua împreună cu părinții învățarea acestora.** Fiți răbdători și observați reacțiile participanților, profitați de ele.
- **Fii deschis, familiar și, dacă este posibil, amuzant.** O anumită cantitate de umor în timpul unei sesiuni de formare va face ca totul să funcționeze fără probleme – cu toate acestea, nu exagerați și abordați serios conflictele și problemele sensibile.
- **Clarificarea rolurilor:** explicați părinților că vă așteptați de la ei să joace un rol activ în timpul formării, deoarece acesta este un factor vital pentru implementarea cu

succes a acesteia. Părinții ar trebui să profite de ocazie pentru a interacționa atunci când este necesar.

- **Ascultați activ și vorbiți într-un mod eficient care corespunde registrului de percepție și tonului lingvistic al părinților.**
- **Nu împingeți părinții să facă lucruri, dar asigurați-vă că condițiile pentru efectuarea diferitelor acțiuni ale cursului sunt potrivite.** Invită-i să propună alegeri, în vederea sublinierii autonomiei proprii și pentru a-și dezvolta independența.
- **Libertatea de exprimare și de opinie a părinților, precum și împărtășirea sentimentelor pot provoca situații reale de conflict și confruntare din cauza punctelor de vedere diferite.** Încercați să vă comportați respectuos și într-un mod asertiv, arătându-vă opinia și permițându-le părinților să o exprime pe a lor, fără a invada drepturile celorlalți. Va trebui să lăsați spațiu pentru compararea și contrastul opiniilor, fără a încerca să-i convingeți pe alții, să intrați în ciocniri personale sau să vă impuneți propriile idei.
- **Utilizați abilitățile de povestitor pentru a vă elabora explicațiile sau experiențele personale folosite ca exemple,** dar gândiți-vă întotdeauna la nevoile părinților. Dacă utilizați TIC în timpul activității de formare, o abordare a povestirii prin mijloace digitale ar putea fi foarte utilă.
- **Reamintiți părinților să recunoască realizarea obiectivelor mici.** Orice scop de succes este un efort care ar trebui sărbătorit!

Ca o ultimă reamintire, ar trebui să fiți întotdeauna pregătiți să ghidați părinții atunci când se simt nesiguri cu privire la o situație, făcându-i să mediteze asupra respectivei situații, să le indicați soluțiile disponibile și să clarificați problemele. Părinții sunt principala dumneavoastră sursă de cunoștințe, prin urmare, permiteți-le să învețe din propriile lor comportamente și să ajungă la propriile concluzii.

Pentru a realiza cele de mai sus, este important să se utilizați o varietate de abordări și metodologii pentru a vă ajuta să identificați care informații și conținut sunt mai utile în a educa părinții. Amintiți-vă: informațiile irelevante le vor distra atenția distrăgându-i de la problemele importante. **Mai jos sunt mai multe sfaturi pentru a vă ghida în acest proces creativ de rezolvare a problemelor (adaptat de la Dilip, n.d.):**

- **GÂNDIRE LATERALĂ.** Provocați părinții să gândească creativ atunci când încearcă să rezolve o problemă, folosind abordări și puncte de vedere ale problemei care nu sunt atât de evidente.
- **SIMPLIFICARE** Prezentați o problemă părinților și instruiți-i să-și imagineze că explică această problemă copiilor lor. Repetați problema într-un scurt paragraf și cereți părinților să o scurteze din nou, până când ajung la punctul concret în care vor putea să o explice copiilor lor într-un mod simplu.
- **S-A REALIZAT?** Faceți-i pe părinți să vizualizeze că obiectivul deja atins: Întreabă-i: "Cum te-ai descurcat? Care au fost pașii anteriori?" Mergând prin această cale înapoi de la obiectiv i-ar putea ajuta să identifice modul în care să procedeze.
- **SPUNE-MI DE CE.** Provocați părinții să se întrebe „De ce?” problema se întâmplă și să continue să pună aceeași întrebare pentru fiecare răspuns identificat, până când va ajunge la nucleul problemei. Alte întrebări directe care ar putea contribui la acest proces ar fi „Cine?” (este, de asemenea, implicat), „Ce?” (problemă sau provocare trebuie depășită), „Când?” (a început și ar trebui să fac fiecare pas până la soluție), „Cum?” (Am de gând să continui și câte moduri există pentru a ajunge la același punct).
- **BRAINSTORMING.** Invită părinții să scrie cât mai multe idei și alternative pentru o soluție posibilă. Acest lucru îi va încuraja să descopere noi soluții și să definească cel mai bun mod de a acționa.
- **„DACĂ ERAM...”** Pune părinții să-și imagineze că sunt alți oameni importanți pe care îi respectă sau despre care știu că se aflau în aceeași situație. Îndemnați-i să reflecteze: „Ce ar face sau a făcut X?”

În final, reamintiți-le părinților că uneori inovarea vine din repetiție și îndemnați-i să nu se dea înapoi de la a imita diverse comportamente. Invitați-i să exploreze alte realități în care a apărut problema și să vadă ce s-a făcut pentru rezolvarea acesteia dar ei nu o fac.

Învățați părinții să nu se teamă să încerce noi abordări!

Abordarea părinților cu nevoi, profiluri, așteptări și abilități de învățare diverse

Un factor crucial pe care orice educator, formator sau facilitator ar trebui să îl ia în considerare este faptul că diferite persoane au moduri diferite de a învăța și de a asimila cunoștințele.

Într-adevăr, abordarea părinților cu nevoi, profiluri, așteptări și abilități diverse este întotdeauna o sarcină provocatoare. Ceea ce funcționează cu o anumită mamă sau tată s-ar putea să nu funcționeze cu alte persoane și viceversa. Oamenii tind să înțeleagă lucrurile într-un mod diferit, deci este important să se identifice și să se distingă între diferitele **stiluri de învățare** și să se propună metodologii diverse de predare și învățare bazate pe fiecare stil. Capacitatea de a clasifica părinții cu care lucrați vă va ajuta să alegeți cel mai bun mod de a-i învăța, precum și de a promova auto-educarea lor (Estilos de aprendizaje, n.d.).

În ciuda numeroaselor tipuri de clasificări ale cursanților existente, cum ar fi cea propusă de David Kolb, modelul lui Peter Honey și Alan Mumford sau abordarea stabilită de Anthony Gregorc, putem propune o variantă simplificată datorită VAK (**vizual-auditoriu-kinestezic**) model **senzorial** de învățare creat de **Walter Burke Barbe** și dezvoltat de **Neil Fleming** (Gende, 2017; Planeta alfabetizării, 2017; Ruiz Ahmed, 2010):

CURSANȚI VIZUALI	CURSANȚI AUDITIVI	CURSANȚI KINESTEZICI
Ei dobândesc informații mai eficient atunci când citesc un text sau un alt instrument vizual. Asimilează mai bine cunoștințele prin crearea de legături vizuale cu informațiile pe care le văd, stabilirea de comparații sau conexiuni și le vor reține prin reproducere (de exemplu, prin scriere, pictură, desen etc.)	Ei dobândesc informații mai eficient prin ascultare și vorbire. Sunetele și vocea (explicații orale, instrucțiuni vocale) îi vor ajuta să încorporeze concepte și să înțeleagă ideile abstracte. Le place să citească conținutul tare sau să-l repete folosind propriile lor cuvinte	Ei dobândesc informații mai eficient prin mișcări, acțiuni, senzații, precum și prin stabilirea contactului. Este important să le oferim posibilitatea de experimentare sau exerciții concrete pentru a stabili legături cu concepte abstracte. Este mai ușor pentru ei să coreleze noile cunoștințe cu cunoștințele pe care le-au dobândit

1. PENTRU A IMPLICA CURSANȚII VIZ:

- Utilizați diagrame, grafice, hărți, imagini, scrisori, e-mailuri și mesaje instantanee.
- Invitați-i să ia notițe și să scrie pe marginea documentelor. Hărțile minții sau desenele sunt, de asemenea, utile.
- Utilizați culori pentru a evidenția părți din text sau documente care le sunt furnizate.
- Susțineți argumentele dvs. folosind categorii, clasificări și taxonomii.
- Invitați-i să citească cărți, articole, site-uri web și alte resurse care conțin text, cu privire la problema pe care o abordați; acest lucru va aduce o valoare adăugată cursanților „solitari” și autonomi.

2. PENTRU A IMPLICA CURSANȚII AUDITIVI:

- Discutați, discutați și povestiți informații. Puneți întrebări și invitați părinții să răspundă.
- Utilizați materiale audiovizuale: înregistrări video, telefoane mobile, podcasturi audio, conferințe, cântece etc.
- Invitați-i să citească cu voce tare fișele care le sunt furnizate, să repete regulile date sau concluziile sesiunii de formare.
- Observați că unora le place să vorbească, altora să asculte, iar altora să aibă un dialog. Asigurați-vă că sesiunile dvs. vă permit să încorporați abordările dorite și, în același timp, că părinții își pot exprima gândurile și ideile în mod liber.

3. PENTRU A IMPLICA CURSANȚII KINESTEZICI:

- Utilizați artizanatul manual, modelarea, puzzle-uri, jocuri de masă, blocuri de construcții, etc. pentru a reprezenta ideea și soluția. Acțiunile fizice vor ajuta, de asemenea, (de exemplu, să joace un rol sau să aibă o conversație în timpul mersului pe jos sau unei alte activități).
- Permiteți-le să se miște sau să utilizeze diferite elemente din spațiul de curs. Asigurați-vă că spațiul este ordonat, astfel încât acestea să nu se distragă singuri.
- Încercați să canalizați energia lor în a face sarcini concrete.
- Dați-le un obiect pe care să-l țină pentru a sprijini conversația (de exemplu, o minge sau un alt element fizic pentru exprimarea unei idei).

În ciuda acestei clasificări, părinții tind să combine aceste abordări pentru a obține informații, așa că încercați să experimentați cu diferite metode în timp ce îi instruiți. Încetul cu încetul, veți putea înțelege ce funcționează mai bine cu fiecare persoană. **O abordare nu le exclude pe celelalte**, astfel încât combinați-le, dacă este posibil, pentru a motiva interacțiunea părinților și pentru a obține cel mai bun rezultat posibil.

Istoricul părinților

Nu numai că absorbția informațiilor este importantă. Ea este, de asemenea, esențială pentru a înțelege diferiții factori care influențează comportamentul părinților în timpul unei sesiuni de formare precum și modul în care aceștia se comportă. Printre acești factori se numără **cultura, alfabetizarea sau competențele academice și mediul social**. Din acest motiv, este important să adunați cât mai multe informații de încredere de la părinții pe care îi veți întâlni înainte de a vă angaja în orice activitate de formare. Acest lucru include solicitarea de informații de la profesorii copiilor lor, care i-ar putea cunoaște bine pe părinți sau descoperirea de informații chiar de la părinți, în timpul perioadei de înscriere.

În timpul desfășurării activității de educator, veți întâlni diferite grupuri educaționale, clasificate în funcție de factori cum ar fi vârsta, mediul cultural și setul de abilități. Fiecare grup este definit de caracteristici specifice și ar trebui să fie abordat prin metode diferite. Să luăm patru exemple principale de grupuri educaționale, unul câte unul:

1. PĂRINȚII TINERI

În mod normal, ei se confruntă cu un proces dublu: acela de creștere a copiilor dar și cel de a învăța „cum să fie adulți”. Ei se concentrează mai mult pe moment, astfel încât vor lucra mai bine prin emoții și simulări legate de experiențe reale. Fiind un părinte tânăr îi pune în situații de viață dificile care ar putea decurge din conflicte emoționale și, prin urmare, ar trebui să le fie recunoscute eforturile de a le depăși.

Atunci lucrați cu părinți tineri:

- Nu utilizați vocabularul prea formal și încercați să utilizați termeni similari. Încercați să utilizați umorul atunci când este posibil, dar întotdeauna într-un mod respectuos.
- Încurajați-i să vorbească și să se exprime. Nu monopolizați conversația, ci dați-le cuvântul.
- Implicați-i în activități interactive, cum ar fi jocul de roluri, exerciții de empatie și explorarea videoclipurilor emoționale. Punerea în aplicare a unor exerciții active va motiva participarea proactivă a acestora.
- Demonstrați comportamentele altor persoane ca exemple bune de urmat sau de analizat pentru propria lor dezvoltare personală.
- Practicați procesele de comunicare asertivă și încurajare.

2. PĂRINȚI PROVENIND DIN CULTURI DIVERSIFICATE

Părinții provenind din alte culturi vor cere educatorilor o sursă suplimentară de cunoștințe sau de empatie (**mai multe despre empatie în secțiunea următoare**). Ar trebui să încercați să cunoașteți cultura acestor părinți sau cel puțin, să fiți deschiși la minte, să o observați și să o înțelegeți fără a consolida stereotipurile. Diferitele valori culturale includ diferite tipuri de „reguli” familiale și modalități de creștere a copiilor, precum și concepte diferite de valori precum respectul sau ascultarea. Prin urmare, este important să fiți conștienți de aceste variații culturale pentru a ghida părinții în consecință.

În plus, colaborarea cu părinți din alte culturi poate aduce la suprafață diverse subiecte sensibile, cum ar fi rasismul, xenofobia sau conflictele interculturale și șocurile culturale. Așteptați-vă să discutați și aceste aspecte și să fiți gata să le abordați.

Atunci lucrați cu părinți provenind din culturi diversificate:

- Informați-vă cu privire la contextul cultural al părinților, inclusiv cu privire la valorile și rolurile parentale pe care le aplică acasă. Utilizați informații fiabile, evitați prejudecățile și, dacă este posibil, încercați să vorbiți cu un reprezentant al aceleiași comunități pentru a obține informații suplimentare.
- În funcție de originea lor (de exemplu, migranții nou-veniți), este posibil ca unii părinți să nu înțeleagă încă pe deplin limba locală. Prin urmare aveți răbdare, utilizați un limbaj clar și ușor, nu îi grăbiți și susțineți explicațiile dvs. cu desene, imagini și limbajul corpului.
- Asigurați-vă că au înțeles ceea ce comunicați utilizând întrebări și repetând argumentele folosite de câte ori este necesar, în diferite moduri.
- Încercați să identificați rolul și nivelul lor de incluziune în comunitatea locală, deoarece acest lucru poate fi legat de problema sau provocarea cu care se confruntă (dar respectați întotdeauna confidențialitatea acestora).

3. PĂRINȚI CU COMPETENȚE REDUSE DE ALFABETIZARE

Părinții cu competențe reduse de alfabetizare indică dificultăți în citirea și prelucrarea informațiilor scrise. Acest lucru reduce sursele lor de informații, poate limita gândirea lor critică și nu le permite să observe indicii legate de tonul unui mesaj, care ar putea influența semnificația acestuia. În ciuda acestor obstacole, ei sunt capabili să învețe într-un mod eficient și normal, astfel încât să nu le subestimați niciodată capacitatea lor de înțelegere.

Atunci lucrați cu părinți cu competențe reduse de alfabetizare:

- Profitați de punctele lor forte și dați valoare experiențelor lor de viață. Conectați acele experiențe cu problemele pe care doriți să le rezolvați.
- Utilizați imagini sau grafice pentru a face conexiuni cu ideile prezentate.
- Încercați să empatizați cu ei și să vă prezentați ca pe un egal. Faceți-i să se simtă respectați și ca ideile lor sunt luate în considerare.
- Utilizați exerciții practice și invitați-i să le repete acasă ca pe un exercițiu de auto-îmbunătățire.

4. PĂRINȚI CU COMPETENȚE DIGITALE REDUSE

Un tip final de non-literație pe care îl vom analiza este legat de părinții cu competențe digitale inexistente sau cu un nivel scăzut de competențe digitale. Școlile, administrațiile și societatea în general tind să aibă încredere și să utilizeze din ce în ce mai multe TIC pentru toate procesele și interacțiunile lor, astfel încât aceștia s-ar putea să se simtă excluși de la acțiunile sau procedurile cotidiene care sunt realizate cu ajutorul dispozitivelor digitale (de exemplu, un profesor care comunică cu părinții prin e-mailuri).

numai

Din cauza competențelor de nivel scăzut în acest domeniu, învățarea și medierea digitală sunt deosebit de dificile pentru acești părinți și ar putea fi rezultatul unor conflicte suplimentare cu copiii lor. Lipsa lor de competență îi face mai reticenți în utilizarea TIC, astfel încât ei tind să fie mai restrictivi în ceea ce privește utilizarea lor sau chiar să evite utilizarea lor în comun cu copiii. Prin urmare, acești părinți sunt adesea incapabili să controleze în mod corespunzător consumul de TIC al copiilor sau să facă față consecințelor pe care acest consum le-ar avea asupra familiilor lor. În cele din urmă, acest grup de părinți se confruntă nu numai cu probleme legate de TIC, ci și cu probleme legate de utilizarea tehnologiilor în sine.

În relațiile cu părinții cu competențe digitale reduse:

- Abordați nu numai aspectele legate de TIC, ci analizați și beneficiile pe care tehnologia le poate aduce acestora și copiilor lor.
- Nu utilizați tehnologii încă de la începutul cursului, ci, în schimb, prezentați părinților mai multe dispozitive digitale, astfel încât aceștia să se poată familiariza cu ele. Începeți cu cele mai simple, de care s-ar putea folosi deja de ei înșiși (de exemplu, un smartphone) și tot așa, continuați spre cele mai avansate, întotdeauna ținând cont de competențele, nevoile și gradul lor de acceptare.
- Faceți-i să vadă că pot învăța și de la copiii lor. Utilizarea dispozitivelor digitale împreună le poate îmbunătăți abilitățile în timp ce vor crea momente de cooperare (și distracție!).
- Ajutați-i să identifice modurile și momentele în care TIC pot contribui la activitățile lor cotidiene și invitați-i să le utilizeze. Subliniați rolul și importanța TIC în viața copiilor lor și în societatea modernă.

În ciuda diferitelor lor caracteristici și grupuri peste care s-ar putea să dați, ca și educator trebuie să oferiți întotdeauna un bun venit cald și politicos prima dată când întâlniți părinții. Oferiți conversației dvs. o abordare fără judecată, astfel încât aceștia să nu se simtă în curs de evaluare și să le oferiți posibilitatea de a se „deschide” și de a vorbi despre ei înșiși.

Cultivarea empatiei

Ca o notă finală de menționat în acest modul, un educator ar trebui să practice, de asemenea, empatia atunci când interacționează cu părinții. Empatia este un concept care se bucură de o atenție deosebită din partea oamenilor de știință, a educatorilor și a altor experți, deoarece s-a dovedit a forma relații interpersonale și sociale mai bune (Riess, 2017).

În termeni simpli, a fi empatic înseamnă a fi capabil să te pui în locul altor oameni, să înțelegi poziția și emoțiile părinților cu care lucrezi, să realizezi de ce se simt așa cum se simt și să le oferiți un punct de vedere extern, înțelegând cu adevărat modul în care situația îi afectează. Acest lucru ar fi deosebit de important în relațiile cu părinții cu istoric diferit și diversificat.

Pentru a indica empatia în timpul unei activități de formare (Brown, 2018):

- **Conectați-vă** cu părinții și cu emoțiile pe care ei le trăiesc, fără a fi necesar să treceți prin aceeași situație ca și ei.
- **Ascultați** părinții și încercați să **înțelegeți** cum se simt – scopul nu este de a oferi o soluție, ci mai degrabă de a arăta că sunteți alături de ei.
- Anunțați părinții că sunteți **recunoscători** pentru ca v-au împărtășit situația lor.
- **Investiți în** gesturi mici – o îmbrățișare, o apăsare pe umăr sau un semn simplu va arăta părinților că îi ascultați și înțelegeți în mod activ ceea ce încearcă să comunice.

Știați că?

Caise pentru părinți

După cum se vede în acest modul, gândirea critică este esențială în formarea părinților, dar este, de asemenea, o competență suplimentară pentru educația lor în domeniul mass-media digitale, precum și pentru îmbunătățirea relației acestora cu proprii copii. Pentru a promova competențele părinților în ceea ce privește utilizarea și gestionarea mass-mediei digitale, proiectul Erasmus+ "**Apricot for parents**" dezvoltă în prezent o varietate de materiale educaționale care pot fi utilizate pentru a promova gândirea critică și educația privind mass-media pentru părinți și bunici din cadrul familiilor.

După cum se menționează în site-ul web al proiectului, "Educația mediatică este o abilitate esențială în lumea de astăzi – ne permite să fim conștienți de ceea ce vedem în mass-media și să interacționăm critic cu informațiile cu care suntem confrunțați. Educația în domeniul mass-mediei este, de asemenea, un instrument de capacitate a cetățenilor, de sensibilizare a acestora și de combatere a efectelor campaniilor de dezinformare și ale știrilor false care se răspândesc în mass-media digitală. Copiii trebuie să fie învățați să utilizeze toate mijloacele de comunicare în masă – inclusiv mass-media digitală – într-un mod sigur și semnificativ, dezvoltând și aplicând competențe de gândire critică [...] Părinții și bunicii pot fi mediatori foarte eficienți între copiii lor și mass-media și, cu toate acestea, mulți nu reușesc să comunice în mod regulat și eficient cu copiii lor cu privire la acest conținut. Aceștia trebuie să fie sprijiniți în acest sens."

Sursă: www.apricot4parents.org

Șase pălării de gândire

Uneori, este dificil să rezolvăm o problemă, deoarece nu ne putem referi decât la un singur punct de vedere concret. Pentru a permite cursanților-părinți să gândească alternativ și în afara cutiei, puteți încerca tehnica **Six Thinking Hats**. Tehnica a fost dezvoltată de Edward De Bono ca o modalitate de a explora șase perspective diferite ale unei probleme sau scenarii complexe.

Instrucțiuni: Oferiți părinților șase pălării colorate diferit, fiecare reprezentând o altă activitate. Puteți imprima, desena sau crea pălării pentru a face activitatea mai dinamică. Cereți unui părinte să „poarte o pălărie” și să discute doar problemele legate de culoarea acelei pălării specifice, în timp ce ceilalți cursanți vor încerca să analizeze situația. Cursantul poate continua să poarte restul pălăriilor în următoarea ordine, pentru a aborda fiecare dintre celelalte perspective:

1. **PĂLĂRIE ALBĂ** Fapte (Care este problema? Care sunt datele sau informațiile empirice? Ce s-a întâmplat?)
2. **PĂLĂRIE ROȘIE** Emoții (Ce sentimente îți provoacă situația? Care sunt reacțiile tale emoționale imediate?)
3. **PĂLĂRIE NEAGRĂ** Judecată (Care sunt riscurile? Care sunt obstacolele? Ce poate merge prost?)
4. **PĂLĂRIE GALBENĂ:** Pozitivitate (Ce oportunități aduce problema? Ce beneficii directe putem obține dacă...? Ce beneficii indirecte poate aduce?)
5. **PĂLĂRIE VERDE:** Creativitate (Ce altceva am putea face? Ce se întâmplă dacă am încerca să...? Există alte alternative pentru a continua? Ce nu am încercat să facem?)
6. **PĂLĂRIE ALBASTRĂ:** (opțativ): Proces de gândire (Folosim pălăriile în mod corespunzător? Ar trebui să ne întoarcem la pălăriile precedente? Care sunt rezultatele pe care le-am observat sau notat de-a lungul activității? Care sunt pașii următori?)

O altă ordine adecvată de urmat ar putea fi: **alb**, **verde**, **galben**, **negru**, **roșu** and **albastru**

Pot încerca această activitate: cu părinții.

Sursă: URBACT (n.d.) De Bono Thinking Hats. Extras de pe site-ul: <https://urbact.eu/de-bono-thinking-hats>

Stiluri de învățare – un chestionar de autoevaluare

Mai jos este un chestionar practic pe care îl puteți utiliza împreună cu părinții pentru a vă ajuta să identificați tipul principal de cursant care ar putea fi fiecare părinte. Această identificare vă va permite să aplicați sfaturile primite în cadrul modulului și să alegeți cele mai potrivite metode de livrare pentru a desfășura o activitate de formare cu un anumit grup de învățare. Aceasta va ajuta, de asemenea, părinții să identifice modul în care obțin informații într-un mod mai eficient.

1. Dacă cumpăr echipamente noi, în mod normal:

- a) Citesc mai întâi broșura de instrucțiuni
- b) Ascult o explicație de la cineva care a folosit-o înainte
- c) Îl încerc – pot să-l dau seama cum funcționează în timp ce-l folosesc

2. Dacă trebuie să aleg o carte pe care să o citesc, cel mai probabil aș alege:

- a) O carte care conține imagini și grafică
- b) O carte care conține cuvinte
- c) O carte care conține căutări de cuvinte sau cuvinte încrucișate

3. Când fac cumpărături pentru haine, am tendința de a:

- a) Îmi imagina cum ar arăta pe mine
- b) Vorbi cu personalul magazinului
- c) Le proba

4. În timp ce aștept la rând la supermarket, eu:

- a) Mă uit în jur la alte produse
- b) Vorbesc cu persoana care stă la rând lângă mine
- a) Mă foiesc neliniștit dintr-un loc în altul

5. Dacă trebuie să aleg mobilierul pentru casa mea, îl aleg pentru că:

- b) Arată frumos și îmi plac culorile.
- c) Am încredere în descrierea pe care mi-o face personalul magazinului.
- d) Îmi place sentimentul pe care îl am când le ating

6. Dacă sunt într-un oraș nou și am nevoie de direcții, în mod normal:

- a) Examinez harta
- b) Abordez pe cineva pentru a primi indicații
- c) Îmi urmez instinctul

7. În timpul sărbătorilor, îmi place în mare parte:

- a) Să merg la muzee și galerii de artă
- b) Să merg la concerte
- c) Să explorez singur orașul

8. Atunci când aleg mâncarea dintr-un meniu, am tendința de a:

- a) Îmi imagina cum va fi masa.
- b) Vorbi despre alegerile făcute în sinea mea sau cu colegul meu
- c) Îmi imagina gustul mâncării

9. Când întâlnesc oameni noi, de obicei îmi amintesc de:

- a) Fețele lor
- b) Numele lor
- c) Conversația pe care am avut-o

10. Cel mai bun mod de a-mi aminti numărul de telefon al unui prieten este:

- a) Îmi imaginez numărul pe telefon în timp ce-l formez
- b) Spunând-ul cu voce tare într-una și într-una
- c) Scriindu-l sau salvându-l în lista mea de contacte de telefon

11. De obicei mă conectez cu o persoană pentru că:

- a) Îmi place privirea lui/ei
- b) Îmi place ce mi-a spus.
- c) Îmi place cum m-a făcut să mă simt.

12. Dacă eu nu sunt sigur cum se scrie un cuvânt, ce e cel mai probabil să fac?

- a) Îl scriu undeva pentru a vedea dacă arată bine
- b) Îl spun cu voce tare pentru a vedea dacă sună corect
- c) Urmăresc literele în aer (ortografia degetului)

13. Când învăț o nouă abilitate cu un antrenor, mă simt cel mai confortabil:

- a) Observând ceea ce face antrenorul
- b) Vorbind cu antrenorul despre ceea ce ar trebui să fac
- c) Încercând să mă descurc singur și să-mi dau seama de ce trebuie să fac.

14. Când predau ceva cuiva, am tendința de a:

- a) Scrie undeva pașii de urmat
- b) Explica verbal pașii de urmat
- c) Demonstrați cum trebuie făcută treaba și de a lăsa persoana să încerce

15. Cel mai bun mod de a studia pentru un examen sau un test este:

- a) Citind cărții sau a notițelor luate și revizuirea imaginilor sau graficelor
- b) Rugând pe cineva să-mi pună întrebări la care răspund cu voce tare
- c) Creând cartonașe cu imagini vizuale pentru a ajuta cu procesul meu de revizuire

16. Când sunt concentrat, de obicei:

- a) Mă concentrez pe cuvinte sau imagini
- b) Discut problema și soluțiile posibile în capul meu
- c) Mă mișc mult, mă joc cu pixul și ating diverse lucruri

17. În timp ce studiezi, sunt în mare parte distras de:

- a) Oameni și familia care se plimbă în jurul meu
- b) Zgomotele din jurul meu
- c) Spațiul inconfortabil

18. Prima mea amintire este cea în care eu:

- a) Mă uit la ceva
- b) Îmi vorbește cineva
- c) Fac ceva

19. Când sunt supărat:

- a) Am o față rea/înfricoșătoare
- b) Țip tare
- c) Plec din cameră simțindu-mă furios.

20. Mă simt mai mult relaxat când:

- a) Citesc o carte
- b) Ascult muzică.
- c) Merg pe jos sau joc un sport

Numărați răspunsurile:

- Răspunsuri cu un A: ...
- Răspunsuri cu un B: ...
- Răspunsuri cu un C: ...

Rezultate:

Dacă ați ales cea mai mare parte a lui A – aveți un **stil** de învățare VISUAL.

Dacă ați ales cea mai mare parte a lui B – aveți un **stil** de învățare AUDITIV.

Dacă alegeți cea mai mare parte a lui C – aveți un **stil** de învățare KINESTEZIC.

În acest modul, am învățat că...

- Accesibilitatea și participarea sunt elemente esențiale pentru crearea unor spații și procese de învățare eficiente.
- O bună planificare și gestionare a timpului va facilita succesul muncii dumneavoastră.
- Asertivitatea este un concept-cheie care facilitează gândirea critică a educatorilor și a părinților către soluții creative.
- Nu toată lumea învață la fel; diferite persoane folosesc diferite stiluri de învățare care diferă în procesul de asimilare a informațiilor.
- Este esențial să înțelegem trecutul părinților și să fim empatici în timpul formării părinților.

Să reflectăm asupra următoarelor întrebări

- Cum să aranjez logistica sesiunilor mele de antrenament cu părinții?
- Îmi planific sesiunile de formare în mod corespunzător?
- Generez spațiul și atmosfera potrivite pentru o interacțiune adecvată cu părinții?
- Folosesc tehnicile cele mai potrivite având în vedere stilurile de învățare ale părinților?
- Cum aș putea contribui la identificarea resurselor proprii și independența gestionării conflictelor de către cursanții mei într-un mod creativ?
- Îmi cunosc cursanții suficient de bine, având în vedere experiența lor culturală și competențele actuale?
- Când am de-a face cu părinții în timpul unei sesiuni de antrenament, practic empatia?

MODULUL 6: Mă bucur să predau! Cum să configurați o activitate de formare

Pe scurt

Acest modul își propune să ghideze educatorii în crearea unei activități de învățare pentru adulți și părinți în ceea ce privește dezvoltarea digitală a copiilor. Acesta conține măsuri practice pentru pregătirea și punerea în aplicare a unei activități de formare și subliniază diferențele dintre diferitele metodologii și tehnici pe care educatorii le pot aplica.

În acest modul, educatorii vor învăța despre:

- Cum se stabilesc scopurile, obiectivele și rezultatele învățării unei activități de formare
- Diferența dintre metodologiile formale, informale și non-formale
- Taxonomia Bloom și modelul S.M.A.R.T.
- Pași către pregătirea unei activități de formare
- Materiale necesare pentru punerea în aplicare a unei activități de formare

Să începem

Stabilirea scopurilor, obiectivelor și rezultatelor învățării unei activități de formare

Pentru a stabili o activitate de formare eficientă, ar trebui să vă gândiți în prealabil la **OBIECTIVUL GENERAL, CELE SPECIFICE și REZULTATELE ÎNVĂȚĂRII**. După cum am văzut în modulul anterior, atunci când organizează o activitate sau o sesiune, educatorul ar trebui să ia întotdeauna în considerare factori practici, cum ar fi **profilul și istoricul** cursanților, **nivelul lor de competențe digitale**, precum și mai mulți factori externi, cum ar fi **caracteristicile și accesibilitatea** spațiului de învățare. Aceste elemente îl vor ajuta să identifice scopurile, obiectivele și rezultatele învățării, în mod adecvat, pentru oricare activitate de formare.

Deși termenii de mai sus sunt adesea utilizați în mod interschimbabil, ei au semnificații distincte atunci când vine vorba de conceperea unei activități de formare. Să aruncăm o privire la fiecare definiție și să examinăm exemple care vă putem ajuta să le formulați (adaptat de la Consiliul Internațional al Arhivelor, 2005).

1. OBIECTIVELE GENERALE

Obiectivele generale legate de învățării sunt descrieri scurte și cuprinzătoare ale scopului general al activității de formare, poate fi un atelier de 2 ore, o formare de 5 zile și așa mai departe. Acestea sunt, într-un fel, „declarați de misiune”.

Pentru a stabili scopul sau obiectivele unei activități de formare, reflectați asupra următoarelor întrebări:

- Din punctul de vedere al educatorului, care este scopul acestei activități de formare?
- Cum vor beneficia cursanții de pe urma acestei activități?
- Care este scopul urmărit al acestei activități?

Câteva exemple practice:

- Această sesiune formare are ca scop îmbunătățirea alfabetizării digitale a părinților pentru a-i ajuta să aibă relații mai sănătoase cu copiii lor în ceea ce privește utilizarea tehnologiilor TIC.
- Scopul acestei formări este de a oferi părinților o înțelegere a beneficiilor utilizării tehnologiilor TIC de către copii, precum și a posibilelor pericole la care ar putea fi expuși.

2. OBIECTIVELE SPECIFICE

Obiectivele specifice ale învățării sunt scurte descrieri care explică modul în care vor fi atinse obiectivele generale. Sunt **conturate mai detaliat** în comparație cu obiectivele generale; adică, ele explică modul în care predarea și învățarea ar trebui să aibă loc în mod ideal. Ele sunt scrise din perspectiva educatorului și nu ar trebui confundate cu rezultatele învățării, care sunt mai centrate pe cursant.

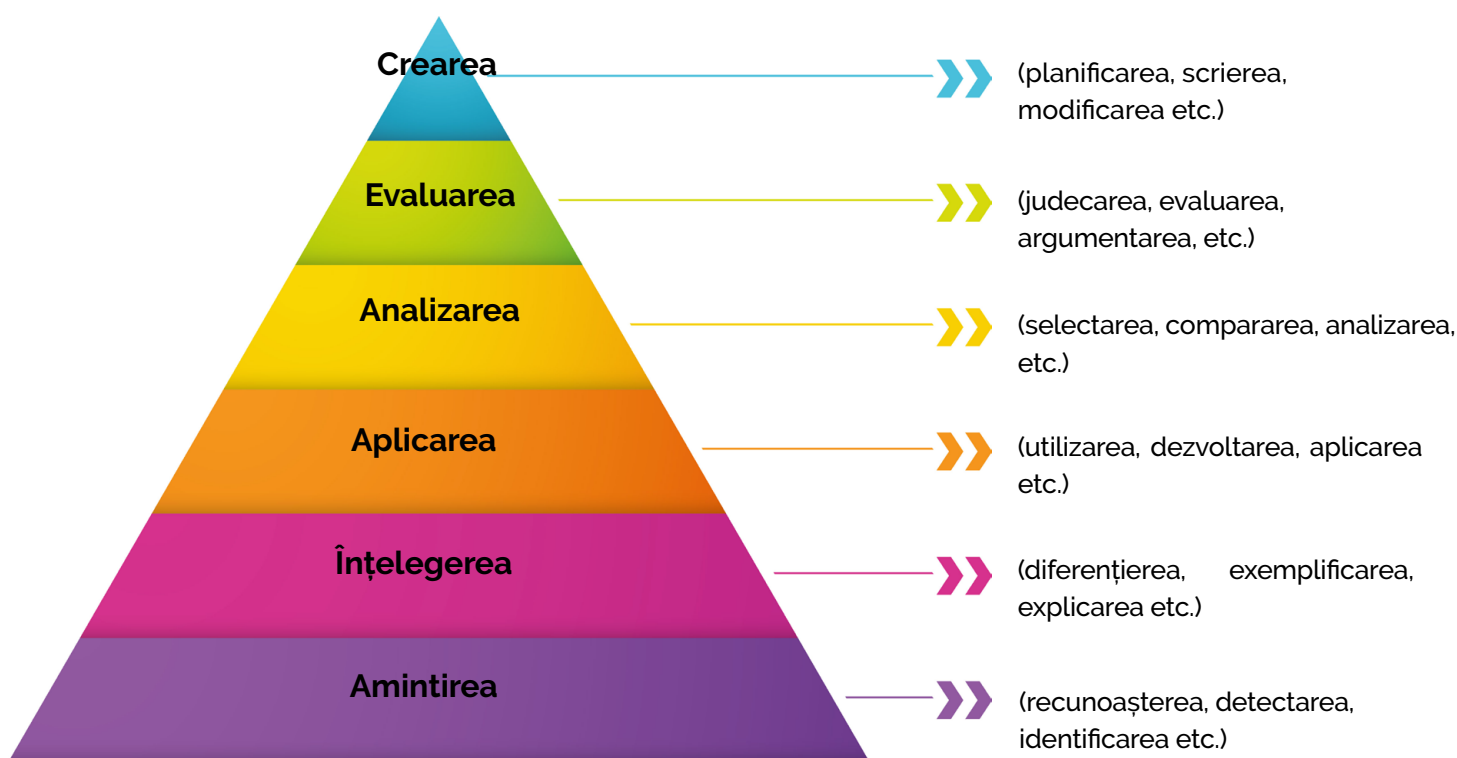
Pentru a stabili obiectivele unei activități de formare, reflectați asupra următoarelor întrebări:

- Ce metode vor fi utilizate?
- Cum vor fi implicați cursanții în activitățile de formare? Ce tipuri de activități vor fi incluse?
- Ce noi cunoștințe vor dobândi cursanții și ce competențe vor dezvolta sau îmbunătăți?

Utilizarea verbelor corecte – taxonomia lui Bloom

Utilizarea termenilor și a cuvintelor corecte atunci când conturează obiectivele de învățare este importantă, deoarece îi ghidează pe cursanți în ceea ce privește exact ceea ce se așteaptă să facă în timpul unei activități de formare.

Taxonomia Bloom este o metodă utilizată pe scară largă de educatori și profesori pentru clasificarea eficientă a obiectivelor educaționale. Taxonomia folosește „cuvinte de acțiune” pentru a descrie procesele cognitive prin care utilizatorii accesează cunoștințele. Este foarte important ca educatorii să ia în considerare taxonomia Bloom pentru a defini cele mai adecvate obiective de învățare și, astfel, să stabilească o înțelegere comună între educatori și cursanți în ceea ce privește scopul unei activități de formare, să furnizeze instrucțiuni adecvate și să proiecteze sarcini și strategii de evaluare și să se asigure că tehnicile și activitățile aplicate sunt aliniată la obiectivele definite (Anderson et al., 2001).

Taxonomia Bloom, versiune revizuită (Sursa: Imperial College din Londra, 2021)

Un exemplu practic:

Obiectivele acestui modul sunt:

- Evidențierea importanței educației digitale pentru copii
- Dezvoltarea cunoștințelor și a competențelor în orientarea copiilor către utilizarea mai eficientă a tehnologiei TIC.

3. REZULTATELE ÎNVĂȚĂRII:

În timp ce scopurile și obiectivele învățării sunt văzute din perspectiva educatorului, rezultatele învățării sunt centrate pe cursant și se concentrează pe ceea ce vor lucra participanții la formare.

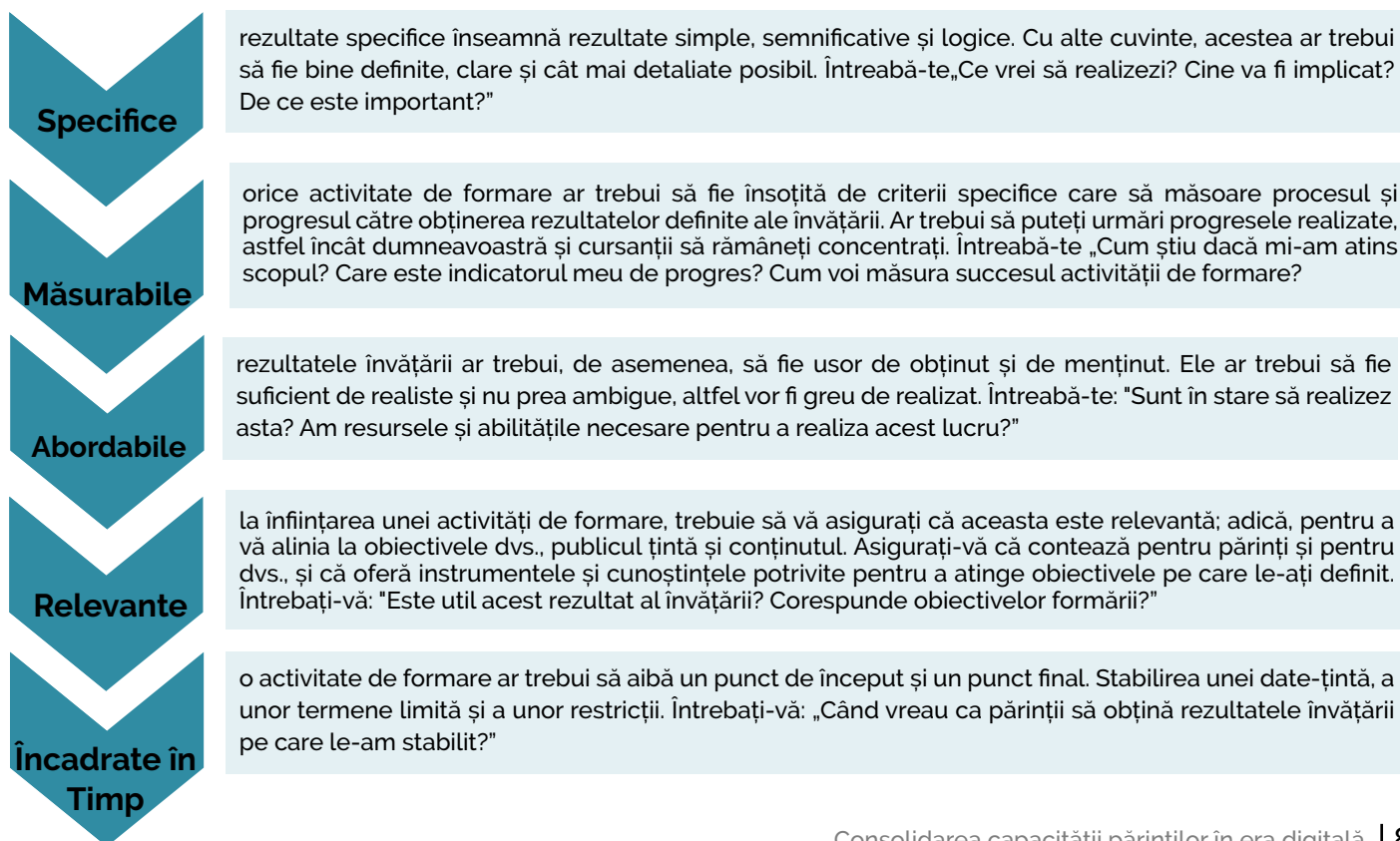
Cu alte cuvinte, rezultatele învățării sunt scurte declarații cu privire la ceea ce ar trebui să poată face stagiarii și la ce nivel, după finalizarea cu succes a activității de formare.

Pentru a stabili rezultatele învățării unei activități de formare, reflectați asupra următoarelor aspecte:

- Acestea ar trebui să fie scrise la timpul viitor
- Acestea ar trebui să precizeze contextul activității de formare (de exemplu, "La finalizarea cu succes a acestei sesiuni/atelier/modul, cursanții vor putea...")
- Acestea se pot referi la cunoștințe (de exemplu, „cunoașterea beneficiilor utilizării TIC pentru învățământul primar”), competențe (de exemplu, „pentru a putea gestiona un anumit software”) și atitudini (de exemplu, „să acorde o atenție pozitivă utilizării TIC în școli”).

Modelul S.M.A.R.T.

O regulă de bază atunci când vine vorba de stabilirea rezultatelor învățării (precum și obiectivele) este că acestea ar trebui să fie **SMART** — **Specifice, Măsurabile, Abordabile, Relevant, Încadrate în timp**. Crearea rezultatelor învățării folosind modelul SMART sporește posibilitatea de a dezvolta o activitate de formare de succes. Să vedem definiția fiecărui termen (din TPI, 2021; Instrumente de reflecție, 2021):

Un exemplu practic

După încheierea cu succes a acestei sesiuni, cursanții ar trebui să poată:

- Să evalueze dacă o sursă de informații digitale este demnă de încredere.
- Explicați copiilor cum să distingă online sursele de informații demne de încredere și înșelătoare.

O notă importantă: Termenii **obiectivele învățării și rezultatele învățării sunt strâns legați** și, prin urmare, în literatura de specialitate de proiectare, există adesea confuzie și suprapunere în ceea ce privește utilizarea lor.

Definirea metodologiei corecte

Activitățile de formare iau diferite forme, în funcție de metodologia aleasă de educator. O distincție comună este între învățarea formală, non-formală și informală, care sunt asociate cu clasificarea corespunzătoare a modalităților educaționale.

Educația formală	Educația non-formală	Educația informală
„Sistemul structurat de educație și formare care se desfășoară de la învățământul preșcolar și primar până la cel secundar și la cel universitar. De regulă, are loc la instituții de învățământ general sau profesional și conduce la certificare.”	„Orice program de educație planificat în afara cadrului educațional formal, care este conceput pentru a îmbunătăți o serie de aptitudini și competențe, de exemplu activitățile pentru tineret. Educația non-formală este denumită, de asemenea, învățarea non-formală.”	„Procesul de-a lungul vieții prin care fiecare persoană dobândește atitudini, valori, competențe și cunoștințe din experiența de zi cu zi și din influențele și resursele educaționale din mediul său (familie, grup inter pares, vecini, piață, bibliotecă, mass-media, muncă, joc etc.)”
Învățarea formală este, de obicei, asociată cu structuri destul de stricte și mijloace tradiționale de livrare (cum ar fi utilizarea prezentărilor, efectuarea de prelegeri și lecturi)	Învățarea non-formală poate fi pusă în aplicare prin activități structurate care sunt, de obicei, mai experiențiale (cum ar fi jocurile, simulările și discuțiile de grup).	Învățarea informală este în mare parte neplanificată și are loc în mod natural în timpul activităților de zi cu zi sau în contextul altor activități de formare cu obiective diferite.

Definiții preluate din "Compass: Manual pentru educația în domeniul drepturilor omului cu tinerii", (Brander, 2021, pg. 478)

Fiecare metodologie are avantajele și dezavantajele sale, după cum se vede mai jos:

	Avantaje	Dezavantaje
Formală educație	<ul style="list-style-type: none"> • Ideal pentru prezentarea de noi materiale și informații teoretice • Urmează o anumită structură de livrare (mod sistematic pas cu pas) • Oferă cunoștințe de bază care urmează să fie dobândite de fiecare persoană • Foarte planificată și deliberată • Încadrată în timp și sistematizată 	<ul style="list-style-type: none"> • Nu este foarte interactivă • Necesită experți foarte calificați pentru a efectua formarea • Orientată spre subiect și limitată de timp • Costisitoare și rigidă
Educația non-formală	<ul style="list-style-type: none"> • Sistem educațional deschis, disponibil în domeniile public și privat • Implică aplicarea practică a cunoștințelor teoretice obținute • Foarte flexibil și reglabil • Invită participanții să își exploreze propriile căi de învățare • Include atât abordări teoretice, cât și practice de învățare 	<ul style="list-style-type: none"> • Nu implică întotdeauna profesioniști sau formatori calificați • Participarea instabilă a cursanților • Posibilitate ridicată de a furniza certificări sau diplome false • Cursanții nu dețin același grad de încredere privind cunoștințele acumulate precum cursanții din domeniul educației formale
Educația informală	<ul style="list-style-type: none"> • Permite reflectarea asupra învățării neintenționate • Un proces natural și de învățare pe tot parcursul vieții care poate fi învățat în orice moment și spațiu • Fără programă clară • Utilizează o varietate de tehnici • Nestructurate și neplanificate – nu este necesar un interval de timp specific 	<ul style="list-style-type: none"> • Ar putea implica dezinformare din cauza naturii sale nestructurate • Nu există un program adecvat sau o perioadă de timp • Absența disciplinei și a atitudinii bune în rândul cursanților • Rezultate extrem de imprevizibile • Este posibil ca tehnicile utilizate să nu fie adecvate sau relevante

Deși toate metodologiile educaționale au variațiuni valoroase, unele sunt mai adecvate decât altele, în funcție de ocazie. Pentru a decide care metodologie se potrivește cel mai bine părinților, precum și contextul activității de formare, puneți-vă următoarele întrebări:

- Cine sunt părinții? Care este trecutul lor? Demonstrează legături de rudenie?
- Care este nivelul de alfabetizare digitală al cursanților? Care sunt dispozitivele TIC pe care le cunosc și pe care le utilizează copiii lor?
- Ce resurse vă stau la dispoziție? (de exemplu, spațiu, conexiune la internet, proiector, materiale de birou, materiale pentru lucru manual etc.)

- Care este natura informațiilor pe care doriți să le transmiteți? Oferiți informații teoretice (de exemplu, definiții, legislații etc.) sau sunteți interesat să ajutați părinții să își dezvolte competențe specifice (de exemplu, utilizarea unui software, abilități de comunicare etc.)
- Cât timp vei dedica procesului de învățare? Activitatea de formare se va încheia într-o singură sesiune sau într-o secvență de sesiuni? Cât de des au loc sesiunea sau sesiunile?

Câteva sfaturi pentru a vă ajuta să decideți...

- Deși este util ca aceste metodologii să fie considerate distincte, în realitate nu există limite clare între ele, deoarece ele fac parte dintr-o linie continuă care se întinde de la învățarea formală la cea informală (Rogers, 2004). Prin urmare, este foarte probabil ca o activitate să conțină informații din mai multe metodologii. De exemplu, o prezentare a informațiilor teoretice (formale) poate include o activitate mai interactivă sau se poate face mai experiențial.
- Unii cursanți ar putea prefera anumite metodologii, în funcție de preferințele lor de învățare și de trăsăturile lor personale. Ar putea fi o idee bună să se includă diverse activități, pentru a face cursul atrăgător pentru cât mai mulți cursanți posibil.
- În cursul activității de formare, s-ar putea să fie necesar să vă adaptați metodologia în funcție de feedback-ul și răspunsul grupului.

Pregătirea formării: Un plan elaborat pas cu pas

O activitate de formare eficientă, ce va avea un impact puternic asupra cursanților, necesită o planificare și o pregătire minuțioasă. Un model care poate ghida procesul de pregătire a formării este **modelul ADDIE**, care **reprezintă „Analiză, Design, Dezvoltare, Implementare și Evaluare”**. Etapele definite de modelul ADDIE nu sunt întotdeauna liniare, deoarece se suprapun adesea și ar trebui revizuite periodic pe baza unei evaluări în cadrul cursului. În plus, acest proces ar trebui să ghideze planificarea unei formări atât la nivel micro cât și macro, utilizabile atât atunci când se planifică o singură sesiune cât și când se planifică o secvență de sesiuni (ELearning Infographics, 2017).

ETAPA

1

ANALIZA

Obiective de instruire:

- Care sunt cunoștințele și/sau competențele care lipsesc și pe care această formare urmărește să le furnizeze? (de exemplu, „părinții nu sunt conștienți de pericolele potențiale în utilizarea platformelor de comunicare socială”)
- Care vor fi rezultatele la finalizarea cu succes a cursului? (de exemplu, „îmbunătățirea alfabetizării digitale”, „competențe de orientare parentală în ceea ce privește educația digitală” etc.)

Caracteristicile audienței țintă:

Ar trebui pregătit un curs adresat părinților, având în vedere următoarele ipoteze cu privire la cursanții adulți, așa cum prevede Malcom Knowles, un proeminent teoretician al educației adulților.

Pe măsură ce indivizii se maturizează, devin mai autonomi

Ei acumulează experiență, care poate fi o resursă de învățare

Disponibilitatea lor de a învăța este legată de sarcinile lor de dezvoltare a rolului lor social

Învățarea lor este mai mult orientată spre probleme decât orientată spre subiect (Knowles, 1980)

După cum am văzut deja în modulul 5, în procesul de identificare a publicului țintă, ar trebui avute în vedere următoarele întrebări:

- Cine sunt participanții, ce știu deja despre subiect, care este experiența lor cu acesta?
- Care este mediul educațional, socioeconomic și cultural al cursanților?
- De ce participă? Care este motivația lor? Au cerut acest antrenament? Participarea este voluntară sau obligatorie?

Resurse necesare:

- Ce resurse sunt disponibile în ceea ce privește conținutul, spațiul de studiu, personalul și alte materiale?
- Pe baza metodologiei alese și a resurselor disponibile, ce metode de livrare pot fi utilizate? (de exemplu, prezentare, activități experiențiale, jocuri, simulări, imagini)

ETAPA**2****PROIECTARE****Strategii de instruire:**

- Ce acțiuni specifice și măsurabile vor permite cursanților să atingă obiectivele de instruire? (de exemplu, „vizionarea unui material video informațional lung de 15', compararea diferitelor surse de informații digitale” etc.)

Obiective de învățare:

- Cum se corelează obiectivele învățării cu conținutul activității de formare?
- Diferitele activități de formare ar trebui să fie eșalonate într-un mod care să le permită cursanților să dobândească noi cunoștințe și să dobândească noi competențe (de exemplu, „În cazurile în care părinții nu sunt suficient de familiarizați cu tehnologiile TIC, primele activități ar trebui să fie dedicate acoperirii acestei lacune în materie de cunoștințe și competențe”)

Strategii de testare:

- Cum va fi oferit cursanților feedback-ul cu privire la progresul făcut în atingerea obiectivelor de învățare? (de exemplu, teste gradate, grupuri de reflecție, feedback de la egal la egal)

ETAPA**3****DEZVOLTARE****Resurse de învățare:**

- Materialele și activitățile care vor fi utilizate în modulul de învățare sunt elaborate având în vedere conținutul, strategiile alese și resursele media disponibile (de exemplu, prezentări; documente informative; materiale de joc, etc.)

Validarea și testarea materialelor:

- Materialele și activitățile sunt revizuite și finalizate.

ETAPA

4

PUNEREA ÎN APLICARE

Factori de pregătire:

- Resursele sunt gata și disponibile pentru a fi utilizate? (de exemplu, sala de clasă TIC cu acces la internet; alte dispozitive TIC; tablă albă; vorbitori; software, etc.)
- Mediul este adaptat în mod corespunzător la nevoile activității de formare? (de exemplu, iluminarea corespunzătoare; amenajarea spațiului etc.)

Punerea în aplicare

- Formarea ar trebui să fie pusă în aplicare în conformitate cu planul, dar și luând în considerare adaptările necesare în funcție de răspunsul și feedback-ul din partea cursanților.

ETAPA

5

EVALUARE

Evaluarea este un proces care are loc pe tot parcursul procedurii de planificare și punere în aplicare a formării. Aceasta poate fi pusă în aplicare fie **înainte**, **în timpul**, și/sau **după** ce are loc formarea.

Există diferite modalități și metode de efectuare a unei evaluări, în funcție de obiectivul evaluării:

1. Satisfacția cursanților. Exemple: discuții de grup, formulare de evaluare.
2. Dobândirea de cunoștințe și competențe de către cursanți. Exemple: examinare formală, chestionar de autoevaluare.
3. Aplicarea de către cursanți a noilor cunoștințe și competențe în contexte reale. Exemple: exercițiu practic și observații, activitate de simulare.

Crearea unei activități de formare – un exemplu

Acum, că am explorat etapele teoretice și practice de bază ale stabilirii unei activități de formare, să exemplificăm un exemplu de activitate de 5 zile care poate avea loc cu părinții, pe baza materialelor educaționale din acest manual. Acesta include **obiectivul general**, **obiectivele specifice** și **rezultatele învățării** pentru cursul respectiv, precum și o agendă preliminară.

TRAINING OPPORUTNITY – FIIND UN PĂRINTE ÎNTR-O LUME TEHNOLOGICĂ

OBIECTIV	OBIECTIVE	REZULTATELE ÎNVĂȚĂRII
„Această activitate de formare are ca scop îmbunătățirea alfabetizării digitale a părinților pentru a-i ajuta să promoveze relații mai sănătoase cu copiii lor în ceea ce privește utilizarea tehnologiei.”	<p>Această activitate de formare va viza în mod specific:</p> <ul style="list-style-type: none">• Evidențierea importanței educației digitale.• Dezvoltarea cunoștințelor și competențelor părinților în orientarea copiilor către utilizarea mai eficientă a tehnologiei TIC.• Promovarea competențelor de mediere digitală ale părinților, astfel încât acestea să fie aplicate în viața de zi cu zi.	<p>După finalizarea cu succes a acestei activități de formare, părinții vor putea:</p> <ul style="list-style-type: none">• Aplica principiile de bază ale netiquette• Recunoașteți diferitele riscuri pe care copiii le pot întâmpina online• Aplica tehnici de control parental• Învăța copiii cum să distingă între încredere & surse înșelătoare

AGENDA DE FORMARE

Ziua 1		Ziua 2		Ziua 3		Ziua 4		Ziua 5	
Ora estimată	Tematică	Ora estimată	Tematică	Ora estimată	Tematică	Ora estimată	Tematică	Ora estimată	Tematică
30'	Să ne cunoaștem mai bine: activitatea de team building	20"	Activitate de încălzire	20"	Activitate de încălzire	20"	Activitate de încălzire	20'	Activitate de încălzire
30'	Introducere în programul de formare	2 ore	Aprovizionarea cu resurse a internetului: Teorie	2 ore	Promovarea bunăstării digitale: Teorie	2 ore	Capacitarea părinților: Teorie	20'	Recapitularea zilelor anterioare
2 ore	Implicarea părinților: Teorie	1 oră	Aprovizionarea cu resurse a internetului: Practică	1 oră	Promovarea bunăstării digitale: Practică	1 oră	Capacitarea părinților: Practică	2 ore	Reflecție: Cum se pot implica în mod activ părinții în viața digitală a copiilor lor?
Pauză de prânz (1 oră)									
1oră	Implicarea părinților: Practică	1 oră	Discuție & Reflecție	1 oră	Discuție & Reflecție	1 oră	Discuție & Reflecție	1 oră	Dezbateri & Concluzii
1 oră	Discuție & Reflecție	15"	Evaluarea zilei & Închidere	15'	Evaluarea zilei & Închidere	15'	Evaluarea zilei & Închidere	20'	Evaluare finală
15'	Evaluarea zilei & Închidere	SFÂRȘITUL ZILELOR 2-4						15'	Certificări & Închidere

Treceți la următorul și ultimul modul al acestui manual pentru a afla mai multe despre instrumentele și metodele de evaluare.

Știați că?

#Digital părinți: Învățarea inter generațională prin intermediul unui atelier de alfabetizare digitală

Adesea, copiii depășesc performanțele părinților în ceea ce privește competențele digitale, iar părinții nu sunt suficient de calificați pentru a le oferi îndrumarea necesară pentru a le permite să utilizeze în siguranță instrumentele TIC disponibile.

Un studiu de caz realizat de Hébert et al. (2020) a urmărit gradul de îmbunătățire a competențele digitale ale unui grup mic de părinți care aparțin minorităților rasiale având scopul de a se implica în practica de la clasă, mediată digital, a copiilor lor, prin intermediul unui atelier de producție digitală de 10 săptămâni privind alfabetizarea digitală. Studiul a constatat că părinții și-au îmbunătățit abilitățile și au fost mai încrezători în ceea ce privește utilizarea aplicațiilor pe care copiii lor le utilizează în clasă. În plus, crearea în colaborare a unei povești digitale a promovat învățarea între generații, crearea de „discursuri comune care reflectă viața și interesele familiilor, precum și timpul petrecut împreună într-un mediu școlar, reducând decalajul dintre școală și casă”.

Sursă

Hébert, C., Thumlert, K. și Jenson, J. (2020)»#Digital părinți: Învățarea intergenerațională prin intermediul unui atelier de alfabetizare digitală,, Journal of Research on Technology in Education, pp. 1-58.

O listă de verificare pentru activitatea dvs. de formare

Următoarea activitate reflectă cunoștințele furnizate în modulele 5 și 6.

Pregătirea este cheia succesului. Următorul șablon oferă o listă de elemente de bază pe care trebuie să le luați în considerare pentru organizarea unei sesiuni de formare. Asigurați-vă că ați luat în considerare toate acestea și aranjați-le în funcție de persoana pe care o veți îndeplini, obiectivele, facilitățile și capacitățile.

- **Informatii despre Cursanți:** numele, datele de contact și motivul participării. Îi cunoșteți pe participanți în avans? Ce tip de cursanți sunt ei? Indică aceștia deținerea caracteristicilor sau atributele specifice necesare a fi luate în considerare?
- **Obiectiv general:** definiți declarația de misiune – care este scopul general al punerii în aplicare a acestei activități de formare?
- **Obiective specifice:** cum va fi atins obiectivul general al activității dumneavoastră de formare? Ce metode și activități se utilizează?
- **Rezultatele învățării:** ce vor putea dobândi cursanții prin cunoștințele sau competențele care le sunt furnizate? Care sunt tangibile sau intangibile ale acestui antrenament?
- **Ora:** când este ziua și ora ideală pentru a vă întâlni cu cei care se înclină? De cât timp aveți nevoie pentru a pune în aplicare activitatea de formare?
- **Spațiul de învățare:** veți avea nevoie de un spațiu accesibil sau de un spațiu cu facilități speciale? De ce echipamente sau materiale veți avea nevoie? Camera este situată într-o zonă liniștită, cu suficientă lumină și ventilație? Vreți să oferiți mâncare sau băuturi?

Pot încerca această activitate: pe cont propriu sau cu un coleg educator

În acest modul, am învățat că...

- Organizarea unei activități de formare cu părinții implică o serie de măsuri care trebuie luate în considerare.
- Există sarcini specifice care ar trebui îndeplinite în fiecare dintre etapele de planificare ale formării.
- Există trei metodologii educaționale principale: formal, informal și non-formal. Fiecare metodologie are propriile tehnici și este utilizată pentru a atinge obiective diferite.
- Atunci când desfășoară o formare, educatorii ar trebui să poată decide cu privire la metodologia cea mai adecvată, în funcție de obiectivele generale ale formării, precum și de caracteristicile cursanților și de competențele actuale.

Să reflectăm asupra următoarelor întrebări

- Care sunt principalele diferențe dintre metodologiile formale, informale și non-formale?
- Ce măsuri aș putea lua în cazul în care un grup de învățare demonstrează niveluri diferite de alfabetizare digitală sau alte competențe conexe?
- Cum aș încerca să mențin motivația și interesul cursanților înainte și în timpul activității de formare?

MODULUL 7: Evaluare

Pe scurt

Modulul final al acestui manual explorează diferitele proceduri de evaluare și analiză a formării pe care educatorii le pot aplica înainte, în timpul și după o sesiune de formare. Acesta oferă tehnici pentru o evaluare bine efectuată, pentru a permite educatorilor să evalueze eficacitatea unui program de formare, să își adapteze metodele de lucru și să își îmbunătățească strategiile folosite.

În acest modul, educatorii vor învăța despre:

- Semnificația și importanța evaluării
- Instrumente și metode de evaluare a formării
- Cele 4 niveluri de evaluare a formării propuse de Kirkpatrick
- Instrumente TIC și metode de colectare a feedback-ului

Să începem

Acum, că am văzut, pas cu pas, cum să organizăm în mod eficient o activitate de formare, un factor final de luat în considerare este evaluarea și analiza modului de aplicare cu succes a metodelor de monitorizare înainte, în timpul și după un proces de învățare.

Dar ce înseamnă cu adevărat evaluarea?

Pe scurt, evaluarea calității unui curs de formare înseamnă a determina modul în care o formare este **percepută de participanții săi**, ce ar putea fi **modificat** sau **îmbunătățit**. Acesta oferă informații cu privire la nivelul de satisfacție cu privire la diverse aspecte ale unei formări, inclusiv metodele de lucru, formatorii, organizarea și satisfacerea nevoilor participanților (Łaguna, 2004). În cazul nostru, monitorizarea sesiunilor de instruire cu părinții vă va ajuta:

- Să creați niște conexiuni de învățare precum și niște spații de discuții mai eficiente
- Să creșteți gradul de participare al părinților
- Să detectați potențialele deficiențe pe care le-ar putea avea părinții, ce ar putea afecta medierea digitală cu copiii lor.

Adică, evaluarea analizează măsura în care:

1. o formare și-a atins obiectivele și
2. participanții la aceasta și-au sporit nivelul competențelor.

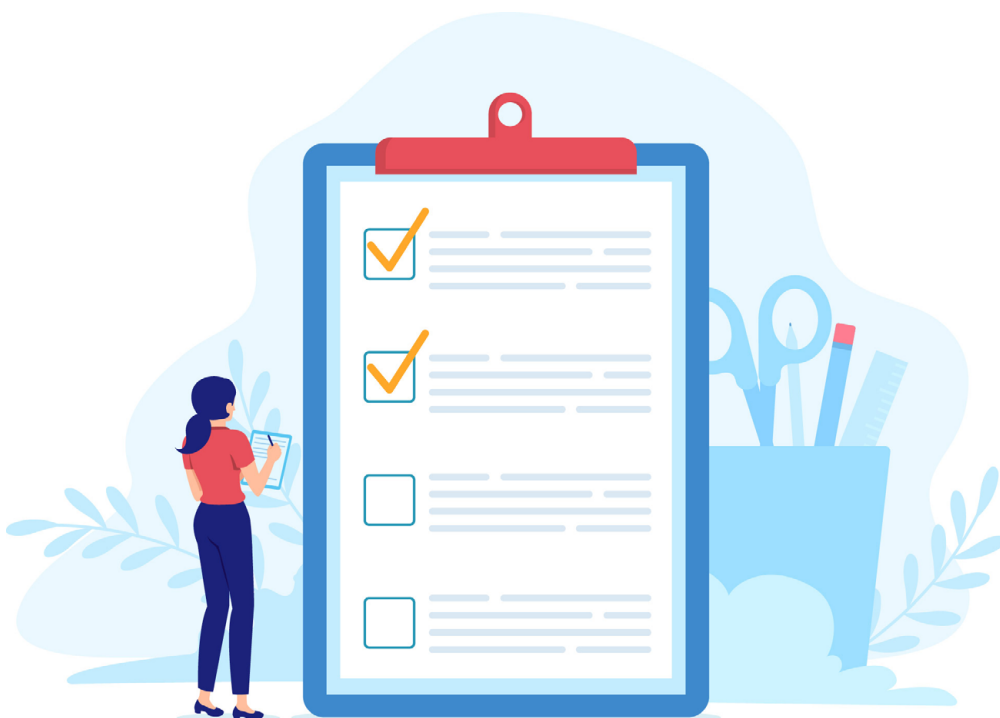
Evaluarea poate fi făcută înainte de începerea unui curs de formare. Testele de cunoștințe sunt utilizate în mod obișnuit – acestea includ întrebări cu privire la informațiile esențiale furnizate în timpul unei formări. Acest test poate fi repetat după încheierea unui curs de formare pentru a evalua nivelul de cunoștințe și competențe dobândite în timpul formării (Łaguna, 2004).

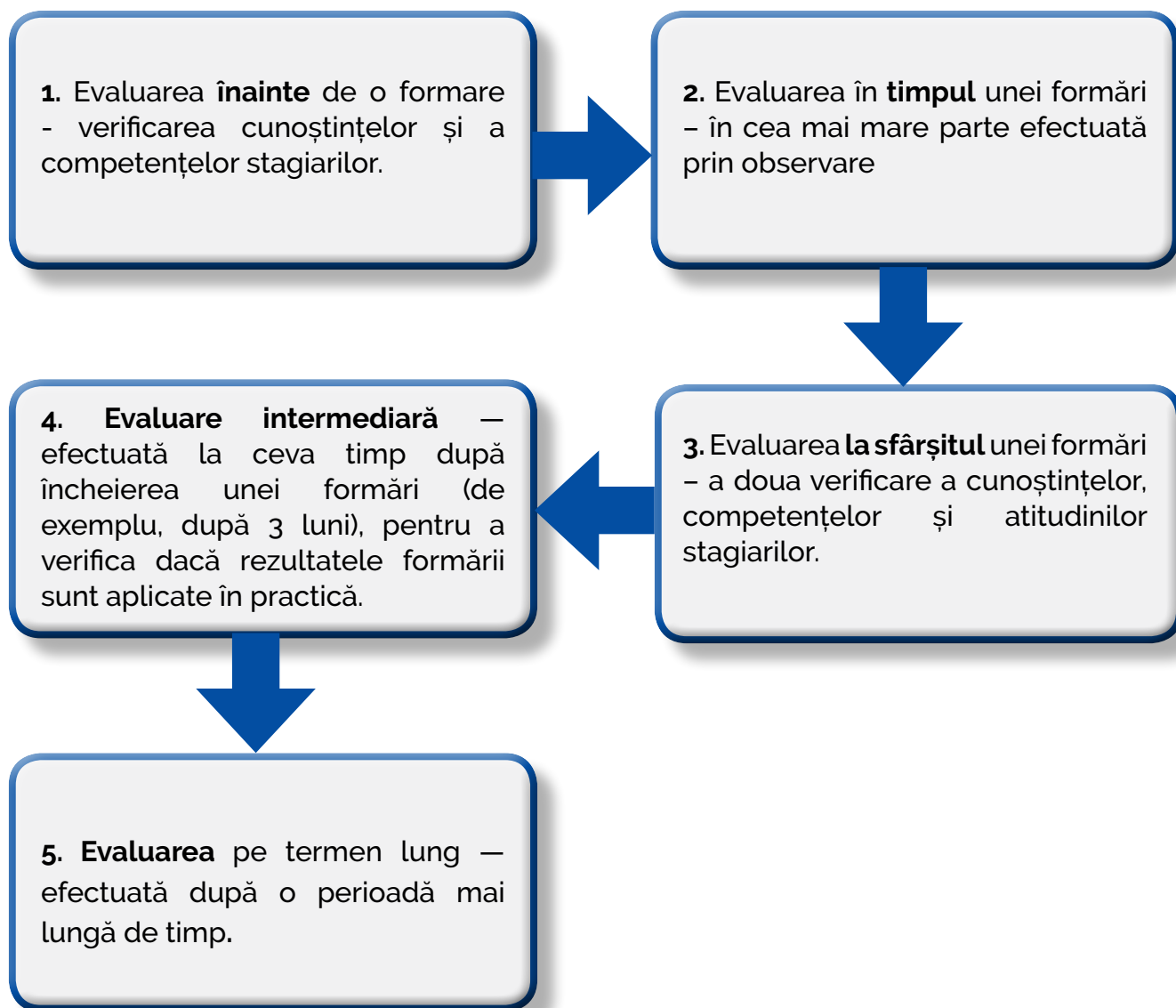
Evaluarea poate fi efectuată de către cursanți (pentru a evalua formatorii), precum și de către formatori și co-formatori (pentru a evalua cursanții). Există multe instrumente de utilizat pentru a efectua un proces de evaluare. **Printre cele mai populare instrumente de evaluare a formării se numără:**

- Sondaje
- Teste
- Chestionare
- Observare (în timpul unui curs de formare, după o formare)
- Rezumatul individual al rezultatelor învățării
- Interviu

Evaluarea poate avea loc în toate etapele unei sesiuni de formare — **ÎNAINTEA, ÎN TIMPUL și DUPĂ**. De exemplu, chestionarele/sondajele pot fi distribuite după încheierea formării sau sub forma unui rezumat zilnic și a unei evaluări a satisfacției cursanților (culegerea declarațiilor lor și elaborarea de grafice pentru a raporta rezultatele evaluării).

Leslie Rae (2006) a propus un model în cinci etape pentru evaluarea eficacității unei formări. Se pot aplica diferite metode de evaluare în fiecare dintre aceste etape, după cum se arată mai jos:

Primele trei etape pot fi efectuate pentru o formare care fie a fost finalizată, fie este în curs de desfășurare, în timp ce ultimele două etape sunt aplicabile numai pentru o formare care a fost finalizată. Cu toate acestea, evaluarea în **ultimele două etape** este posibilă și în cazul în care un formator dorește să pună în aplicare activități post-formare și/sau să stabilească contacte permanente cu părinții - stagiari în ceea ce privește utilizarea dispozitivelor electronice de către copiii lor (de exemplu, prin intermediul unui scurt chestionar, al unui interviu, al unei conversații cu privire la nivelul de punere în aplicare a competențelor dobândite în timpul unei formări și la eficacitatea acestora).

Evaluarea performanței – Învățarea din propriile greșeli și experiențe

Faptul că un curs de formare este încheiat nu ar trebui să însemne că procesul de formare este, de asemenea, încheiat. Pe lângă evaluarea și analiza datelor colectate, formatorii ar trebui să își analizeze metodele și tehnicile. Acest lucru înseamnă a fi deschis pentru a primi feedback din partea participanților la formare și a unui co-formator sau supraveghetor și a fi capabil să se auto-reflecteze și să se privească în mod obiectiv.

Amintiți-vă: Numai conștientizarea limitărilor dvs. vă permite să lucrați la ele. Învățarea din propria experiență și greșeli este una dintre cele mai importante competențe ale unui formator.

Este important ca rezumatul formării întocmit de un formator să se bazeze, de exemplu, pe profilul de competență al formatorului sau pe o fișă de autoobservare elaborată anterior. Participanții la formare – părinții pot fi întrebați cu privire la caracterul abordabil al **stilului de lucru** al formatorului, **metodele de formare aplicate**, conținutul partajat, prietenia etc. Un formator trebuie să se asigure că chestionarul include nu numai **întrebări închise** (de exemplu, cu o scară de evaluare), ci și **întrebări deschise**, care să le permită părinților să își exprime liber opinia cu privire la activitatea formatorului.

ÎNTREBĂRI ÎNCHISE VS DESCHISE – EXEMPLE

Întrebări deschise	Întrebări închise
Ce ți-a plăcut mai mult la această sesiune de formare?	În general, sunteți mulțumit de acest antrenament? (da/nu)
Ce ți-a plăcut mai puțin la această sesiune de formare?	Acest curs de formare a îndeplinit așteptările dumneavoastră (da/nu)
Cum credeți că această sesiune de formare ar putea fi îmbunătățită	Cât de mulțumit ești de acest proces? (întrebare la scară Likert cu opțiuni disponibile)
Doriți ca formatorul/supraveghetorul să aibă cunoștință de ceva?	Ai recomanda acest antrenament altcuiva? (da/nu)

Cum rămâne cu formatorii mai puțin experimentați?

Formatorii mai puțin experimentați sunt sfătuiți să utilizeze supravegherea — supravegherea este un element important al dezvoltării unui formator. Este o oportunitate de a îmbunătăți competențele de coaching și extinde sfera de înțelegere a unei situații care apare într-o sală de formare. De asemenea, oferă posibilitatea de a elibera emoții despre situații dificile și de a avea grijă de propria igienă mentală. Un formator poate folosi (Matras și Zak, 2018):

1. **Supraveghere participativă** — un supraveghetor observă activitatea de formare
2. **Supraveghere indirectă** (un supraveghetor nu participă la formare, formatorul descrie ce s-a întâmplat în timpul formării)
3. **Grup, supraveghere inter pares** (o reuniune a mai multor formatori care discută dificultățile colegilor lor).

Metode de evaluare a instruirii

Observarea atentă a participanților la formare – reacțiile acestora la metodele de formare propuse, implicarea în punerea în aplicare a obiectivelor de formare etc. reprezintă o competență extrem de importantă a unui formator. Un formator ar trebui să analizeze în permanență nivelul de epuizare și de atenție în a participanților la formare precum și atmosfera emoțională a grupului (reacții emoționale ale participanților, rezistența la schimbare și ritmul lor de lucru). Acest tip de verificare a calității permite introducerea de modificări și luarea de măsuri adecvate de către formator, interferând cu procesul de grup sau referindu-se la metodologia de desfășurare a formării.

De asemenea, ar trebui să încurajeze formatorul să adopte abordări flexibile în ceea ce privește scenariul de formare planificat și modificările acestuia, pentru a atinge obiectivele de formare planificate și pentru a adapta metodele de formare la nevoile și starea emoțională a cursanților.

La sfârșitul unui curs de formare, un formator poate solicita tuturor participanților să rezume sesiunea și să răspundă la o întrebare cu privire la conținutul formării și la o altă întrebare cu privire la modul în care s-a desfășurat formarea, de exemplu:

- Ce gânduri, reflecții ai după sesiunea de formare de azi?
- Care este cel mai important lucru pe care l-ai învățat?
- Care este cea mai importantă întrebare pe care o puteți avea după sesiunea de formare de astăzi?
- Ce cunoștințe și abilități pe care le-ați dobândit astăzi le veți folosi în creșterea copiilor dumneavoastră?
- Ce aspecte v-au ajutat să aprofundați mai bine informația?
- Ce nevoi aveți de la formator în cursul următoarelor zile?
- Cum evaluați spațiile de desfășurare a activității de formare (de exemplu, cameră, catering)?

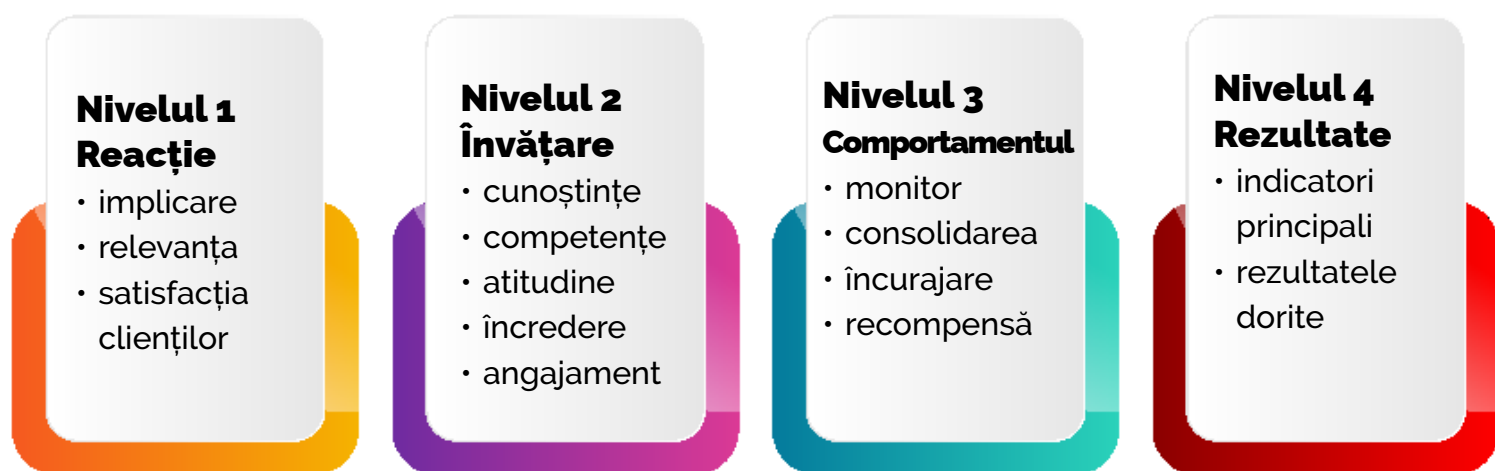
Această evaluare poate fi efectuată și sub **formă grafică**. De exemplu, cursanții marchează nivelul satisfacției lor referitor la o anumită parte a unei sesiuni de formare pe foi, folosind o imagine a unui termometru și vopsind zona gradată a termometrului de la 0 la 100 °C (cu cât sunt mai multe grade, cu atât este mai mare satisfacția) oferind o justificare scurtă. Fiecare participant își poate agăța foaia de perete și își poate compara evaluarea cu cea a altor participanți.

Modelul New World Kirkpatrick

4 niveluri de evaluare a instruirii

În 1950, Donald Kirkpatrick a propus un model de evaluare pe 4 niveluri privind eficacitatea formării (Kirkpatrick, 1994), model ce a fost dezvoltat de fiul său Jim Kirkpatrick și definit ca "Noul Model Mondial Kirkpatrick" (Kirkpatrick Partners, 2021). Modelul a clarificat și a actualizat cele patru niveluri inițiale de evaluare a formării:

NIVELUL 1: REACȚIE

La primul nivel, evaluăm în ce măsură participanții au reacționat pozitiv la o formare. În procesul de evaluare, solicităm nivelul de satisfacție și implicare a lor în activitatea de formare, precum și aplicabilitatea informației (în ce măsură vor aplica ceea ce au învățat). Această etapă a evaluării poate fi efectuată cu ajutorul unui chestionar pe care stagiarii îl completează în mod anonim la sfârșitul unei formări.

NIVELUL 2: ÎNVĂȚARE

La al doilea nivel, evaluăm măsura în care participanții au dobândit cunoștințe, abilități, atitudini și încredere în sine datorită participării lor la cursul de formare. Evaluarea la acest nivel poate fi efectuată utilizând teste de cunoștințe sau jocuri de rol realizate chiar de către participanții la formare, de exemplu simularea unei conversații cu un copil cu privire la limitarea utilizării dispozitivelor electronice.

NIVELUL 3: COMPORTAMENTUL

Al treilea nivel se referă la colectarea de informații cu privire la măsura în care participanții aplică cunoștințele/competențele pe care le-au dobândit în timpul unei formări, după o perioadă lungă de timp. Astfel, nivelul 3 evaluează ce au învățat participanții în timpul formării. Evaluarea la acest nivel poate fi realizată prin efectuarea unui interviu sau trimiterea unui chestionar părinților, de exemplu după 3 luni de la încheierea formării, punând întrebări cu privire la utilizarea instrumentelor și tehnicilor învățate și la eficacitatea acestora în educarea copiilor în vederea utilizării responsabile a dispozitivelor electronice.

NIVELUL 4: REZULTATE

Al patrulea și ultimul nivel evaluează măsura în care au fost obținute rezultatele preconizate ale formării. Acest nivel implică evaluarea modificărilor comportamentului părinților și a modului în care aceștia utilizează dispozitivele digitale. Acest nivel de evaluare este considerat a fi ultimul, pus în aplicare după încheierea unui curs de formare (Kurt, 2016).

Ar trebui subliniat faptul că, deși evaluarea la primul și la al doilea nivel este relativ ușor de realizat (aceasta are loc cel mai adesea în ultimele minute ale unei formări), evaluarea la nivelul al treilea și al patrulea necesită un contact constant cu părinții, precum și disponibilitatea acestora de a discuta măsurile pe care le-au întreprins și observațiile lor privind comportamentul și acțiunile copiilor.

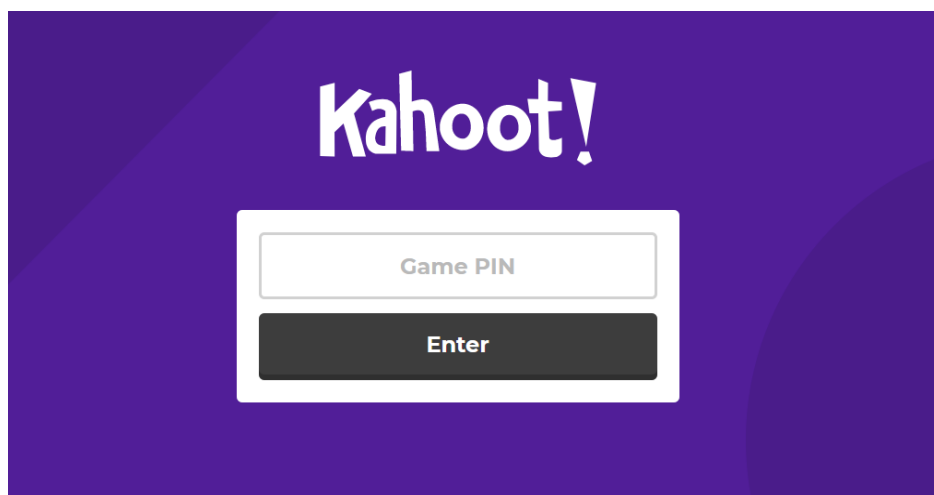
Instrumente TIC și Colectarea de feedback

Evaluarea formării poate fi efectuată cu o varietate de metode și instrumente TIC, acestea din urmă fiind utilizate în prezent din ce în ce mai des. Mai jos sunt prezentate patru instrumente TIC gratuite care pot fi utilizate în timpul unei formări cu părinții pentru a evalua procesul de formare și pentru a colecta feedback-ul acestora. Acestea sunt instrumente foarte flexibile, deoarece pot fi utilizate cu ușurință fie față în față, fie prin telefon și internet.

Să examinăm aceste instrumente unul câte unul:

1. Kahoot (www.kahoot.it și www.kahoot.com)

Este o platformă online utilizată pentru crearea de chestionare și sondaje. După conectarea la platformă, un formator poate pregăti un chestionar de evaluare. În timpul formării, participanții accesează site — ul www.kahoot.it și introduc codul PIN dat de formator (atribuit automat pentru fiecare sondaj). Atunci când începe chestionarul sau sondajul, participanții trebuie să răspundă la întrebări făcând clic pe pictogramele cu culori și forme. Cu cât răspund mai repede participanții, cu atât primesc mai multe puncte! Răspunsurile atribuite pictogramelor sunt vizibile pe panoul unui formator și ar trebui să fie afișate pe un proiector.

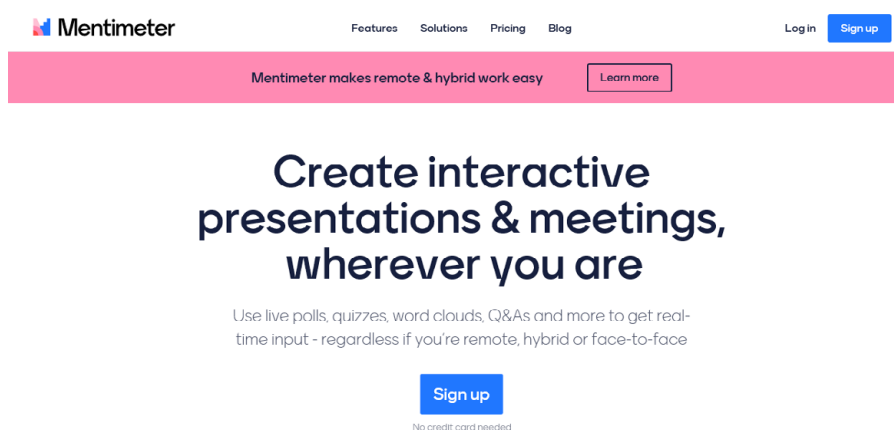
2 of 3

Quiz

2. Mentimeter (www.mentimeter.com)

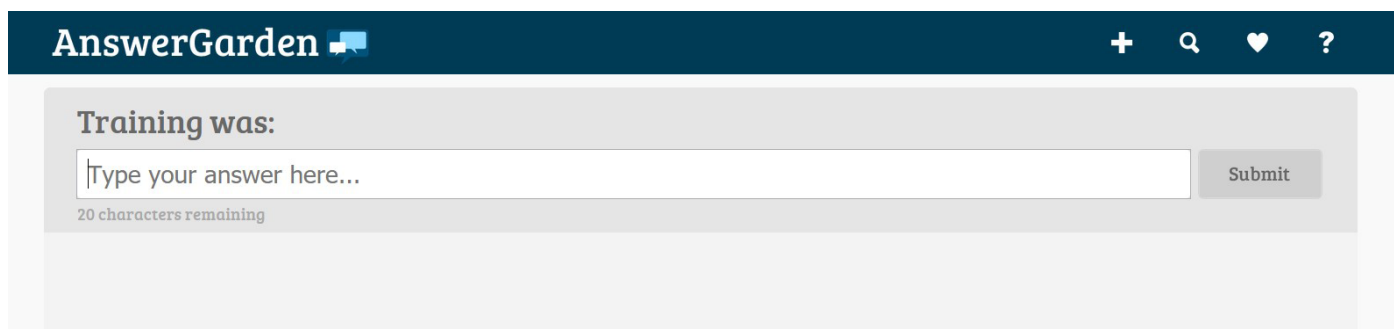
O platformă online care oferă mai multe tipuri de prezentări și vă permite să colectați feedback de la participanții la formare. După introducerea unui cod pe site, participanții pot răspunde la întrebările pregătite de formator direct pe telefonul lor smartphone. Platforma vă permite să introduceți text în mai multe forme – întrebări deschise, întrebări cu variante multiple de răspuns, răspunsuri prioritare, evaluări pe o scară gradată etc. Sistemul sintetizează răspunsurile participanților, care pot fi afișate acestora de către formator.

3. AnswerGarden (www.answergarden.ch)

It este un instrument simplu utilizat pentru a colecta răspunsuri de la cursanți, care nu necesită crearea unui cont. Pur și simplu mergeți la site-ul web și introduceți o întrebare, setați lungimea răspunsului (20 sau 40 de caractere) și faceți clic pe butonul „Creează” din partea de jos a paginii. Se va crea o pagină de fereastră unică, unde participanții își pot introduce răspunsurile în mod anonim.

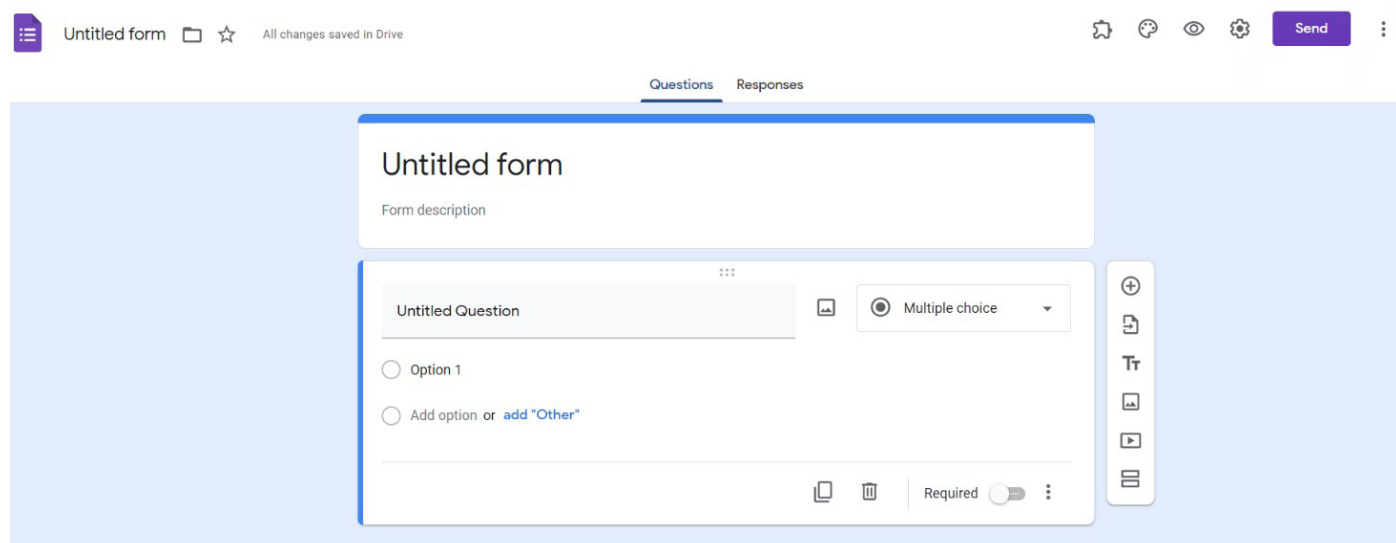
Răspunsurile participanților vor apărea sub forma unui nor. Răspunsuri identice sunt numărate – cu cât răspunsurile sunt mai identice, cu atât fontul lor devine mai mare.

4. Google Forms (<https://www.google.com/forms/about/>)

Aproape toată lumea știe de Google Formulare! Este un sistem simplu de sondaj conectat la contul dvs. Gmail. Acesta vă permite să creați sondaje online cu mai multe formate de răspuns (de exemplu, întrebări deschise sau întrebări, întrebări la scară similară, întrebări cu variante multiple de răspuns etc.). Răspunsurile respondenților sunt salvate în contul de administrator (creatorul sondajului), într-o formă grafică și într-o fișă de date.

Trebuie pur și simplu să mergeți pe site și să creați un nou formular; Google vă permite fie să creați un **formular gol**, unde puteți dezvolta întrebări de la zero, fie să alegeți dintre diferite șabloane cu întrebări gata pregătite, în funcție de ocazie și scop (de exemplu, evaluare, feedback de evenimente etc.). Odată ce creați formularul, îl puteți partaja cu cursanții prin copierea URL-ului pentru respondenți (faceți clic pe pictograma „Previzualizare” pentru a-l genera). *Aveți grijă să nu partajați URL-ul de editare, altfel stagiarii vor putea să editeze formularul și să vadă răspunsurile tuturor celorlalți!*

Știați că?

Modelul CIPP

Modelul CIPP dezvoltat de Daniel Sufflebeam prezintă o evaluare pe 4 dimensiuni: **Context** (obiective) — **Introducere** (un plan de atingere a obiectivelor) — **Proces** (rezultate obținute datorită realizării planurilor) — **Produs** (Stufflebeam, 2003). Matthews și Hudson (2001) au descris regulile și exemplele de evaluare a formării care implică părinții, pe baza modelului CIPP. Evaluarea trebuie efectuată **înainte de, în timpul și după** formarea cu părinții. În cazul instruirii părinților, conținutul programului atelierelor de lucru și metodele eficiente de formare sunt importante, iar evaluarea ar trebui să se bazeze pe indicatorii comportamentali ai părinților și copiilor. Pentru mai multe informații despre modul de adaptare a modelului CIPP la formarea părinților, consultați articolul lui Matthews și Hudson.

Obiective

- Beneficiari
- Nevoi
- Resurse
- Probleme
- Informații generale
- Mediul înconjurător

Evaluarea contextului

Planuri

- Părțile interesate
- Strategii
- Buget
- Acoperire
- Cercetare

Evaluarea intrărilor

Evaluarea produsului

Rezultate

- Impact
- Eficacitate
- Transportabilitate
- Sustenabilitatea
- Ajustare

Evaluarea procesului

Acțiuni

- Dezvoltare
- Punere în aplicare
- Monitorizare
- Feedback

Sursă:

Matthews, J. M., & Hudson, A. M. (2001). Orientări pentru evaluarea programelor de formare a părinților. *Relații de familie*, 50 (1), 77-86.

Sursa imaginii:

Sufflebeam, D. L. (2003) „The CIPP Model for Evaluation”, în Kellaghan, T. și Sufflebeam, D. L. (eds.) *Manualul internațional de educație Springer: Manual internațional de evaluare educațională*. Dordrecht, Boston: Edituri academice din Kluwer.

Să exersăm

Învăț din greșelile mele

Încearcă să-ți amintești și să scrii câteva greșeli de coaching pe care le-ai făcut în trecut. Descrie aceste situații fără a exprima emoții, din punctul de vedere al unei terțe persoane imparțiale – scrieți exact ce s-a întâmplat, ce a precedat situația, cum v-ați comportat și cum s-a terminat această situație. Analizați aceste situații împreună cu supervisorul dvs. sau cu un trainer/prieten cu experiență și gândiți-vă cum ați fi putut să vă comportați diferit în aceste situații și ce concluzii pot fi trase din această experiență pentru atelierul dvs. de coaching.

Pot încerca această activitate: pe cont propriu

Evaluarea continuă a cursurilor de formare

Gândiți-vă la întrebările pe care părinții le pot pune în rezumatul unui anumit modul de formare pentru a colecta informații cu privire la utilitatea programului de formare și la adecvarea metodelor de formare pe care le-ați aplicat (gândiți-vă la alte întrebări decât cele propuse mai sus). Luați în considerare, de asemenea, metoda grafică a evaluării efectuate în timpul activităților. Discutați ideile care vă vin cu supraveghetorul dvs. sau cu un alt formator. Discutați împreună despre modul în care formularele de evaluare se vor dovedi utile în timpul unei formări cu părinții.

Pot încerca această activitate: pe cont propriu

Punerea în aplicare a New World Kirkpatrick Model

Citiți despre model pentru a obține mai multe informații despre el și pentru a pregăti un plan de evaluare a unei sesiuni de formare pentru părinți în utilizarea dispozitivelor electronice de către copii pentru fiecare dintre cele 4 niveluri ale Modelului. În conformitate cu premisele modelului, pregătiți chestionare de evaluare de la nivelele 1 și 2 și un instrument de evaluare a cunoștințelor și competențelor de la nivelul 2. Pregătiți instrumentele de evaluare de la nivelele 3 și 4, având grijă să fie relevante pentru planul elaborat (chestionare, modele de interviu, fișe de observații etc.).

Pot încerca această activitate: pe cont propriu

Surse:

Kirkpatrick Partners (2021) The Kirkpatrick Methodology – A Brief History. Extras de pe site-ul: www.kirkpatrickpartners.com/Our-Philosophy

Mindtools (2021) Modelul de evaluare a formării pe patru niveluri al lui Kirkpatrick. Extras de pe site-ul: www.mindtools.com/pages/article/kirkpatrick.htm

Instrumente TIC utilizate pentru evaluarea cursurilor mele de formare

Familiarizați-vă cu următoarele instrumente TIC:

- Kahoot
- Mentimeter
- RăspunsGarden
- Formulare Google

Aflați cum pot fi utilizate aceste instrumente TIC. Alegeți unul dintre acestea și pregătiți un chestionar de evaluare pentru participanții la următorul curs de formare.

Pot încerca această activitate: pe cont propriu

Surse:

Kahoot: www.kahoot.it

Mentimeter: www.mentimeter.com

AnswerGarden: www.answergarden.ch

FormulareGoogle: www.google.com/forms/about

Tutoriale utile (disponibile în limba engleză)

Ghid de 5 minute pentru Kahoot: <https://www.youtube.com/watch?v=pAfria7-rMk>

Tutorial privind utilizarea Mentimeter: <https://www.youtube.com/watch?v=rT9o-aklzPQ>

Tutorial privind utilizarea Answer Garden: <https://www.youtube.com/watch?v=12XKqbMngKc>

Cum se utilizează Formularele Google-Tutorial pentru începători: <https://www.youtube.com/watch?v=BtoOHhA3aPQ>

În acest modul, am învățat că...

- Evaluarea formării poate fi efectuată la mai multe niveluri cu ajutorul diferitelor instrumente.
- Există multe modele diferite de evaluare a formării, una dintre cele mai utilizate este Noul Model Mondial Kirkpatrick.
- Rezultatele formării părinților în ceea ce privește sprijinirea copiilor în utilizarea dispozitivelor electronice ar trebui să constituie o schimbare vizibilă a stilului de creștere a acestora și a abordării de către copil a dispozitivelor electronice – acest aspect ar trebui să constituie un obiectiv al evaluării.
- Concluziile unei evaluări sunt utile în dezvoltarea unui atelier de formare – este important să vă autoevaluați munca, să învățați din propria experiență și să trageți concluzii din propriile greșeli.
- În cadrul unei sesiuni de formare cu participarea părinților care se ocupă de utilizarea dispozitivelor electronice de către copiii lor, ar putea fi organizată o sesiune de evaluare cu ajutorul instrumentelor TIC.

Să reflectăm asupra următoarelor întrebări

1. Cum a arătat până acum evaluarea sesiunilor mele de formare pentru părinți?
2. Care dintre modelele, instrumentele și soluțiile descrise pot fi aplicate pentru evaluarea activităților mele de formare?
3. Care dintre modelele, instrumentele și soluțiile descrise pot fi aplicate în activitățile de formare ce implică părinții în ceea ce privește sprijinirea copiilor în utilizarea dispozitivelor electronice?

Arhiva resurselor suplimentare

TITLU	TIPUL	SCURTĂ DESCRIERE	LEGĂTURĂ
MODULUL 1			
Părinți digitali: Creșterea și protejarea copiilor în lumea mass- mediei	Capitolul	Capitolul introduce conceptul de „parinte digital”, făcând referiri la diferitele stiluri parentale și strategii de mediere parentală și comportamente pe care părinții trebuie să le adopte pentru a reglementa implicarea copiilor în mass-media digitală și pe internet.	https://www.intechopen.com/chapters/72249
Resurse de implicare a familiei	Resurse online	Resurse gratuite, șabloane și instrumente pentru educatori și familii pentru a promova implicarea familiei folosind tehnologia.	https://www.common sense.org/education/toolkit/family-engagement-resources
Educația parentală în era digitală: Strategii parentale pozitive pentru diferite scenarii	Ghid	Ghid online care oferă un model digital durabil de părinți care să fie aplicat în diferite scenarii și contexte. Ghidul își propune să promoveze comunicarea și încrederea între copii și părinți	https://rm.coe.int/publication-parenting-in-the-digital-age-2020-eng/1680a0855a
Promovarea implicării în familie: Comunicarea cu familiile	Curs online	Mini-curs online privind modul de creare a unor parteneriate familiale puternice și a unor sisteme bune de comunicare, precum și oportunitățile de a face schimb de informații într-un mod grijuliu și ușor de înțeles	https://www.virtuallabschool.org/preschool/family-engagement/lesson-3

TITLU	TIPUL	SCURTĂ DESCRIERE	LEGĂTURĂ
MODULUL 2			
Resurse certificate (CC BY)	Curs online	Un curs aprofundat pentru a se familiariza cu resursele comune creative și pentru a gestiona resursele online (cercetare și reutilizare) cu respectarea drepturilor de autor/licențelor	https://certificates.creativecommons.org/about/certificate-resources-cc-by/
Google pentru Educație	Curs online	Un curs complet dedicat educatorilor din domeniul predării online, cu accent pe instrumentele oferite de Google Classroom	https://skillshop.exceedlms.com/student/catalog/list?category_ids=2559-google-for-education
Cum să Google Ca un Pro! Top 10 sfaturi de căutare Google & Trucuri 2020	Înregistrare video	Video pentru a ajuta cititorii să-și eficientizeze căutarea online, prin intermediul tehnicilor de căutare Google must-have	https://www.youtube.com/watch?v=RoDQfwc72PM
Comportamentul de citire a știrilor online: De la lectură obișnuită la poticnire la știri	Document de cercetare	Studiu de cercetare care explorează percepția oamenilor cu privire la comportamentul de citire a știrilor și a știrilor online. Studiul indică faptul că știrile online gata se desfășoară în mod obișnuit, fără decizii conștiente din partea utilizatorilor de internet	https://www.researchgate.net/publication/227828002_Online_news_reading_behavior_From_habitual_reading_to_stumbling_upon_news
Lectură știri on-line: Care sunt părțile importante ale unui articol de știri online?	Curs online	Scurt curs online gratuit prin Common Sense Education, cu scopul de a crește gradul de conștientizare cu privire la citirea știrilor online și găsirea de informații fiabile	https://www.commonsense.org/education/digital-citizenship/lesson/reading-news-online
Utilizarea în condiții de siguranță a internetului	Articolul	Sfaturi și informații despre cum să riște în mod eficient legate de navigarea informațiilor online, precum și modul în care să se familiarizeze cu terminologia de căutare online	https://www.getsafeonline.org/personal/articles/safe-internet-use/
Știri de defilare: Imaginea în schimbare a consumului de știri online	Raport de cercetare	Cercetări efectuate de Ofcom în Marea Britanie, care arată ritmul rapid al schimbării consumului de știri online, precum și percepțiile adesea inexacte ale cititorilor online cu privire la modul în care ei înșiși consumă știri online	https://www.ofcom.org.uk/_data/assets/pdf_file/0022/115915/Scrolling-News.pdf

TITLU	TIPUL	SCURTĂ DESCRIERE	LEGĂTURĂ
MODULUL 3			
23 Planuri excelente de lecții pentru siguranța internetului	Site-ul web	Activități pentru fiecare an de grup axate pe siguranța online pentru a fi utilizate de educatori în clasă sau atunci când lucrează cu părinții	https://www.commonsense.org/education/articles/23-great-lesson-plans-for-internet-safety
Bunăstarea digitală pentru dumneavoastră, colegii și studenții dumneavoastră	Document de informare	Document de informare pentru practicieni privind bunăstarea digitală și diferitele sale aspecte, orientări privind acțiunile pozitive pe care le pot întreprinde indivizii și bune practici pentru a sprijini bunăstarea altora	https://www.digitalcapability.jisc.ac.uk/what-is-digital-capability/digital-wellbeing/
Educarea părinților cu privire la utilizarea mass-media și a tehnologiei pentru copii	Înregistrare video	ViVideo cu un antrenor de tehnologie de instruire care arată ghidarea părinților la mass-media pentru copii și utilizarea tehnologiei	https://www.youtube.com/watch?v=nQf5v45lfxw&t=40s
Consolidarea părinților" cunoștințe și practica online siguranță	Raport	Un raport de cercetare care arată modul în care tinerii înțeleg riscurile online și măsurile utile de acțiune pe care părinții le pot pune în aplicare pentru a le asigura siguranța	https://researchdirect.westernsydney.edu.au/islandora/object/uws%3A27352/datastream/PDF/view
comisarul pentru eSafety	Site-ul web	Site cu materiale utile, activități, jocuri și alte resurse educaționale pentru educatori și părinți în ceea ce privește siguranța online	https://www.esafety.gov.au/watch?v=nQf5v45lfxw&t=40s
Familiiile și timpul ecranului: Consilierea actuală și cercetarea emergentă	Informare politică	Informare privind politica în domeniul mass-media privind familiile și timpul ecranului, care include cercetări actuale, surse și recomandări pentru părinți, guvern, ONG-uri și industrie	http://eprints.lse.ac.uk/66927/1/Policy%20Brief%2017-%20Families%20%20Screen%20Time.pdf
Orientări pentru părinți și educatori privind protecția online a copilului	Publicare	Orientări adresate părinților și educatorilor în ceea ce privește protecția online și digitală a copiilor	https://8a8e-3fff-ace4-4a3a-a495-4ea-51c5b4a3c.filesusr.com/ugd/24bbaa_f8a17ad2a-3b94490add9a586ce4b6db8.pdf

TITLU	TIPUL	SCURTĂ DESCRIERE	LEGĂTURĂ
MODULUL 3			
Broșuri online de siguranță & Resurse	Site-ul web	Broșuri electronice și ghiduri online despre timpul ecranului și siguranța online, precum și bunăstarea digitală	https://www.internetmatters.org/resources/esafety-leaflets-resources/
Hărțuire sexuală online – Atelier condus de colegi	Set de instrumente	Un set de activități dramatice interactive axate pe hărțuirea sexuală online	https://www.childnet.com/ufiles/Peer_Led_Workshop_Step_Up_Speak_Up.pdf
Prin pădurea web sălbatică – Ghidul profesorilor	Ghid	TGhidul profesorilor la jocul online de siguranță pe internet pentru copii „Prin Wild Web Woods”. Conține informații despre joc și diferitele sale caracteristici (de exemplu, identitate online, dependență, confidențialitate, securitate etc.)	https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=090000168046cc09MPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=090000168046cc09
MODULUL 4			
20 Instrumente digitale pentru sala de clasă pentru profesorii inovatori & Studenți	Articolul	Acest articol enumeră 20 de instrumente digitale inovatoare pentru clasă care promovează responsabilitatea, relațiile și respectul și pot fi utilizate de educatori și studenți.	https://graphicmama.com/blog/digital-tools-for-classroom/
Alergând după curcubeie: bunăstarea copiilor într-o lume digitală	Webinar	Webinar privind bunăstarea copiilor în lumea digitală	https://core-evidence.eu/chasing-rainbows-childrens-well-being-in-a-digital-world/
Manualul educației cetățeniei digitale	Publicare	Un ghid online care oferă principiile activității online, bunăstării online și „drepturilor online”	https://rm.coe.int/digital-citizenship-education-handbook/168093586f

TITLU	TIPUL	SCURTĂ DESCRIERE	LEGĂTURĂ
MODULUL 4			
GOOGLE CLASĂ SFAT #17: CUM DE A STIMULA IMPLICAREA PĂRINȚILOR	Articolul	Google Classroom este un serviciu gratuit pentru educatori pentru a facilita și îmbogăți predarea & învățare. Sfat #17 liste optsprezece moduri de a stimula implicarea părinților folosind Google Classroom	https://www.thetechedvocate.org/google-classroom-tip-17-how-to-boost-parental-involvement/
Păstrați elevii în centrul procesului de proiectare	Publicare	Acest articol vă ghidează prin definiția învățării ghidate și a învățării active, cum poate fi aplicată învățarea ghidată și de ce este eficientă	https://www.smartsparrow.com/what-is-active-learning/
MODULUL 5			
Brené Brown pe empatie	Înregistrare video	Brené Brown explicând diferența dintre empatie și simpatie	https://youtu.be/1Ewvgu-369Jw
Sectorul învățării digitale	Instrumente și activități	Departamentul Educație al NAW a dezvoltat o platformă online care conține o varietate de instrumente și activități de învățare pentru educatori pentru a „sprijini integrarea TIC intenționată” în practicile educatorilor. Platforma conține șabloane gratuite și alte resurse, disponibile pentru descărcare, editare și partajare	https://app.education.nsw.gov.au/digital-learning-selector/?cache_id=f39d4
Srijin familial și parental: Politică și dispoziții într-un context global	Raport	„Familia, părinții și îngrijitorii joacă un rol central în bunăstarea și dezvoltarea copiilor. [...] În conformitate cu spiritul Convenției cu privire la drepturile copilului, sprijinul acordat familiilor și părinților este recunoscut din ce în ce mai mult ca o parte importantă a politicilor sociale naționale și a pachetelor de investiții sociale menite să reducă sărăcia, să reducă inegalitățile și să promoveze bunăstarea pozitivă a părinților și a copiilor. Această publicație urmărește să dezvolte o agendă de cercetare privind sprijinul familial și sprijinul parental la nivel mondial	https://www.unicef-irc.org/publications/770-family-and-parenting-support-policy-and-provision-in-a-global-context.html

TITLU	TIPUL	SCURTĂ DESCRIERE	LEGĂTURĂ
MODULUL 5			
Implicarea părinților în cetățenia digitală	Înregistrare video	Videoclipul prezintă numeroasele moduri în care o școală implică părinții în educația civică digitală	https://www.youtube.com/watch?v=DS2mKnqKVH0&t=68s watch?v=DS2mKnqKVH0&t=68s
Cele Șase Pălării Gânditoare	Site-ul web	Prezentare slide-show despre tehnica Six Thinking Hats	https://www.slideshare.net/ericw01/six-thinking-hats
MODULUL 6			
Design instructiv Folosind abordarea Dick și Sisteme Carey	Articol online	O alternativă la modelul ADDIE de proiectare instructivă	https://edis.ifas.ufl.edu/pdffiles/WC/WC29400.pdf
Rezultatul învățării vs. Obiectivul de învățare	Foaie de sfaturi de planificare a cursului	Informații suplimentare și exemple pentru a ajuta la diferențierea celor doi termeni	https://www.uclahealth.org/nursing/workfiles/Education%20Courses/ContinuingEducation/ce-LearningOutcome-v-LearningObjective-052016.pdf
Cum să proiectați un atelier de formare	Articolul	Un ghid pas cu pas cu privire la modul de a proiecta un atelier de formare	https://knowhow.ncvo.org.uk/how-to/how-to-design-a-training-workshop
Modelul de infografic ADDIE	Site-ul web	O analiză detaliată a modelului ADDIE	https://elearninginfographics.com/the-addie-model-infographic/
Sfaturi pentru părinți cu privire la utilizarea tehnologiei digitale cu copii	Înregistrare video	Videoclipul prezintă câteva sfaturi despre modul în care părinții pot utiliza în mod eficient tehnologia digitală cu copiii lor	https://www.youtube.com/watch?v=bFHI4rdn1XU&t=54s
Folosind taxonomia Bloom pentru a scrie obiective eficiente de învățare*	Publicare online	Mai multe detalii despre taxonomia Bloom pentru stipularea rezultatelor învățării.	https://tips.uark.edu/using-blooms-taxonomy/
Scrierea obiectivelor de învățare SMART*	Ghid	*În această sursă, termenul de obiective de învățare este folosit pentru a se referi la ceea ce aici a fost definit ca rezultate ale învățării	https://uncw.edu/career/documents/writingsmart-learningobjectives.pdf

TITLU	TIPUL	SCURTĂ DESCRIERE	LEGĂTURĂ
MODULUL 7			
5 moduri de a transforma greșeala ta într-o lecție de viață valoroasă	Site-ul web	Informații despre învățarea din propriile greșeli	https://www.forbes.com/sites/amymorin/2017/07/17/5-ways-to-turn-your-mistake-into-a-valuable-life-lesson/?sh=772923761c01
O introducere în New World Kirkpatrick® Model	Articolul	Descrierea detaliată a modelului New World Kirkpatrick®	https://www.kirkpatrickpartners.com/Portals/0/Resources/White%20Papers/Introduction%20to%20the%20Kirkpatrick%20New%20World%20Model.pdf
Cum să evaluați un program de formare: Ghidul definitiv al tehnicilor & amp; instrumente	Site-ul web	Informații despre diferite modele de evaluare a formării	https://www.talentlms.com/blog/evaluate-employee-training-program/
Parteneri Kirkpatrick	Site-ul web	Descrierea detaliată a modelului New World Kirkpatrick®	https://www.kirkpatrickpartners.com/
Produse ale proiectului AAA-StepUp2-TIC	Site-ul web	Lista instrumentelor TIC pentru un formator cu descrieri	http://www.stepup2ict.eu/tools/
Metodologia ROI Phillips	Site-ul web	Descrierea metodei de evaluare a formării legate de rentabilitatea unui proiect	https://roiinstitutecanada.com/roi-methodology/

Glosarul

- **CETĂȚEANUL DIGITAL:** o persoană capabilă să utilizeze în mod eficient internetul și alte tehnologii digitale pentru a participa în mod responsabil la viața socială și civică.
- **EDUCAȚIE DIGITALĂ:** utilizarea instrumentelor digitale și a tehnologiilor de comunicare în scopuri educaționale și de învățare.
- **AMPRENTA DIGITALĂ:** un set de date trasabile create în mod activ sau inactiv de către un utilizator atunci când utilizează internetul, inclusiv site-urile vizitate, informațiile transmise, e-mailurile trimise etc.
- **ALFABETIZAREA DIGITALĂ:** capacitatea de a utiliza tehnologia pentru a găsi, evalua, crea și comunica informații.
- **DIETA MEDIA DIGITALĂ:** timpul pe care o persoană îl dedică în fața „ecranelor”, inclusiv utilizarea calculatoarelor și a dispozitivelor mobile, redarea sistemelor de jocuri video, vizionarea televizorului etc.
- **BUNĂSTAREA DIGITALĂ:** impactul tehnologiilor și al serviciilor digitale asupra sănătății mintale, fizice, sociale și emoționale a unei persoane.
- **FACILITATOR:** o persoană care ajută, sprijină și încurajează cursanții să își dezvolte propriile competențe și propriul potențial, printr-un mediu sigur și colaborativ.
- **INTERNETUL OBIECTELOR:** un sistem de dispozitive interconectate, senzori, mașini digitale și alte obiecte conectate prin rețele informatice, care colectează și partajează date.
- **GÂNDIRE LATERALĂ:** procesul de rezolvare a unei probleme folosind abordări mai indirecte și mai creative decât metode tradiționale.
- **ETICHETA ONLINE:** regulile comportamentale pe care un utilizator le aplică atunci când comunică online.
- **CĂUTARE INTELIGENTĂ:** instrumentele și strategiile utilizate pentru căutarea eficace și eficientă a bazelor de date online.
- **FORMATOR:** o persoană care instituie și pune în aplicare activități de învățare și programe pentru un grup de participanți.

Bibliografie

Allen, K. and Rainie, L. (2002) *Part 3: The Information Parents Seek Online*. Retrieved from: <https://www.pewresearch.org/internet/2002/11/17/part-3-the-information-parents-seek-online/>

Anderson, L. W. Krathwohl, D. R., Airasian, P. W., Cruikshank, K. A., Mayer, R. E., Pintrich, P. R., Raths, J., and Wittrock, M. C. (2001) *Taxonomy for Learning, Teaching, and Assessing, A: A Revision of Bloom's Taxonomy of Educational Objectives, Complete Edition*. New York: Longman.

Aula Planeta (n.d) *Cómo desarrollar el pensamiento crítico de tus hijos* [Infografía]. Retrieved from: <https://www.aulaplaneta.com/2015/06/30/en-familia/como-desarrollar-el-pensamiento-critico-de-tus-hijos/>

Brander, P. (2021). *COMPASS: A manual on human rights education with young people*. S.I: Council of Europe.

Brown, B. (2018) *Dare to Lead: Brave Work. Tough Conversation. Whole Hearts*. New York: Random House.

Center on the Social and Emotional Foundations for Early Learning (n.d) *Facilitator's Guide - Positive Solutions for Families*. Retrieved from: http://csefel.vanderbilt.edu/resources/trainings/facilitator_guide.pdf

Centre for Parenting Education (n.d.) *THE MOST EFFECTIVE PARENTING STYLE FOR DISCIPLINE THAT WORKS*. Retrieved from: <https://centerforparentingeducation.org/library-of-articles/discipline-topics/effective-parenting-style-discipline-works/>

CFI (2021) *SMART Goal*. Retrieved from: <https://corporatefinanceinstitute.com/resources/knowledge/other/smart-goal/>

CSSP (2010) *Growing and Sustaining Parent Engagement: A Toolkit for Parents and Community Partners*. Retrieved from: <https://cssp.org/wp-content/uploads/2018/10/growingandsustainingparentengagementtoolkit.pdf>

Dewar, G. (2009-2012) *Teaching critical thinking: An evidence-based guide*. Retrieved from: <https://www.parentingscience.com/teaching-critical-thinking.html>

Dewey, C. (2015) *Always click the first Google result? You might want to stop doing that*. Retrieved from: <https://www.washingtonpost.com/news/the-intersect/wp/2015/06/30/always-click-the-first-google-result-you-might-want-to-stop-doing-that/>

Dilip, M. (n.d.) *How to be a Creative Parent*. Retrieved from: <https://www.parentcircle.com/article/how-to-be-a-creative-parent/>

ELearning Infographics (2017) *The ADDIE Model Infographic*. Retrieved from: <https://elearninginfographics.com/the-addie-model-infographic/>

Estilos de aprendizaje (n.d.) *¿Qué son los estilos de aprendizaje?* Retrieved from: <https://estilosdeaprendizaje.org/>

EUIPO (2019) Online copyright infringement in the European Union. Retrieved from: <https://euiipo.europa.eu/ohimportal/en/web/observatory/online-copyright-infringement-in-eu>

European Commission (2021) Creating a better Internet for kids. Retrieved from: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/better-internet-kids>

Forman, G. E. and Kuschrer, D. S. (1983) *The Child's Construction of Knowledge: Piaget for Teaching Children* (Washington, DC: National Association for the Education of Young Children)

Fox News (2021) *10 Principles of Good Parenting & How to Avoid Battles with Your Kids*. Retrieved from: <https://okkii.com/parenting/article.htm>

Fuller, C., Lehman, E., Hicks, S. and Novick, M. B. (2017) 'Bedtime Use of Technology and Associated Sleep Problems in Children', *Global Pediatric Health*, 4, pp. 1-8

Gende, M. I. (2017) *Estilos de aprendizaje: clasificación sensorial y propuesta de Kolb*. Retrieved from: <https://www.unir.net/educacion/revista/estilos-de-aprendizaje-clasificacion-sensorial-y-propuesta-de-kolb/>

Granic, I., Morita, H. and Scholten, H. (2020) 'Beyond Screen Time: Identity Development in the Digital Age', *Psychological Inquiry*, 31(3), pp.195-223.

GUADUSD (2018) *Children and Media Tips from the American Academy of Pediatrics*. Retrieved from: <https://www.guadusd.org/District/Department/9-Health%20Services/1609-Untitled.html>

Harland T. (2003) *Vygotsky's Zone of Proximal Development and Problem-based Learning: Linking a theoretical concept with practice through action research*. Retrieved from: https://www.researchgate.net/publication/233309078_Vygotsky%27s_Zone_of_Proximal_Development_and_Problem-based_Learning_Linking_a_theoretical_concept_with_practice_through_action_research

Imperial Collage London (2021) *Intended learning outcomes*. Retrieved from: <https://www.imperial.ac.uk/staff/educational-development/teaching-toolkit/intended-learning-outcomes>

International Council of Archives (2005) *Aims, objectives and learning outcomes*. Retrieved from: <http://www.ica-sae.org/trainer/english/p4.htm>

Jago, R., Stamatakis, E., Gama, A., Carvalhal, I. M., Nogueira, V. R. and Padez, C. (2012) 'Parent and child screen-viewing time and home media environment', *Am J. Prev Med.*, 43(2), pp. 150-158

Jisc (2019) *Digital wellbeing for you, your colleagues and students: Briefing paper for practitioners*. Retrieved from: <https://digitalcapability.jisc.ac.uk/what-is-digital-capability/digital-wellbeing/>

Kirkpatrick Partners (2021) *The New World Kirkpatrick Model*. Retrieved from: <https://www.kirkpatrickpartners.com/Our-Philosophy/The-New-World-Kirkpatrick-Model>

Kirkpatrick, D. (1994) *Evaluating Training Programs*. San Francisco: Berrett-Koehler.

Knorr (n.d.) *5 Simple Steps to a Healthy Family Media Diet*. Retrieved from: <https://www.common sense media.org/blog/5-simple-steps-to-a-healthy-family-media-diet>

Knowles, M. S. (1980) *The modern practice of adult education: From pedagogy to andragogy*. New York: Cambridge Books.

Knowles, M. S. (1984). *The adult learner: A neglected species*. Houston: Gulf.

Knowles, M. S. and Associates (1984) *Andragogy in action: Applying modern principles of adult learning*. San Francisco: Jossey-Bass.

Kurt, S. (2016) *Kirkpatrick Model: Four Levels of Learning Evaluation*. Retrieved from: <https://educationaltechnology.net/kirkpatrick-model-four-levels-learning-evaluation/>

Łaguna, M. (2004). *Szkolenia. Jak je prowadzić, by...* Gdańsk: GWP.

Literacy Planet (2017) *How to engage the 7 types of learners in your classroom*. Retrieved from: <https://www.literacyplanet.com/au/news/engage-7-types-learners-classroom/>

Livingstone, D. (1999) 'Exploring the icebergs of adult learning: Findings of the first Canadian survey of informal learning practices', *Canadian Journal for the Study of Adult Education*, 13(2), pp. 49-72

Livingstone, S. and Helsper, E. (2008) 'Parental mediation and children's internet use', *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 52, pp. 581-599

Livingstone, S., Haddon, L., Görzig, A., and Kjartan, Ó. (2011) *EU Kids Online: final report 2011*. Retrieved from: <https://eprints.lse.ac.uk/45490/1/EU%20Kids%20Online%20final%20report%202011%28lsero%29.pdf>

LSE (2020) *Global Kids Online New Zealand*. Retrieve from: <http://globalkidsonline.net/new-zealand/>

Lukoff, K. (2019) *Digital wellbeing is way more than just reducing screen time*. Retrieved from: <https://uxdesign.cc/digital-wellbeing-more-than-just-reducing-screen-time-46223db9f057>

Matras, J., Żak, R. (2018). *Trener w rolach głównych. Podręcznik pracy trenera*. Warszawa: PWN.

McClain, L. R. (2018) *Parent Roles and Facilitation Strategies as Influenced by a Mobile-Based Technology During a Family Nature Hike*. Retrieved from: https://www.researchgate.net/publication/332253925_Parent_Roles_and_Facilitation_Strategies_as_Influenced_by_a_Mobile-Based_Technology_During_a_Family_Nature_Hike/citation/download

McDaniel, B. T., and Radesky, J. S. (2017) 'Technoference: Parent Distraction With Technology and Associations With Child Behavior Problems', *Child Development*, 89(1), pp. 100–109

Milovidov, E. (2020) *Parenting in digital age - Positive parenting strategies for different scenarios*. Retrieved from: <https://edoc.coe.int/en/children-and-the-internet/8316-parenting-in-digital-age-positive-parenting-strategies-for-different-scenarios.html>

MindTools (2021) *How to Set SMART Goals Video*. Retrieved from: <https://www.mindtools.com/pages/videos/smart-transcript.htm>

Nikken, P. and de Haan, J. (2015) 'Guiding young children's internet use at home: Problems that parents experience in their parental mediation and the need for parenting support', *Cyberpsychology: Journal of Psychosocial Research on Cyberspace*, 9(1), article 3

Norton (2021) *10 netiquette rules to maintain a good online reputation*. Retrieved from: <https://us.norton.com/internetsecurity-kids-safety-what-is-netiquette.html>

Office of Educational Technology (n.d.) *Guiding Principles for Use of Technology with Early Learners*. Retrieved from: <https://tech.ed.gov/earlylearning/principles/>

Olson, C. K. (2010) 'Children's Motivations for Video Game Play in the Context of Normal Development', *American Psychological Association*, 14(2), pp. 180-187

Paradise, R. and Rogoff, B. (2009) '*Side by Side: Learning by Observing and Pitching In*' *Journal of the Society for Psychological Anthropology*, 37(1), pp. 102-138

Patrikakou, E. N. (2016) '*Parent Involvement, Technology, and Media: Now What?*', *The School Community Journal*, 26(2), pp. 9-24

PEHS (2018) *Research Tips & MLA Works Cited*. Retrieved from: <http://pehs.psd202.org/documents/swhalum/1515527147.pdf>

Plantin, L. and Daneback, K. (2009) '*Parenthood, information and support on the internet. A literature review of research on parents and professionals online*', *BMC Family Practice*, 10(34), pp. 1-12

Pridham, K.F., Scott, A., and Limbo, R. (2018) *Guided Participation Theory for Teaching and Learning in Clinical Practice*. Retrieved from: https://connect.springerpub.com/binary/sgrworks/a6df0a1f26ae78c8/15b66990a3c376da9f877e418456db5777832ce7ce6a23d11446bc1c-c326e931/9780826140449_0001.pdf

Public Health Agency of Canada (2019) *NOBODY'S PERFECT Parenting Program Viet Nam - Facilitator's Guide First Edition (Pilot)*. Retrieved from: <https://www.unicef.org/vietnam/media/3441/file/Facilitator's%20Guide.pdf>

Radesky, J. S., Kistin, C. J., Zuckerman, B., Nitzeberg, K., Gross, J., Kaplan-Sanoff, M., Augustyn, M. and Silverstein, M. (2014) '*Patterns of mobile device use by caregivers and children during meals in fast food restaurants*', *Pediatrics*, 133(4). Retrieved from: www.pediatrics.org/cgi/content/full/133/4/e843

Rae, L. (2006) *Planowanie i projektowanie szkoleń*. Kraków: Oficyna Ekonomiczna.

Razet, P. A. (2016) *Estrategias para promover la participación de los padres en la educación de sus hijos: el potencial de la visita domiciliaria*. Retrieved from: https://scielo.conicyt.cl/scielo.php?script=sci_arttext&pid=So718-07052016000200026#:~:text=Esto%20se%20puede%20hacer%20a,-clases%20o%20en%20otras%20%C3%A1reas

Rhodes, J. (2017) *Too Much Screen Time? Develop a Summer Family Media Plan*. Retrieved from: <https://www.literacyworldwide.org/blog%2Fliteracy-now%2F2017%2F06%2F23%2F-too-much-screen-time-develop-a-summer-family-media-plan>

Riess, H. (2017) 'The Science of Empathy', *Journal of Patient Experience*, 4(2), pp. 74-77.

Rogers, A. (2004) 'Looking again at non-formal and informal education – towards a new paradigm.' *The encyclopedia of pedagogy and informal education*. Retrieved from: http://www.infed.org/biblio/non_formal_paradigm.htm

Rogoff, B. (2003) *The cultural nature of human development*. New York: Oxford University Press

Ruiz Ahmed, Y. R. (2010) *ESTILOS DE APRENDIZAJE EN EL AULA*. Retrieved from: <https://www.feandalucia.ccoo.es/docu/p5sd7234.pdf>

Shea, V. (1994) *The Core Rules of Netiquette*. San Francisco: Albion Books.

Smahel, D., and Machackova, H., Mascheroni, G., Dedkova, L., Staksrud, E., Ólafsson, K., Livingstone, S. and Hasebrink, U. (2020) *EU Kids Online 2020: Survey results from 19 countries*. Retrieved from: <https://www.lse.ac.uk/media-and-communications/assets/documents/research/eu-kids-online/reports/EU-Kids-Online-2020-10Feb2020.pdf>

Smahelova, M., Juhová, D., Cermak, I. and Smahel, D. (2017) 'Mediation of young children's digital technology use: The parents' perspective.' *Cyberpsychology: Journal of Psychosocial Research on Cyberspace*, 11(3), article 4

Stattin, H. and Kerr, M. (2000) 'Parental monitoring: a reinterpretation', *Child Development*, 71, pp. 1072-1085

Steinberg, L. (2005) *The 10 basic principles of good parenting*. New York: Simon & Schuster

Taneri, P. O. (2012) 'Roles of parents in enhancing children's creative thinking skills 1', *Journal of Human Sciences*, 9(2), pp. 91-108.

The Next Tech Thing (2017) *The Digital Media Diet: Differing Types of Entertainment Screen Time*. Retrieved from: <http://thenexttechthing.blogspot.com/2017/11/the-digital-media-diet-differing-types.html>

Trilar, J., Zavratinik, V., Čermelj, V., Hrast, B., Kos, A., and Stojmenova Duh, E. (2019) *Rethinking Family-Centred Design Approach Towards Creating Digital Products and Services*. Retrieved from: <https://www.mdpi.com/1424-8220/19/5/1232/htm>

UNED (n.d) *Estilos de aprendizaje y métodos de enseñanza*. Retrieved from: <http://portal.uned.es/Publicaciones/htdocs/pdf.jsp?articulo=2330249MR01A01>

Valcke, M. Bonte, S., Wever, B. D. and Rots, I. (2010) *'Internet parenting styles and the impact on Internet use of primary school children'*, *Computers & Education*, 55(2), pp. 454-464

Voltage Control (2019) *What are Facilitation Skills and Why are They Important?* Retrieved from: <https://voltagecontrol.com/blog/what-are-facilitation-skills-and-why-are-they-important/>

Zaman, B. and Mifsud, C. L. (2017), Editorial: *Young children's use of digital media and parental mediation*. *Cyberpsychology: Journal of Psychosocial Research on Cyberspace*. Retrieved from: https://www.researchgate.net/publication/321245282_Zaman_B_Mifsud_C_L_2017_Editorial_Young_children's_use_of_digital_media_and_parental_mediation_Cyberpsychology_Journal_of_Psychosocial_Research_on_Cyberspace_113_httpdxdoiorg105817CP2017-3-xx

Urmăriți-ne

- Site-ul internet: <http://www.digitalparent.eu>
- Facebook: <https://www.facebook.com/digitalparent.eu>
- Instagram: <https://www.instagram.com/digitalparents/?hl=en>
- LinkedIn: <https://www.linkedin.com/company/digitalparent/>

Contactați-ne

- info@digitalparent.eu

Cofinanțat prin
programul Erasmus+
al Uniunii Europene

glad

*Guidance and Learning
App for Adult Digital Education*